

University of Jaffna

250023

Library

விவேகானந்தன்

1968

When you are in Jaffna
Shop at

The
Jaffna Co-operative Stores Ltd.
(Opposite the Hospital)

For all your requirements of

**Groceries, Provisions, Sundry goods,
Frozen meat, Ice Cream, Vegetables,
Fruits, Textiles, Motor spares & accessories,
Electrical goods, Bicycle Tyres & Tubes,
Batteries, Radio spares,
Petrol & Petroleum Products etc.**

37
ANU
AR

2007

விவேகானந்தன் VIVEKANANDAN

ARCHIVES

அநுராதபுரம்
விவேகானந்த தமிழ் மகா வித்தியாலய
வெளியீடு

250023

✓ 1968

250023

University of Jaffna
250023

Library

Editorial Board

English Editor: **Mrs. S. Jeganathan**

Tamil Editor: **Miss S. Vinasithamby**

Business Manager: **Mr. A. Namasivayam**

Acknowledgement

We acknowledge with thanks all magazines and periodicals that we have received.

Editors.

CONTENTS — பொருளடக்கம்

	Page
Messages	
Hon'ble I. M. R. A. Irriyagolle	1
Mr. K. B. Ratnayake	3
Mr. L. B. Gunasekera	5
Mr. P. B. Ratnayake	7
Mr. S. Nadarajah	9
எமது மலர்	11
அண்ணல் விவேகானந்தர் ஆற்றிய நாட்டுப்பணி — சுவாமி பிரேமாத்மானந்தா அவர்கள்	13
“மேன்மைகொள் சைவநீதி” — பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்	16
வித்தியாலயத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் — ஆசிரியர் திரு. க. பசுபதிப்பிள்ளை	17
மாணவர் பகுதி	
இலக்கியம் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பு	21
தமிழைப் பெருமையுறச் செய்த ஐரோப்பியர் - வீரமாமுனிவர்	25
பாரதிக்குப் பாமாலை	28
நான் என்ன வாசிக்கிறேன்? ஏன்?	29
கருத்தை விட்டகலாத கல்விச் சுற்றுலா	32
எமது வித்தியாலய அறையில் சிலமணி நேரங்கள்	36
கிரிஸ்டல் ரேடியோ	38
நான் விரும்பும் ஒரு நூல்	41
சிறப்பான சில பொன்மொழிகள்	43
நான் காணும் பாரதியார்	44
மலைக்காட்சி	45
நான் கண்ட பயங்கரக் கனவு	47
மலைக்காட்சி	48
எனது பாடசாலை	49
நாயின் சுயசரிதை	49
நாவலர்பற்றி நல்லறிஞர் கருத்துக்கள்	50
From the Editor's Pen	51
Reading to Learn — MR. MAHINDA SILVA	53
English in Our Schools — MR. N. R. BALASINGAM	56

Students' Section

Sea Shells	62
My first day at school	63
Pra deep	64
If I become a Doctor	64
A Dream	65
The Kandy Perahera	65
At the beach	66
Mihintale	66
The Poya Pola	66
Principal's Prize Day Address	67
நடராசா இல்லம்	74
சுற்றம்பலம் இல்லம்	76
இராமசாமி இல்லம்	78
சிவக்கொழுந்து இல்லம்	80
வினையாட்டு அறிக்கை	82
உயர் வகுப்பு மாணவர் தமிழ் மன்றம்	84
A Report of the English Literary Association	86
Vivekananda Scouts — the Ninety-fifth Anuradhapura	87
13th Anuradhapura Guides	89
The Report of the Teachers Guild	90
பெற்றூர், ஆசிரியர் சங்கம் நவிலும் நற்செய்தி	91
வித்தியாலய பழைய மாணாக்கர் சங்கம் விடுக்கும் செய்தி	93
லா கீய அலொபன லெனக்	95
சினல டூலு	95
லெ லெ லூல	96
அலூலெலூல	97
கிலன்லா லலாலே கலால கிலன்லேல	98
Staff, 1968	99

தவயோகி விவேகானந்தன் தாள் பணிவோம்

சீர்பெருகு வங்க நிலம் சிறக்க வந்தோன்
ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பதம் சிரமேற் கொண்டோன்
பார் புகழும் வேதாந்தப் பயிர் வளர்த்தோன்
பாரதத்தின் பெருமை யெங்கும் பரவச் செய்தோன்
வேர் பறிய எதிர்வாதம் விரித்துக் கூறி
வீண் வாதம் செய்தவரை வென்று வெற்றித்
தார்பு னைந்த தவயோகி விவேகா னந்தன்
தாள் பணிந்து வாழ்வோமித் தரணி மீதே.

— சைவப்புலவர் சி. அருளம்பலம்

கல்லூரிக் கீதம்

இராகம்: காம்போதி.

தாளம்: ஆதி.

பல்லவி

வாழ்த்தோதிப் பணி செய்கு வோம் — தெய்வ
வளமாரும் அநுராத புரிமேவும் தமிழ்ச்சாலை (வா)

அநுபல்லவி

நாள்தோறும் அறிஜுற்றெழும் செம்மை நலமாரும் கருஜலமே
புகழ் நலியாது நிறையாயுள் பெறுவா யெமதுயிரே எனநித்தலும் (வா)

சரணம்

தமிழ் மணம் குறையாத தனிப்பெருந் தாயே
தரணி புகழ் விவே கானந்தன் பேரோய்
பணி தலைக் கொண்ட எம் குரு குலமே
பண் பினிலே பயிலும் பாலர்களே
தருக ஞானம் தகைமை யூக்கம் தருமசீல குணநிறைவே
தனமேயென (வா)

வணக்கம்

Ministry of Education & Cultural Affairs,
Colombo.

17th. November, '68.

I am happy to send a message to this first issue of the "Vivekanandan." A school magazine plays an important role in the extra curricular activities of students. Besides being a record of the achievements of the school, it also helps in the building up of traditions and fostering literary talents.

The most formative years of one's life are spent in school, and hence mere class room teaching is hardly sufficient. The school must aim at drawing out the best in its students, and making them disciplined and patriotic citizens of a country. The wealth of a country is in its students, and decay will set in if proper nourishment is not given in schools.

I wish the Vivekananda Tamil Maha Vidyalaya all that is best, and let me hope that she will produce students of quality who will prove to be useful citizens of Lanka.

I. M. R. A. Irriyagolle

Minister of Education and Cultural Affairs.

வாழ்த்துரை

கௌரவ ஐ. எம். ஆர். ஏ. இரியகொல்ல

கல்வி, கலாச்சார அமைச்சர்.

கல்வி, கலாச்சார விவகார அமைச்சு,

கொழும்பு.

17 நவம்பர், '68.

‘விவேகானந்தனின்’ இந்த முதலாவது இதழுக்கு ஒரு செய்தியனுப்புவதில் மகிழ்ச்சியுடையேன். மாணவர்களின் புற நடவடிக்கைகளில் ஒரு பாடசாலைச் சஞ்சிகை முக்கிய அங்கம் வகிக்கின்றது. அது பாடசாலையின் சாதனைகளின் பதிவேடு என்பதைத் தவிர, மரபுகளைச் சிருஷ்டிக்கவும் இலக்கியத் திறனை வளர்க்கவும் உதவுகிறது.

ஒருவருடைய வாழ்க்கை உருவாகும் ஆண்டுகள் பாடசாலையிலேயே கழிகின்றன. ஆகையால், வெறும் வகுப்பறைப் போதனை போதுமானதாகாது. மாணவரிடமுள்ள சிறந்த அம்சங்களை வெளிக் கொணரவும், கட்டுப்பாடுள்ள, தேசியப் பற்றுள்ள பிரஜைகளை உருவாக்கவும் பாடசாலைகள் முனைய வேண்டும். மாணவர்களே நாட்டின் செல்வம். பாடசாலைகளில் போதிய போஷணை கிடைக்கா விட்டால், அழுகல் தாவிவிடும்.

விவேகானந்த தமிழ் மகா வித்தியாலயத்துக்குச் சிறந்த அனைத்தும் கிடைக்க வாழ்த்துகிறேன். இலங்கையின் உபயோகமுள்ள பிரஜைகளாய் மலரும் தரமுள்ள மாணவர்களை அளிக்கும் என்றும் நம்புகிறேன்.

House of Representatives,
Colombo.

1st. November, '68.

I take great pleasure in sending a message to this maiden effort of Vivekananda Tamil Maha Vidyalaya. As one who was responsible for making this school a Maha Vidyalaya, and as Patron of their Parent Teacher Association, the school feels that my message of good wishes is important.

This institution is the premier educational institution to serve the needs of the Tamil speaking children in this province today, and thus it occupies a very important place. I have watched with great eagerness the progress the school has been making in recent years. They have been blessed in that they have been allocated a very favourable site on the main road, facing the Kathiresan temple and hence closely linked with the temple and its activities. I have been present at all their important functions -- the shifting of the school to the new town, their annual events of Prize Days and Sports Meets, at their annual general meetings of the P. T. A., and at their O. B. A. functions -- and it is indeed heartening to see the great interest evinced by all concerned.

While wishing the school every progress in the future, I assure them of my unstinted help at all times.

K. B. Ratnayake

Member for Parliament,
Anuradhapura.

வாழ்த்துரை

திரு. கே. பி. ரத்நாயகா

பாராளுமன்ற உறுப்பினர், அநுராதபுரம்.

ஜனப் பிரதிநிதிகள் சபை,

கொழும்பு.

1 நவம்பர், '68.

விவேகானந்த தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தின் இக் கன்னி முயற்சிக்கு ஒரு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்புவதில் களிப்படைகிறேன். இப் பாடசாலை மகா வித்தியாலயமாவதற்குப் பொறுப்பானவனாலும், அவர்களுடைய பெற்றோர் ஆசிரிய சங்கத்துக்குக் காப்பாளன் என்பதனாலும் என் நல்வாழ்த்துக்கள் முக்கியமெனப் பாடசாலையினர் கருதுகிறார்கள்.

இன்று இம் மாகாணத்தில் தமிழ் மாணவரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பிரதம கல்வி நிலையம் இந் நிறுவனமாகும். ஆகையால், அது மிக முக்கியமான ஓர் இடத்தை வகிக்கிறது. சம்பகாலத்தில் இப் பாடசாலையின் முன்னேற்றத்தை மிகுந்த ஆவலோடு அவதானித்து வந்திருக்கிறேன். பிரதான வீதியில், கதிரேசன் கோவிலுடனும் அதன் நடவடிக்கைகளுடனும் நெருங்கிப் பிணைக்கப்படும்படி, கோவிலைப் பார்த்தபடி ஓர் இடம் வழங்கப் பட்டமையால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்களாகிறார்கள். பழைய மாணவர் கொண்டாட்டங்கள், பெற்றோர் ஆசிரிய சங்கத்தின் வருடாந்தக் கூட்டங்கள், வருடாந்த நிகழ்ச்சிகளாகிய பரிசுத்தினங்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், புதிய நகருக்குப் பாடசாலை இடமாற்றம் பெற்றமை ஆகிய முக்கிய விழாக்களிலெல்லாம் நான் பிரசன்னமாயிருந்திருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் காட்டும் மிகுந்த அக்கறை தென்பு ஊட்டுவதாயுள்ளது.

வருங்காலத்தில் பாடசாலை வளர்ச்சியடைய வாழ்த்துவதோடு எக்காலத்தும் என் அசையாத உதவியை நல்க உறுதியளிக்கிறேன்.

Education Office,
Anuradhapura.

9th. November, '68.

I am glad to send a message to the first issue of the magazine of Vivekananda Tamil Maha Vidyalaya. In my official capacity, I have been associated with this school at various times during the last two decades and can therefore write from my experience about the school. From a small primary school in the old town, it has now grown to a Maha Vidyalaya with Advanced Level classes. This is the only Tamil Maha Vidyalaya in this region. Its growth during the last five years has been phenomenal. Both in examination results and in its extra mural activities, the school is showing great promise. The Parent Teacher Association and the Past Pupils' Association are quite enthusiastic and deeply interested about the welfare of the school. At this rate of progress, this school should be able to hold its own with the best schools of the Northern Region.

Let me take this opportunity to remind to the students their share of responsibility in upholding the grand, universal message of love and patriotism preached by Swami Vivekananda, a contemporary and close friend of Anagarika Dharmapala.

I wish the school all success.

L. B. Gunasekera
Director of Education.

வாழ்த்துரை

திரு. எல். பி. குணசேகரா
கல்வியதிபதி, அநுராதபுரம்.

கல்வி அலுவலகம்,
அநுராதபுரம்.
9. நவம்பர், '68.

விவேகானந்த தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தின் சஞ்சிகையின் முதல் இதழுக்கு ஒரு செய்தியனுப்புவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சென்ற இருபது ஆண்டுகளில் பல சந்தர்ப்பங்களில் இப் பாடசாலையுடன் நான் உத்தியோக தோரணையில் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால், என் அனுபவத்தைக் கொண்டே இப் பாடசாலையைப்பற்றி எழுத முடியும். பழைய நகரில் சிறிய ஆரம்ப பாடசாலையாக இருந்து, இப்பொழுது உயர்தர வகுப்புகளுடைய மகாவித்தியாலயமாக வளர்ந்துள்ளது. இம் மாநிலத்தில் இதுவே ஒரு தமிழ் மகாவித்தியாலயமாகும். சென்ற ஐந்தாண்டுகளில் இதன் வளர்ச்சி அற்புதமானதாகும். பரீட்சை முடிவுகளிலும், இதர துறைகளிலும் இப் பாடசாலை உறுதியளிப்பதாயுள்ளது. பெற்றோர் ஆசிரிய சங்கமும், பழைய மாணவர் சங்கமும் மிகுந்த உற்சாகமும் பாடசாலை நலனில் ஆழ்ந்த அக்கறையுமுடையனவாயுள்ளன. இவ்வளர்ச்சி விகிதத்தில் இப் பாடசாலையினால் வட மாநிலத்திலுள்ள சிறந்த பாடசாலைகளுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியும்.

அநாகரிக தர்மபாலாவின் சமகாலத்தவரும், நெருங்கிய நண்பருமான ஸ்வாமி விவேகானந்தர் போதித்த அன்பு, நாட்டுப் பற்று ஆகிய பெரிய அகில உலக போதனைகளைப் பேணும் பொறுப்பில் மாணவர்களின் பங்கை ஞாபகமுட்ட இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

இப் பாடசாலை சகல வெற்றிகளுமீட்ட என் வாழ்த்துக்கள்.

Education Office,
Kandy.

31st. October, '68.

From very small beginnings, Vivekananda Vidyalayam has progressed very rapidly during the last few years, that, it has now gained recognition as the foremost Tamil Maha Vidyalayam in the North Central Province. During my period of service as Assistant Director at Anuradhapura, it was the only school available in the region, to Tamil boys and girls, to read adequately for the University Entrance Examination. As far as I remember, at the very first attempt the school made in presenting candidates for this examination, she gained 100 percent results.

The school is fortunate in having the guidance of the present Principal, who is backed by a powerful Parent body. The progress she has made is mainly due to these two factors.

Vivekananda is a school I like very much. It is my sincere hope that in the near future her name will be classified among those of the best institutions of the Island.

P. B. Ratnayake

Director of Education.

வாழ்த்துரை

திரு. பி. பி. ரத்நாயகா

கல்வியதிபதி. கண்டி.

கல்வி அலுவலகம்,
கண்டி.

31. ஒக்டோபர், '68.

மிகச் சிறிய தொடக்கங்களிலிருந்து சென்ற சில ஆண்டுகளில் விவேகானந்த வித்தியாலயம் துரித முன்னேற்றமடைந்து, வடமத்திய மாகாணத்தின் முன்னணித் தமிழ் மகா வித்தியாலயம் என்று இன்று மதிக்கப்படுகிறது. நான் அநுராதபுரத்தில் உதவிக் கல்வியதிபதியாகக் கடமையாற்றியபோது, அம்மாவட்டத்தில் தமிழ்ச் சிறுவர் சிறுமியர் பல்கலைக் கழகப் புகுமுகப் பரீட்சைக்குப் படிக்க ஏற்ற ஒரேயொரு பள்ளிக்கூடமாய் அது இருந்தது. இப் பரீட்சைக்குப் பரீட்சார்த்திகளை அனுப்பிய முதல் முயற்சியிலேயே இப் பாடசாலை 100 சதவீத சித்திகளைப் பெற்றது என்பது என் ஞாபகம்.

பலம் கொண்ட பெற்றோர் ஆசிரிய சங்கத்தின் பேராதரவைப் பெற்றுள்ள இப்போதைய அதிபர் வழிநடத்தக் கிடைத்தது பள்ளிக்கூடத்தின் பாக்கியமாகும். இந்த இரண்டுமே பள்ளிக்கூடத்தின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணங்களாகும்.

விவேகானந்தா எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான பள்ளிக்கூடம் ஈழத்தின் தலைசிறந்த நிறுவனங்களின் பட்டியலில் இதுவும் அதி விரைவில் இடம்பெறும் என்பது என்னுடைய விசுவாசமான நம்பிக்கையாகும்.

Brindaban",
Jaffna Road,
Anuradhapura.
29th. November, '68.

The Editor,
"Vivekananda"
Anuradhapura.

Dear Sir,

I am thankful to you for your request to send a message of felicitation on the occasion of the first publication of your college magazine.

I was in a small way connected with the foundation of your school almost a quarter of a century ago and I have watched with keen interest and satisfaction the phenomenal growth of your school into the prominent position which it occupies today.

Almost all my colleagues who were really instrumental in founding this school are now no more, but their names are perpetuated in your school in the different houses.

I am very happy to note that the sacrifices made by these gentlemen have not been in vain and your school stands as a monument to their selfless service in the cause of education.

Your school must always be grateful to the Anuradhapura Vivekananda Society and the Sri Kathiresan Temple for the great sacrifices they have made for your school.

May your school grow from strength to strength and take its place among the foremost institutions of learning in our country.

Yours faithfully,
S. Nataraja J. P.
President,
Vivekananda Society,
Anuradhapura.

வாழ்த்துரை

திரு. எஸ். நடராஜா. ஜே. பி.

தலைவர், விவேகானந்த சபை, அநுராதபுரம்.

“பிருந்தாவன்”

யாழ்ப்பாணம் வீதி.

அநுராதபுரம்,

29. நவம்பர், '68.

தங்கள் கல்லூரிச் சஞ்சிகையின் முதலாவது பிரசுரத்தின் போது ஒரு பாராட்டுச் செய்தி அனுப்புமாறு தாங்கள் விடுத்த கோரிக்கைக்கு நான் நன்றியுடையேன்.

கிட்டத்தட்டக் கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர், தங்கள் பாடசாலையின் ஸ்தாபிதத்தில் நான் மெல்லிய தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். இன்று திகழும் முக்கிய நிலைக்கு, அது அற்புத வளர்ச்சியடைந்ததைத் திருப்தியுடனும் கூரிய கவனத்துடனும் அவதானித்து வந்திருக்கின்றேன்.

தங்கள் பாடசாலை நிறுவியமைக்குக் காரணராயிருந்த என்சக நண்பர்கள் எல்லோருமே இன்று இலர். ஆனால், அவர்களுடைய பெயர்கள் தங்கள் பாடசாலையில் வெவ்வேறு இல்லங்களில் நிலை நாட்டப் பட்டுள்ளன.

அப் பெரியோர்களின் தியாகங்கள் வீணாகவில்லை என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுகின்றேன். கல்விப் பணியில் அவர்களுடைய தன்னலமற்ற சேவையின் சின்னமாகத் தங்கள் பாடசாலை இலங்குகிறது.

உங்கள் பாடசாலைக்காக அநுராதபுர விவேகானந்த சபையும் ஸ்ரீ கதிரேசன் கோவிலும் செய்துள்ள பெரும் தியாகங்களுக்காக, அவற்றுக்கு உங்கள் பாடசாலை என்றும் நன்றியுடைத்தாயிருக்க வேண்டும்.

தங்கள் பாடசாலை மேலும் மேலும் வளர்ந்து எங்கள் நாட்டின் முன்னணிக் கல்வி நிலையங்களின் மத்தியில் இடம் பெறுவதாக.

எமது அதிபர்

திரு. கா. ஜெகநாதன் B. A. (Lond.)

எமது மலர்

எமது சகோதர இனத்தவரான சிங்கள மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டது அநுராதபுரி. புராதனப் பெருமையும் பொலிவும் நிறைந்த அந் நகரில் இத்துணை ஆற்றல் வாய்ந்த தமிழ்மகா வித்தியாலயமா என்று ஆச்சரியமும் பெருமிதமும் ஒருங்கே அடையும் தமிழ் பேசும் மக்கள் பலர் அத்தகையோரை மேலும் மகிழ்விக்கும் வகையில் அழகாக மலர்ந்துள்ளது எமது முதலாவது மலர். உங்கள் முன் அழகுடன் முறுவலித்து நிற்கும் இம் முல்லைநில மலர், எமது வித்தியாலயத்தின் இடையறாத ஊக்கம் என்ற உரத்தின் பயனாக உருவாகியுள்ளது. இது எமது கன்னிப் படைப்பு. குறுகுறு நடந்து, சிறு கை நீட்டி, மழலை பேசும் குழந்தைத் தன்மையை இது கொண்டதாக இருக்கலாம். ஆனால், குறுநடையும் மழலையும் மகிழ்ச்சி அளிப்பவை தாமே! பல்வேறு சமூகத்தவரும் பரந்து வாழும் பிரதேசத்தில், தமிழ்பேசும் சிறார்க்கென இயங்கிவரும் ஒரே ஒரு மகாவித்தியாலயம் என்ற முறையில், தமிழ்பேசும் மக்களுக்கும் அதன்மூலம் நாட்டுக்கும் தன்னுலியன்ற சேவையை ஆற்றும் பெருநோக்குடையது நமது வித்தியாலயம். நாடு, கல்வி நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வருடத்தில் விஜய தசமியுடன் நமது கல்விக் கூடமும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்து வெள்ளிவிழாக் கொண்டாட இருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். இத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எமது வித்தியாலயம் இம்மலரை நம் சமூகத்தின் முன் படைப்பதால் தனக்குரிய பெரும்பணியின் ஒரு பங்கை ஆற்றிவிடும் என்பது எமது நம்பிக்கை; அதனால் திருப்தியடைகிறோம்.

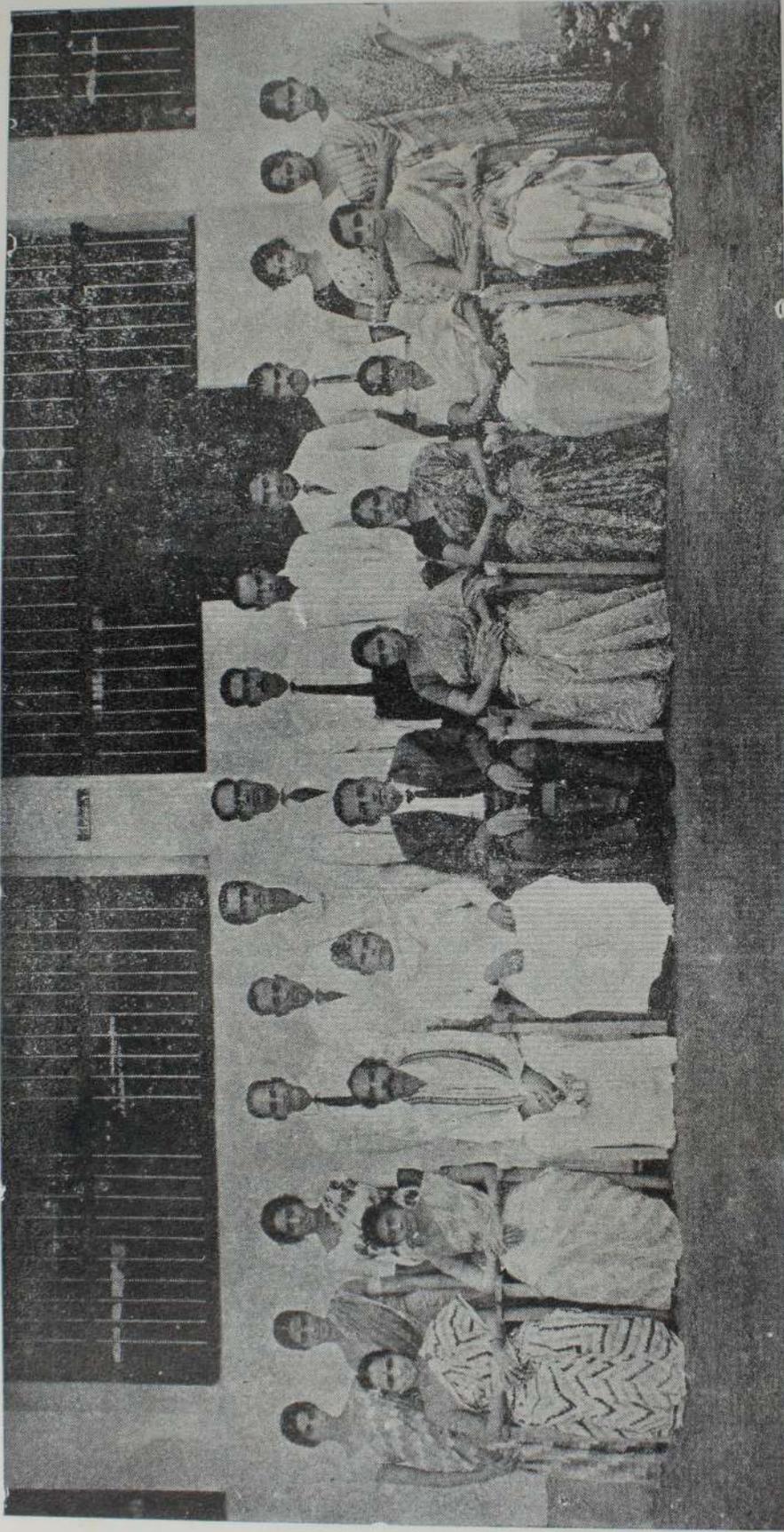
குழந்தைப் பருவம் எதிர்காலத் திறன்களையும் அபிலாஷைகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டுவது. ஆம். வாழும் பிள்ளையை மண் விளையாட்டிலும், விளையும் பயிரை முளையிலும் எடைபோட்டுப் பார்த்துவிடுகிறது உலகம். இந்த அடிப்படையில் எமது கன்னிப் படைப்பை — அதன் குழந்தைப் பருவத்தை — மனதில் கொண்டு, நாம் எடைபோட்டுக் கொள்வோமாக. இங்கு பிரசுரிக்கப் பட்டுள்ளவையெல்லாம் சிறந்த தரமுடையவை என நாம் குறிப்பிட முடியாதெனினும், ஓரளவு ஆற்றல் வாய்ந்த சிறுவர் எம்மிடையே உள்ளனர் என்பதைப் பெருமிதத்துடன் எடுத்துக் காட்டப் போதுமானவை என்பது எமது கருத்து. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முக்கியத்துவம் பெற்ற இலக்கிய

வகையான சிறுகதை, மற்றும் எளிய நடையிலான வசன கவிதை, மாணவர்தம் கற்பனைக்கு எட்டிய சிறு ஆராய்ச்சிகள் போன்ற அம்சங்களைக் கொண்டு மிளர்கின்றது எமது மலர். இவை, வடமத்தியிலும் தமிழ் வாழ்கின்றது—ஏன் வளம்பெற்று வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. சாதாரண வித்தியாலயமாக இயங்கி வந்து, மகாவித்தியாலயமாக அந்தஸ்து உயர்த்தப் பெற்ற பின்பு, இடையறாத ஆக்க முயற்சிகளின் விளைவாக இம் மலர் மலர்ந்து மணம் வீசுவதையிட்டு மகிழுகின்றோம்.

எமது வித்தியாலயம் வளர்ச்சி பெற்றுப் பெருமையடைவதற்கு எமது முயற்சியும் ஊக்கமும் மாத்திரமே காரணமானவை என நாம் கூறி அத்துடன் அமைந்து விடவில்லை. பெரியார்கள், அபிமானிகள், ஆதரவாளர், பெற்றோர் அனைவரதும் அன்பும் ஆசியும் எமது வளர்ச்சிக்கு மூலவேராக அமைந்திருத்தலை நினைந்து பெருமிதமடைகின்றோம். தமிழ்பேசும் மக்களிடம் மாத்திரமல்லாது சிங்கள அன்பர்களிடமிருந்தும் எமக்குப் போதிய ஆதரவு கிடைப்பது பெருமகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். இவர்கள் யாவரும் எமது அன்பிற்குரியவர்கள்; நன்றியை என்றும் மறவோம். எமது மலருக்கு ஆசியுரை வழங்கிய பெரியார்கள், விளம்பரங்கள் உதவிய வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றி உரியதாகும். எதிர்காலத்தில் எமது மலர் மேலும் சிறந்து பொலிவு பெறுவதற்குப் பெருமக்களின் ஆசியும் இறைவனின் பெருங்கருணையும் நமக்கு உறுதுணையாக அமையுமென்ற நம்பிக்கையுடன் இம் மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

பிரயாசைப்பட்டுக் கொஞ்சங்கூட உழைத்துப் போசனத்தைச் சுருக்காமற் றக்கவாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்யச் சோம்பேறித்தனம் விடுவதில்லை. கடைத்தெருவிற்போய் ஊர்க்கதை பேசி வம்பளந்து, அருமையான நேரத்தையெல்லாம் வீணிற் போக்கடிப்பதே நம்மவருடைய கொள்கையாயிற்று. ஐயோ! இவர்கள் பாழாக்குகிற நேரத்தைப் பயன்படுத்தப் பயின்று கொண்டார்களாயின் எவ்வளவு நன்மையுண்டாகும்!

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

இருப்பவர் இ--வ :

திருமதி M. சண்முகம், திருமதி N. பேரின்பநாயகம், திரு. T. இராசையா, திரு. S. குலசேகரம், திரு. கா. ஜெகநாதன் (அதிபர்), திருமதிகள் : S. ஜெகநாதன், P. குமாரசாமி, S. லக்ஷ்மணன், I. சபாரத்தினம்.

நிற்பவர் இ--வ :

செல்விகள் : S. முதுங்கொட்டுவ, M. நடராஜா, K. கிருஷ்ணபிள்ளை. திருவாளர்கள் : M. D. பெரேரா, K. இரத்தினசிங்கம், S. நல்லதம்பி, A. நமசிவாயம், V. பேரின்பநாயகம், S. செல்வநாயகம், V. நாகராசா, Z. நஸீர். செல்விகள் : S. வினாசித்தம்பி, M. தேவசகாயம், M. வேலுப்பிள்ளை.

அண்ணல் விவேகானந்தர் ஆற்றிய நாட்டுப்பணி.

— சுவாமி பிரேமாத்மனந்தர் அவர்கள் —

“விழிமின்; எழுமின்; கருதிய கருமம் கைகூடும்வரை இடையறாது முயலுமின்” என்று கர்ச்சிக்கிறது விவேகானந்தர் சிங்கம். உள்ளத்தில் உறங்கிக் கிடக்கும் ஆத்மனையே தட்டி எழுப்புவன இவ்வார்த்தைகள். சிறு பராயத்தி லிருந்தே பிறர் நலம் பேணி வாழ்ந்த விவேகானந்தப் பெருந்தகை, கல்லூரிப் படிப்புக் காலத்திலேயே கடவுளைக் கண்ட ஞானியைத் தேடிக் கண்டடைந்தார். தாயைக் கண்ட சேயைப்போற் தம் குருநாதன் தாள்களில் வீற்றிருந்து, தனிப் பரம்பொருளை உணர்ந்து அனுபவித்தார். கண்ணினுக் கிரங்கும் சேதாபோல் கதாதரக் குரவனும், தன்பால் அணைந்த தனையன் நரேந்திரனில் அளவிலா அன்பைச் சொரிந்தார். தாம் சாதனையாற் பெற்ற ஆத்மீக நிதிக் குவையை அள்ளிக் கொடுத்தார். உள்ளமார மாந்தி இன்புற்றார் அண்ணல் விவேகானந்தர். அந்த இன்பத்திலேயே அமிழ்ந்திக் கிடக்க அவாவுற்றது அவருள்ளம். ஆனால், அவர் குருநாதனே தான் அரிய சாதனையாற் பெற்ற ஆத்மீகச் செல்வத்தை அகில உலகமும் வாரி வழங்க வல்லார் விவேகானந்தரே என்பதை முதற் சந்திப்பிலேயே உணர்ந்து கொண்டவராதலால் “நீ உனக்கென மட்டும் வாழப் பிறந்தவனல்லன்; பெருங் கருமம் ஆற்றப் பிறந்தவன் நீ” என்று கூறி, அவர் மனித குலத்துக்கு ஆற்றக் கிடந்த பணி ஈதென்பதையும் அறியவைத்தார்.

உலகையே ஆட்டிக் கலக்கி, தன்னொரு பார்வையால் முன்னிற்பவர்கள் உள்ளங்கனையெல்லாம் மாயக் கடலைக் கடக்க வைக்கும் ஆற்றல் பெற்று விளங்கியவர் நம் சுவாமிகள். சூழ்நிலை அனைத்தினையும் இவருடைய திடமான சங்கற்பம் மாற்றிவிடும் சக்தி வாய்ந்திருந்தது. இந்து தர்மத்தின் உண்மைகளையெல்லாம் நூற்கல்வி மூலமாக மட்டுமன்றி, ஆத்மீக ஆழ்கடலில் மூழ்கி அனுபூதியிலும் அறிந்து தெளிந்திருந்தார். அவர்தம் குருநாதரான ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரே திறவு கோலாயிருந்து இந்த அனுபூதிச் செல்வத்தை அவருக்கு வழங்கினார். நவீன விஞ்ஞான அறிவும், பண்டை வேத உபநிடகக் கருத்துக்களும் இணைந்துகொண்ட தால், விவேகானந்தர் கீழைநாடும், மேலைநாடும் கூடுகின்ற இடமாய் மட்டு மன்றி, இறந்த காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் இணைக்கும் நடுநாயகமாகவும் விளங்குகின்றார். அவரிடத்து எல்லாவகையான முயற்சிகளும், இறைவனை இறைஞ்சி அடைகின்ற பாதைகளாய் விரிந்து விடுகின்றன.

இமயம் முதற் குமரிவரை யாத்திரை செய்து, மூலை முடக்குகளில் வாழ்பவர் வாழ்க்கை நிலையையும் நேரிற் கண்டார். பாரத நாட்டின் பாழான நிலையைக் கண்டு பரிதவித்தார். வறுமையின் பிடியிற் சிக்கித் தவிக்கும் கோடிக்கணக்கான பாரதச் சேய்களின் பரிதாப நிலையைக் கண்டு கண்ணீர் உகுத்தார். மானிடப் போர்வையில் மறைந்து நிற்கும் இறைவனுக்கு உணவூட்ட வழி காண்டலே ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஈசனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் நைவேத்தியம் என நம்பினார். வயிற்றுப் பசியைப் போக்க வழி காணாது பாரமார்த்திகம் புகட்டு வதிற்பயனில்லை என்பதை உணர்ந்தார். “பசிவந்திடப் பத்தும் பறந்து போம்”

அன்றோ? மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தாலல்லாது ஆத்மீக விடுதலைகாண வழி பிறக்காது. ஆதலால், அதற்காகிய நெறிகளைக் கடைப்பிடிப்பதில் கருத்தைச் செலுத்தினார்.

சுவாமிஜீ அவர்கள் மேலைநாடு செல்ல வழிபிறந்தது. இந்து தர்மக் கருத்துக்களைப் பரிமாறுவதோடு, சொந்த நாட்டு மக்களின் நலனையும் முன்னிட்டே சுவாமிகள் மேலைநாடு சென்றார் என்பதை அவர் கூற்றே தெளிவுறுத்துகிறது. "வறுமையுற்ற எனது நாட்டு மக்களுக்கு உதவி தேடும்பொருட்டு நான் இங்கு வந்தேன்" என்று அமெரிக்க மக்களுக்குக் கூறுகின்றார் சுவாமிஜீ அவர்கள். பாநிரிமார்கள் இந்திய நாட்டைப்பற்றி மேலைநாடுகளிற் பரப்பியிருந்த தவறான கருத்துக்களையெல்லாம் சுவாமிஜீயின் சொற்பொழிவுகள் தகர்த்தெறிந்தன. இந்து மதத்தின் மேலான தத்துவங்களையும், பாரதமக்களின் பண்பாட்டுச் சிறப்பையும் அன்றொருக்குச் செவ்வனே விளக்கினார்கள்.

அண்ணலின் மேலைநாட்டு யாத்திரை வேறு பல நன்மைகளையும் விளைத்தது. மேலைநாட்டு மக்களின் கல்வி அறிவையும், வாழ்க்கை வசதிகளையும் கண்டபோது நம் நாட்டு ஏழ்மைக்குக் காரணம் கல்வி அறிவின்மையும், பிறநாடுகளிற் பிரயாணஞ் செய்து பரந்த இலெளகீக அறிவைப் பெறாமையுமே என்பதை உணர்ந்தார். அடிமை உணர்ச்சி நீங்கித் தன்னம்பிக்கை பிறக்கும்போதே அகவாழ்வும் புறவாழ்வும் மலர, வாய்ப்புண்டாகிறதென்பதை அறிந்து கொண்டார். இந்திய மக்களின் தரம் உயராமாக்குக் காரணம் அவர்களின் கல்வி முறையே என்பதை நன்குணர்ந்தார். பல விஷயங்களையும் அட்டவணைப்படுத்தி, மனத்தில் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளுதலும், பரீட்சையில் அதை எழுதிக் குவித்து சித்தி அடைந்து விடுதலும் கல்வியாகாது. கல்வி என்பது வாழ்க்கையைச் செம்மையுறச் செய்வதாக, ஒழுக்கத்தில் செலுத்துவதாக, உள்ள உரத்தைத் தருவதாக, விவேகத்தை விரிவுபடுத்துவதாக, மனிதனை மனிதத் தன்மையுள்ளவனாக்குவதாக அமைய வேண்டும். பாரத நாட்டு மக்கள் கல்வியை—பிறநாட்டு ஆதிக்கமின்றி சுதந்தரமாகக் கற்பதோடு ஆங்கில மொழியையும், மேலைநாட்டு விஞ்ஞானத்தையும் கற்க வேண்டும். மனிதத் தன்மையை வளர்ப்பதான, வளம்படுத்துவதான கல்வியே நாட்டுக்கு வேண்டுவது. இந்த வகையிற் கற்ற கல்வியால் மனிதன் இரும்பு போன்ற தசைநார்க்களையும், வச்சிரம் போன்ற நரம்புகளையும், உள்ள உரத்தையும் பெற வேண்டும்—என்று கல்வி முறை பற்றிய தம் சொந்தக் கருத்துக்களைச் சுவாமிஜீ அவர்கள் வெளியிட்டார்கள்.

தீண்டாதார் என ஒதுக்கப்பட்டவர் உட்பட எல்லா மக்களுக்கும் இலட்சியக் கல்வியைப் பரப்புவதற்கு ஆண்மையும், ஆரோக்கியமும், அறிவும், ஆற்றலும் படைத்த இளைஞர் கூட்டம் தம்மை மறந்து தியாக சிந்தையுடன் முன்வந்தால் ஆற்றக்கூடிய செயல் மிக உன்னதமானதாக இருக்கும் என்றுணர்ந்தார். சென்னையில் ஓர் இளைஞர் கூட்டத்தைப் பார்த்து, "தமிழ்நாட்டு இளைஞர்களே, உங்கள் தாய்நாட்டு அழைப்பை ஏற்று முன்வருவீர்களா? அளவற்ற தன்னம்பிக்கை உடையவர்களாக இருங்கள். உங்களுக்குள் அளவற்ற சக்தி இருக்கிறதென்றும், ஒவ்வொருவரும் திடமான நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்" என்றும் கூறி நாட்டுத் தோண்டுக்காக அவர்களை அழைக்கின்றார். இந்த அடிப்படையில் உருவாகியனவே இராமகிருஷ்ண மடங்கள். இச் செயலினாலே நாட்டுப்பணி, சமயப்பணிக்குத் தொண்டர்களைச் சேர்த்ததோடு அத் தொண்டர்களும் ஆத்மீக விடுதலை பெற வழி பிறந்தது.

“பலனில் பற்றற்று, நித்ய திருப்தனம், எதையும் சாராதவனம்
கர்மம் செய்பவன் கர்மம் செய்யாதவனேயாவான்”

என்ற கண்ணன் கூற்றுக்கிணங்க இத் தொண்டர்கள், செய்யும் கர்மம் எல்லாம்
கர்மயோகமாகச் செய்வதனால் பூரண துறவு நிலையை அனுஷ்டித்துச் சொந்த
முத்திப் பேற்றுக்கும் வழி பிறக்கிறது.

அடிமை வாழ்க்கையில் ஊறிக்கிடந்த மக்கள் சொந்த நாட்டுச் சிறப்பை
மறந்து சோம்பிக் கிடந்த நிலையில் அவர்களுக்குத் தன்னம்பிக்கை ஊட்டுவதற்காக
அவர்தம் நாட்டுப் பெருமையையும் தனிமனிதனின் தெய்விகத் தன்மையையும்
வீறுகொண்ட சொன்மாரி பொழிந்து உணர வைக்கின்றார். தன்னம்பிக்கை
பிறந்தால் மட்டுமே முயற்சிகொண்டு முன்னேற நெறி பிறக்கும். அனைத்துயிர்
இடத்தும் அன்புகொண்டு உலகனைத்தையும் ஒரே கண் கொண்டு பார்த்தவர்
அவர். எனினும், துன்புறுவார் துயர் துடைத்தலே அவர் ஒரே குறிக்கோள்.
எனவே, மேலைநாட்டுக்கு வேண்டிய ஆத்மீகப் பணியையும், சொந்த நாட்டுக்கு
வேண்டிய இலௌகீக வாழ்க்கை வசதிகளையும் கொடுத்தலே தனது பணி எனக்
கண்டார். சொந்த நாட்டுப் பணிக்காக மேலைநாட்டுத் தொண்டர்கள் உதவியை
நாடினர். மேலைநாட்டுத் தொண்டுக்காகத் தனது நாட்டுச் சந்நியாயச் சகோத
ரர்களை அங்கு அனுப்பினார். இதன் பயனாகவே இன்று அகில உலகமும் இராம
கிருஷ்ண மடங்கள் தோன்றித் தொண்டாற்றுகின்றன.

நாட்டு முன்னேற்றத்துக்குப் பெண்கள் கல்வியும் அவர்தம் தியாக வாழ்வும்
பெரிதும் உதவும் என்பதை உணர்ந்து, அப்போதே படித்த பெண்கள் பலரை
ஊக்குவித்தார். ஆயின், இராமகிருஷ்ண மடம் போன்ற ஒன்றைப் பெண்களுக்கு
உருவாக்குவதற்கு அப்போதைய சமூகச் சூழ்நிலை இடங்கொடுக்கவில்லை. ஆனால்,
அப் பெருந்தகையாளர் அன்று கண்ட கனவு 1954-ம் ஆண்டு கல்கத்தாவில்
சாரதா மடமாக உருப்பெற்றது.

சுவாமிகள் திராவிட, ஆரிய வேறுபாட்டை ஏற்றுக்கொண்டவரல்லர். இந்
திய மக்கள் எல்லாரும் ஒரே மக்களே என்பதை சுவாமிஜீ அவர்கள் பல இடங்
களிலும் அழுத்தமாக எடுத்துக் கூறினர். மக்கள் யாவரும் உயர்ந்த நிலை
அடைய வழி காணலே சாதிப் பிரச்சினை தீர ஒரேவழி என்றார். அதாவது,
பிரம்மனை அடைதலாகிய பிராமணராகி விடுதல்தான் வாழ்வின் இலட்சியம்
என்பது அவர் கருத்து. ஒற்றுமையே எதிர்கால இந்தியாவின் உயர்வுக்கு வேண்டி
வது என்று திட்டவட்டமாகக் கூறினர்.

சுதந்தரத்துக்கு வித்திட்டவரும் விவேகானந்தக் குரவரே எனல் முற்றும்
பொருந்தும். அவருடைய அந்த உள்ளக் கருத்தை நிறைவேற்றவே அவருடைய
ஐரோப்பியச் சிஷ்யை ‘சகோதரி நிவேதிதை’ இந்திய சுதந்தரப் போரில் முன்
னணியில் நின்ற ஜெகதீஸ் சந்திரபோஸ், பிபின் சந்திரபால், கோகலே முதலிய
பெரியோர்களுக்குப் பற்பல சந்தர்ப்பங்களிலும் புத்திபுகட்டி, உதவிபுரிந்து அவர்
களது பெருமதிப்புக்காளாகி இருந்ததை நாம் அறிகிறோம்.

இவ்வாறு சுவாமி அவர்கள் பொதுவாக அனைத்துயிர்க்கும், சிறப்பாகப் பாரத
நாட்டுக்கும் செய்துள்ள பணியை நம்மீரோல் எடுத்து மொழிதல் இயலாது.
அவர்தம் பெருமை அனைவரும் அறிந்ததே.

வாழ்க விவேகானந்தன் நாமம்.

வாழ்க அவர்தம் தொண்டர்கள்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி”

— பண்டிதமணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் —

“வான்முகில் வழாது பெய்க” என்ற கந்தபுராண வாழ்த்தின் இறுதியடி,
“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்பது.

நீதி சிவசம்பந்தமானது. அதனால் அது, “சைவநீதி” எனப்பட்டது. அம்மட்டோ, ‘மேன்மைகொள்’ என்ற அடையுங் கொடுக்கப்பட்டது. நீதி ஒப்பு, உயர்வு இல்லாதது என்றவாறு.

அநுராதபுரத்திலே, நீதிமானான எல்லாள மன்னன் இருந்து அரசு புரிந்தவன். அவன் எந்த உயிர்க்கும், எந்த மதத்துக்கும் தீமை வராமல் நீதி வழங்கியவன். அவனது நீதி, பெரியபுராணத்தில் வரும் மநு நீதி கண்ட சோழரின் நீதியோடு இயைத்துப் பேசப்படுவதுண்டு. எல்லாளன் மநு நீதி கண்ட சோழரின் வழித்தோன்றல் ஆகலாம்.

ஒருநாள் இந்த இலங்கையின் மண்ணில், இராம இராவண யுத்தம் நடந்தது. முதல் நாள் யுத்தத்தில் இராவணன் நிராயுதபாணியானான். உடனே, இராமன் தன் வில் நாணை இளகச் செய்து,

“இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளைவா” என்று, இராவணனாகிய பகைவனுக்கு நீதி வழங்கினான்.

“பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு”

என்கின்றார் திருவள்ளுவர். ஊராண்மை — உபகாரியாந்தன்மை.

கண்ணகியைக் கண்ட மாத்திரத்தில், அபுத்தி பூர்வமாக நேர்ந்த பழிக்கஞ்சி உயிர் நீத்தான் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்.

“வல்வினை வளைத்த கோலைச்
செல்லுயிர் நீத்துச் செங்கோலாக்கியது”

என்று பாராட்டுகிறார் இளங்கோ. இவ்வாறு பாராட்டிய இளங்கோ, பழிக்கஞ்சி உயிர் நீத்த பாண்டியன் நீதியைப் பாடியிருப்பாராயின். அந்த நீதிக்கு ஒரு காவியம் படைத்திருப்பாராயின், அந்தக் காவியம், கம்பரின், சடாயு உயிர் நீத்த படலத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பாராட்டிப் படிக்கப்படும்.

நீதியே சமயத்தின் அடிப்படை.
நீதியே இலக்கியத்தின் உயிர்ப்பு.

கடவுளைப், “பங்கயத் தயனுமாலறியா நீதியே” என்கின்றது திருவாசகம்.

நீதி வாழ்க.

காலஞ்சென்ற திரு. S. N. சிற்றம்பலம் அவர்கள்

காலஞ்சென்ற திரு. A. சிவக்கொழுந்து
நியாயதூரந்தரர்

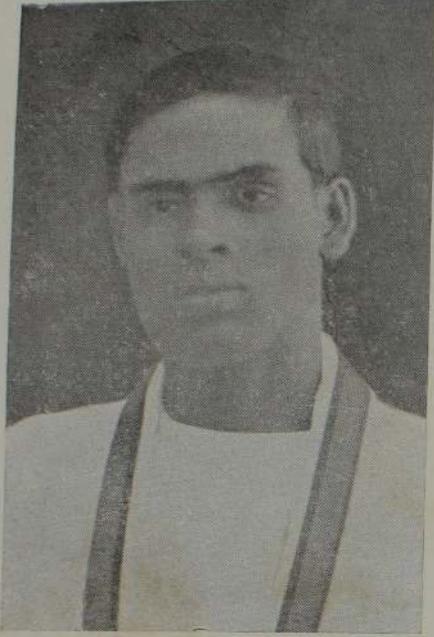

காலஞ்சென்ற திரு. V. இராமசாமி
நியாயதூரந்தரர் (J. P., U. M.)

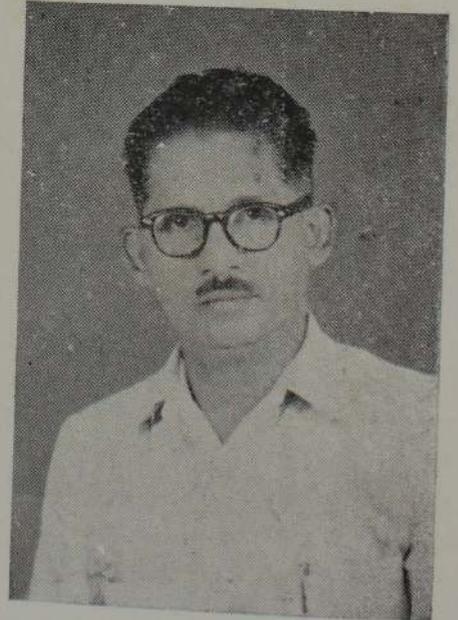

திரு. S. நடராசா
நியாயதூரந்தரர் (J. P., U. M.)

முன்னாள் தலைமையாசிரியர்கள்

திரு. சி. அருளம்பலம் அவர்கள்
தலைமை ஆசிரியர்

திரு. ந. நவரத்தினம் அவர்கள்
தலைமை ஆசிரியர்

வித்தியாலயத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இவ்வாண்டு வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடுகிறது

திரு. க. பசுபதிப்பிள்ளை (ஆசிரியர்)

பல்லாண்டு காலம் ஈழத்தின் இராசதானியாக விளங்கிச் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றதும், இன்றும் புகழ் பூத்துக் கமழ்வதுமான அநுராதபுரத்தில், தமிழ் மணங் கமழ்ந்து தனிச் சிறப்புடன் விளங்குகிறது விவேகானந்த தமிழ் மகா வித்தியாலயம். இவ்வாண்டு வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடவிருக்கும் இவ் வித்தியாலயத்தின் வரலாற்றை நாடெங்கும் வதியும் நற்றமிழ் மக்களுக்கு எடுத்தியம்ப முதற் சந்தர்ப்பத்தையளிக்கிறது இம் மலர்.

விவேகானந்த சபையின் தோற்றம்

1896-ம் ஆண்டு சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் அநுராதபுரத்துக்கு விஜயம் செய்தார்கள். அவர் வருகையின் ஞாபகார்த்தமாக, பொதுநிலையம் ஒன்றை நிறுவ வேண்டுமென இங்குள்ள தமிழ்ப்பெருமக்களை ஊக்குவித்தார் திரு. D. A. குமாரசுவாமி என்னும் பெரியார். இதன் பயனைக் காலஞ்சென்ற திருவாளர்கள் மாசிலாமணி (நியாயவாதி), சிற்றம்பலம் (பிரபல வர்த்தகர்), முத்தையா, முத்துத்தம்பி, சோமசுந்தர ஐயர் போன்ற பெரியார்கள் பலரைக் கொண்ட அங்குரார்ப்பணக் கூட்டம் நடைபெற்று 1925-ம் ஆண்டு விவேகானந்த சபை உருவாக்கப்பட்டது. திரு. மாசிலாமணி (நியாயவாதி) அவர்கள் தலைவராகவும், திரு. V. இராமசாமி J. P. U. M. அவர்களும் திரு. S. நடராசா J. P. U. M. அவர்களும் (தற்போதைய தலைவர்) உபதலைவர்களாகவும், திரு. A. சிவக்கொழுந்து (நியாயவாதி) அவர்கள் செயலாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

1936-ம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் கதிரேசன் கோயிலுக்கருகாமையில் சபையின் நிரந்தரக் கட்டடத்துக்கு சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களால் அத்திவார மிடப்பட்டது. முன் கூறப்பட்ட பெரியார்கள் தங்கள் சுயநலமற்ற சேவையால் சபைக் கட்டடத்தைக் கட்டி எழுப்பினர். சபை நற்பணி புரிந்து வந்தது.

விவேகானந்த வித்தியாலயத்தின் தோற்றம்

விவேகானந்த சபை ஒரு பாடசாலையையும் ஆரம்பித்துத் தொண்டாற்ற முடிவு செய்தது. அதற்காக அப்போது பொதுச் செயலாளராகக் கடமையாற்றிய திரு. த. நடராசன் அவர்கள் ஊக்கத்துடன் உழைத்தார். 1944-ம் ஆண்டு நன்னாளாகிய விஜயதசமி தினத்தன்று விவேகானந்த வித்தியாலயம் என்னும் பெயரோடு பாடசாலையொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் முப்பது மாணவர்களே கல்வி பயின்றனர். சைவப்பலவர் திரு. சி. அருளம்பலம் அவர்கள் தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றினார். இவரே ஆரம்ப ஆசிரியரு

மாவார். பாடசாலையை வித்தியாபகுதியாரால் 1-10-46-ல் அங்கீகரிக்கச் செய்
தவர் அப்போதைய சட்டசபை உறுப்பினரான காலஞ்சென்ற திரு. P. B.
புலாங்குலம் திசாவ அவர்களாவர்.

வித்தியாலயம் ஆரம்பமான காலத்திலிருந்து 1946-ம் ஆண்டுவரை சபையின்
ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரான திரு. V. இராமசாமி J. P. U. M. அவர்கள் வித்தியா
லய முகாமையாளராகக் கடமையாற்றினார். இவர், வித்தியாபகுதியாரின் அங்கீ
காரம் பெறும்வரை மிகச் சிரமப்பட்டுப் பாடசாலையை இயக்கி வந்தார். வீடு
வீடாகச் சென்று பாடசாலைக்குப் பிள்ளைகளைச் சேர்த்தார். வித்தியாலயத்தின்
வளர்ச்சியே இவருடைய உன்னத இலட்சியமாகவிருந்தது. இப் பெரியாரின்
இலட்சியத்தை, இன்று அவருடைய புதல்வர் திரு. சதாசிவம் பிள்ளை அவர்கள்
மேற்கொண்டுள்ளார். திரு. இராமசாமி அவர்களைத் தொடர்ந்து திரு. S. கந்தசாமி
அவர்கள் (ஓவசியர்) 1947-ம் ஆண்டுவரை முகாமையாளராகப் பணியாற்றினார்.
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளரான இவர், தனக்கே இயல்பான முறையில்
தன்னலமற்ற சேவையை வித்தியாலயத்துக்கீர்த்தார். இவருடைய காலத்தில்
பாடசாலை விஸ்தரிப்பும் நடைபெற்றது.

சபை நிர்வாகிகளும், தலைமையாரியர் திரு. அருளம்பலம் அவர்களும் பாட
சாலையின் வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடு பட்டனர். சைவப் பிள்ளைகளைச் சமய
அடிப்படையில் கல்வி பயிலவைத்த பெருமை இவர்களுக்குரியதே.

வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சி

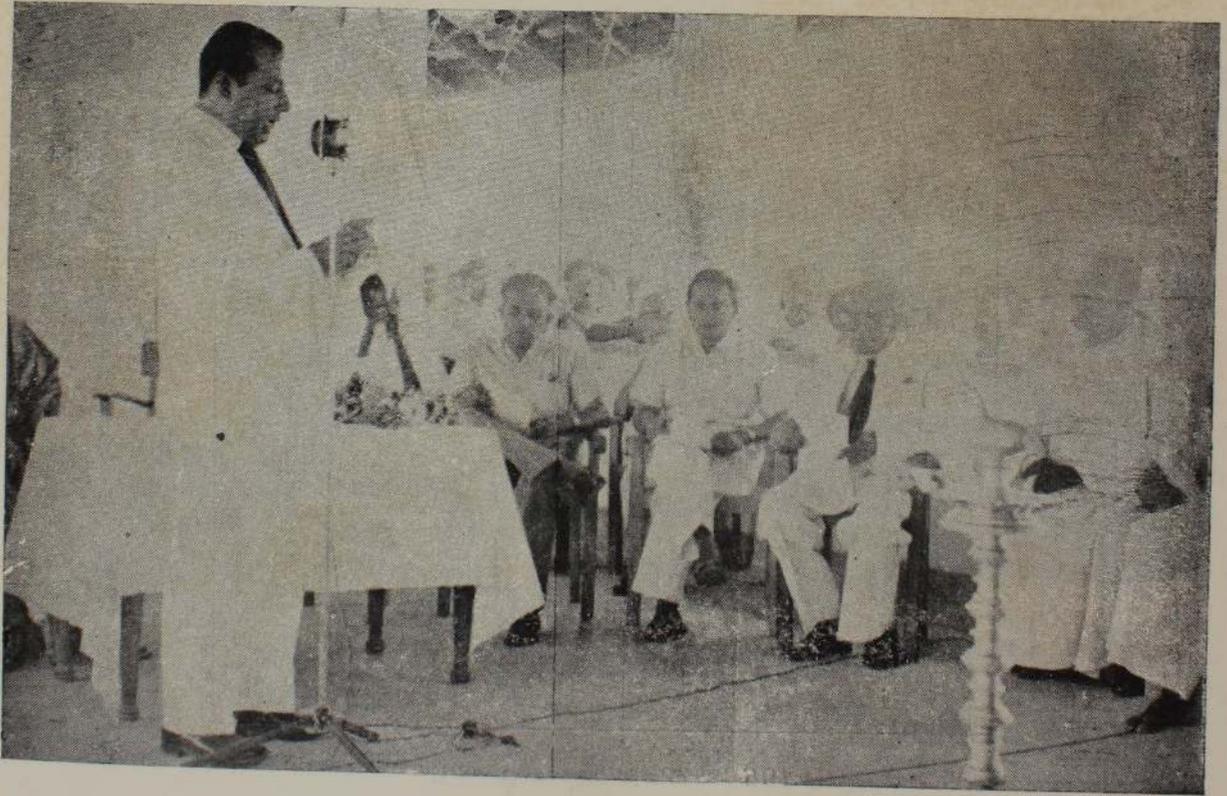
1948-ம் ஆண்டிலிருந்து பிரபல வர்த்தகர் திரு. சோ. சிவராமலிங்கம் அவர்
கள் முகாமையாளராகக் கடமையாற்றினார். இவர் 1956-ம் ஆண்டுவரை நீண்ட
காலம் தனது சேவையை அளித்தார். வித்தியாலய வளர்ச்சியில் தீவிர கவனஞ்
செலுத்தினார். இவருடைய காலத்தில்தான் கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன்
குழுவினரால் நிதியுதவி நாடகம் ஒன்று நடாத்தப்பட்டு, அதனால் கிடைத்த
நிதியைக்கொண்டு புதிய கட்டடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அதனை, சுவாமி
சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். திரு. சிவராமலிங்கம்
அவர்கள் வித்தியாலயத்துக்குச் செய்த சேவைக்கு அளவில்லையென்றே கூறலாம்.
திரு. அருளம்பலம் அவர்களைத் தொடர்ந்து திரு. ந. நவரத்தினம் அவர்கள்
தலைமையாசிரியரானார். அவருடைய கடின உழைப்பால் பாடசாலை சிரேஷ்ட
வகுப்புவரை கொண்டு வடமத்திய மாகாணத்திலேயே சிறந்த தமிழ்ப் பாட
சாலையாக விளங்கியது. இவர் காலத்திற்குள் 1963-ம் ஆண்டு மே மாதம் வித்தி
யாலயம் மகா வித்தியாலயமாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது. இவருடைய தன்னலமற்ற
சேவையைப் புகழாதார் இவர். மகா வித்தியாலயமாகத் தரமுயர்த்தப்படுவ
தற்கு முழு உதவியாகவிருந்த அநுராதபுரம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
திரு. K. B. இரத்தநாயக்கா அவர்களை நாம் மறக்கமுடியாது. அவர் இன்றும் பாட
சாலைக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வருவது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அத்திவாரக் கல் நாட்டல்

புனித நகர்த் திட்டம் காரணமாகச் சபையையும், வித்தியாலயத்தையும்
புதிய நகருக்கு இடமாற்றஞ் செய்ய வேண்டிய நிலை 1956-ம் ஆண்டிலேயே

புதிய நகரிலமைந்த பாடசாலையின் புதிய கட்டடத்தை 4-10-65 இல்
கௌரவ மந்திரி திரு. E. L. B. ஹூருல்லே அவர்கள் திறந்து வைக்கிறார்கள்

புதிய நகரில் புதிய கட்டடத் திறப்பு விழாவில் அதிபரின் அறிக்கை சமர்ப்பணமாகிறது

1966 பரிசளிப்பு விழாவில் வடமத்திய மாநிலக் கல்வியதிபதி
திரு. P. B. ரத்னாயகாவும் பாரியாரும்

1966 பரிசளிப்பு விழாவில்
திருமதி P. B. ரத்னாயகா அவர்கள் பரிசில் வழங்குதல்

ஏற்பட்டுவிட்டது. இதன் காரணமாக, அவ்வாண்டு இலங்கைக்கு வந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால், புதிய நகரில் வித்தியாலயத்துக்கு அத்திவாரக் கல் நாட்டப்பட்டது.

புதிய முகாமையாளர்

திரு. சிவராமலிங்கம் அவர்களுக்குப் பின் 1961-ம் ஆண்டு வரை திரு. N பத்மநாதன் அவர்கள் (வழக்கறிஞர்) முகாமையாளராகக் கடமையாற்றினார். ஸ்தாபகர்களில் ஒருவராகிய திரு. S. நடராசா அவர்களின் புதல்வராகிய இவர், தந்தையைப்போன்று வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து, சிறப்புற வழி நடாத்தினார். இவருடைய சேவையையும், பெருந்தன்மையையும் பாராட்டாதாரிலர். இவருக்குப்பின் தெரிவு செய்யப்பெற்ற முகாமையாளர், கல்விப் பகுதியின் அங்கீகாரம் பெறுவதற்குள், அரசாங்கம் பாடசாலையைக் கையேற்றுவிட்டது. எனவே, திரு. பத்மநாதன் அவர்களே அரசாங்கத்துக்குப் பாடசாலையைக் கையளிக்கும் கடமையைச் செய்தார். திரு. பத்மநாதன் அவர்களுக்குப் பின் திருமதி. த சிற்றம்பலம் அம்மையார் முகாமையாளராகத் தெரிவு செய்யப்பெற்றார். ஸ்தாபகர்களில் ஒருவராகிய திரு. சிற்றம்பலம் அவர்களின் பாரியாராகிய இவர், முகாமையாளராகத் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கு முன்பிருந்தே கணவன் வழி நின்று வித்தியாலய வளர்ச்சிக்காக அருந்தொண்டாற்றியவர். விருந்தோம்பும் பண்பில் இலங்கையிலேயே சிறந்தவரெனக் கருதப்படும் இவ்வம்மையார் வித்தியாலயத்துக்கு வருகை தந்த பெரியார் பலரின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றவராவார்.

புதிய அதிபருடன் புதுநகர்ப் பிரவேசம்

1963-ம் ஆண்டு புரட்டாதித் திங்கள் முதல் திரு. கா. ஜெகநாதன் அவர்கள் வித்தியாலய அதிபராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். 1965-ம் ஆண்டு விஜய தசமி நன்னாளில் (4-10-65) புதிய நகரில் கதிரேசன் ஆலயத்துக்கு முன்பாக அமைக்கப்பட்ட புதிய கட்டடத்தில் வித்தியாலயம் ஆரம்பமானது. திறப்பு விழா கோலாகலமாக நடைபெற்றது. போக்குவரத்து அமைச்சர் கௌரவ E. L. B. ஹூருள்ள அவர்கள் கட்டடத்தைத் திறந்து வைத்தார். சமயப் பெரியார் பலரும் விழாவிற் கலந்து கொண்டனர்.

பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கத்தின் சேவையும், துரித வளர்ச்சியும்

புதிய அதிபர், வித்தியாலயத்தின் பெயருக்கேற்ப அதன் நிலையை மேலும் உயர்த்துவதற்கு அரும்பாடுபட்டு வெற்றியும் கண்டார். பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம் வித்தியாலய வளர்ச்சியில் தீவிர கவனஞ் செலுத்தியது. அதன் விடா முயற்சியாலும், அதிபரின் ஆற்றலாலும் 1967-ம் ஆண்டு விஞ்ஞான அறை அமைக்கப்பட்டு, விஞ்ஞான வகுப்புகள் ஆரம்பமாயின.

அகில இலங்கையிலுமிருந்து சுற்றுலா செல்லும் தமிழ் மாணவர்கள் தங்கி இளைப்பாறிச் செல்லும் கேந்திர இடமாக விளங்குகின்றது எமது வித்தியாலயம். நூற்றுக்கணக்கில் வருகை தரும் சுற்றுலாக் காரரின் தேவைக்குப் போதிய மலசல கூடங்களோ, தண்ணீர் வசதியோ, பாதுகாப்பான அறைகளோ இல்லாமை

பெருங்குறையாக இருந்து வந்தது. வித்தியாலயத்துக்கு விளையாட்டு மைதானம் ஒன்றில்லாதிருந்தமை மாணவரின் உடற் கல்வியைப் பாதிப்பதாக இருந்தது. இத் தேவைகளைப் பூர்த்தியாக்கும் பொருட்டு பெற்றூர் ஆசிரிய சங்கத்தினரும், அதிபரும் பெருமுயற்சியெடுத்து அநுராதபுரத்திலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் நிதியுதவி நாடகங்கள், படக்காட்சிகள் நடாத்தி நிதி திரட்டினர்; தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தனர். மேலும், பெரியார் சிலர் பொருளுதவி புரிய முன்வந்துள்ள மையும் இங்கு குறிப்பிடற்பாலது.

வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியில் ஆர்வங் கொண்ட பழைய மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, பழைய மாணவர் சங்கம் ஒன்றை நிறுவித் தம் நோக்கத்திற்காக உழைத்து வருகின்றனர். விவேகானந்த சபையும் தொடர்ந்து தனது சேவையை வித்தியாலயத்துக்களித்துக் கொண்டே வருகிறது.

இன்று எமது வித்தியாலயம் இலங்கையிலுள்ள பிரபல கல்விக்கூடங்களுள் ஒன்றாக உயர்ந்து மிளர்கிறது என்பதைக் கூறிக் கொள்வதில் மிக்க மகிழ்வெய்துகிறோம்.

“இன்ன றுங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்
 இனிய நீர்த்தண்க னைகள்இ யற்றல்
 அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
 ஆல யம்பதி னாயிரம் நாட்டல்
 பின்ன ருள்ளத ருமங்கள் யாவும்
 பெயர்வி ளங்கில ளரநி றுத்தல்
 அன்ன யாவினும் புண்ணியங் கோடி
 ஆங்கோ ரேழைக்கெ முத்தறி வித்தல்”

— பாரதியார்.

எப்போதும், எதையும் கொடுப்பவனாக இருப்பாயாக; பிரதியாக எதனையும் எதிர் பாராதே! அன்பைக் கொடு. விலை பேசுவதை விட்டுவிடு. எந்தவிதமான நிபந்தனையுமின்றி, ஆண்டவன் நமக்குக் கொடுப்பதுபோல நாமும் நமது தாராள குணம் காரணமாகப் பிறருக்குக் கொடுப்போமாக.

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

இலக்கியம் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பு

காட்டிய பொருளை அப்படியே திருப்பிக் காட்டுவது கண்ணாடி. அதேபோன்று காலத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவது இலக்கியம். உரையினாலேனுஞ் செய்யுளினாலேனும் இயற்றப்படும் நூல்களெல்லாம் பொதுவாக இலக்கியத்தின் பாற்படுமெனினும், வாழ்க்கையில் வரும் அநுபவங்களைச் சுவை நிரம்ப அழகுறப் புனைந்து கூறும் நூல்களே சிறப்பாக இலக்கியமெனக் கருதத் தக்கன. காலத்திற்குக் காலம் மாற்றமுற்றுச் செல்லும் இலக்கியப் போக்கினையும், அதற்குக் காரணமாயிருந்தவற்றையும் இலக்கியம் எடுத்துக்காட்டும். ஒரு சமுதாயத்தில் வாழும் மக்கள் புதிய கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் தழுவத் தொடங்கிப் பழையவற்றைக் கைவிடுவதால் அவர்களின் வாழ்க்கைப் போக்கில் மாற்றமுண்டாகின்றது. அதை இலக்கியம் பிரதிபலிக்கிறது.

இலக்கிய வரலாற்றின் அடிப்படையில் நாம் ஆராயும்போது பல்வேறு காலப் பகுதிகளிலெழுந்த இலக்கியங்களில் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பைக் காணலாம். முற்காலத்தில் நாடு பல துறைகளிலும் சிறந்து உயர்நிலை பெற்றிருந்தமைக்கு அறநெறி தவறாது ஆண்டு வந்த மன்னரின் பேருக்கமும், நாடு நல்வாழ்வு அடைவதற்கு உயிரையும் உவந்தளித்த மக்கள்தம் வீரவாழ்க்கையும், சான்றோரைப் போற்றிய பண்பாடும் காரணமாயிருந்தன. மக்கள் துன்பமின்றி இன்பமாக வாழும் காலத்தில் ஆடல், பாடல்களில் ஈடுபடுதல் உண்டு. இத்தகைய பண்புடன் சமுதாயம் சிறப்புற்று விளங்கியது சங்ககாலத்தில். மக்களும் அரசரும் புலவர்க்குப் பொருள் உதவி அளித்து அவரைப் போற்றினர். அதன் காரணமாகப் புலவரும் தமது செய்யுள்களுக்கு அக்கால மக்கள் வாழ்க்கையையும் அரசன் புகழையும் பொருளாகக் கொண்டனர். அவையே இலக்கியமாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. இவ்விதம் மக்கள் வாழ்க்கையைப் பொருளாக அமைத்த பொழுது அதனை அகத்திணை, புறத்திணை என இரண்டாக வகுத்து அமைத்தனர்.

அகத்திணை என்பது காதலனுக்கும் கா த லி க் கும் இடையேயுள்ள காதலொழுக்கத்தைக் கூறுவது. போர், வீரம் முதலிய பிற ஒழுக்கங்களைக் கூறுவது புறத்திணை. ஒவ்வொரு இடத்திலும் வாழ்ந்த மக்கள் இடத்திற்கேற்பத் தமது பழக்க வழக்கங்களையும், வாழ்க்கை முறையையும் மாற்றி அமைத்துள்ளனர், அங்கு வாழ்ந்த புலவரும் தமது படைப்புக்களுக்கு அவற்றைப் பொருளாகக் கொண்டனர். உலக வழக்கினை ஆதாரமாகக் கொண்டெழுந்த செய்யுள் வழக்கினை அறிந்து கொள்வதற்கு அக்கால மக்கள் வாழ்க்கை முறையினை நாம் ஓரளவு அறிதல் வேண்டும். மலைப்பிரதேசம், காட்டுப்பிரதேசம், நீர்வளமும் நிலவளமும் உள்ள வயற்பிரதேசம், கடற்கரைப் பிரதேசம், வரண்டநிலப் பிரதேசம் என ஐந்து வகையான இயற்கைப் பிரிவுகையுடையது தமிழ் நாடு. அவற்றை முறையே குறிஞ்சிநிலம், முல்லைநிலம், மருதநிலம், நெய்தல்நிலம், பாலைநிலம் என வழங்கினர். புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடலென்னும் ஐந்தும் அன்பினைந்திணை என்று சிறப்பித்துக் காட்டப்பட்ட, முறையே மேற்படி நிலங்களுக்காயிருந்த தூய காதலொழுக்கங்களாம். இவை உலக வழக்கில் எல்லா மக்களிடையிருந்த தூய காதலொழுக்கங்களாம். இவை உலக வழக்கில் எல்லா மக்களிடையிருந்த தூய காதலொழுக்கங்களாம். இவை உலக வழக்கில் எல்லா மக்களிடையிருந்த தூய காதலொழுக்கங்களாம்.

யேயும் காணப்பட்ட ஒழுக்கங்களெனினும், அவை எந்நில மக்களிடம் சிறந்து நின்றதோ அதனை அந்நிலத்துக்கு உரியதாகக் கொண்டு புலவர்கள் செய்யுட்கள் செய்தனர்.

மலையும் மலைசார்ந்த இடமுமாகிய குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் தம் உணவுக்கு வேட்டையாடுதல், தினை விளைத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்து வந்தனர். தினை விளையும் காலத்தில் அதனை அந்நிலத்து இளம் பெண்கள் பகற் பொழுதில் காத்து நிற்க, ஆடவர் வேட்டையாடச் செல்லுதல் வழக்காயிருந்தது. வேட்டைமேல் மனங்கொண்ட காளையரும் தினைப்புனங் காத்து நின்ற இளங்கன்னியரும் ஒருவரையொருவர் தினைப்புனத்துக்கருகிலுள்ள சோலையிற் கண்டு காதல் கொள்ளுதற்கும் பின்னர், அக் காதற் பயிரை அவர்கள் வளர்த்தற்கும் ஏற்ற பல வசதிகள் குறிஞ்சி நில மக்கள் வாழ்க்கையில் காணப்பட்டன. காதலனும் காதலியும் சந்தித்துத் தம் காதல் பயிரை வளர்த்தற்கு ஏற்ற இடம் அது என அறிந்த புலவர், புணர்தல் ஒழுக்கத்தைக் குறிஞ்சி நிலத்திற்குரியதொரு காதலொழுக்கமாகக் கொண்டனர். இவ்வாறே ஏனைய நிலங்களின் தன்மைகளுக்கு மேற்ப அவற்றுக்குரிய ஒழுக்கங்கள் புலவர்களாற் சிறப்பிக்கப்பட்டன.

பாலை நிலத்தின் ஊடாகவே குறிஞ்சி, முல்லை முதலிய நிலங்களுக்குச் செல்பவர்கள் செல்ல வேண்டியிருந்தது. பாலைநிலத்து ஆடவர் அந்நிலத்தினூடாகச் செல்பவர்களைச் சூறையாடினர். பாலைநிலத்து ஆடவன் அத் தொழிலைச் செய்தற் பொருட்டு இடையிடையே தன் காதலியைப் பிரிந்து செல்லுதல் வழக்காயிருந்தது. அதனால் பிரிதலைப் பொருளாகக் கொண்டு அவர் வாழ்க்கையைப் புலவர் செய்யுட்களில் சித்திரித்தனர்.

உலகத்தை அடக்கி ஆள்வது எளிது; உள்ளத்தை அடக்கி ஆள்வது அரிது — தலைவன் வீட்டில் இருந்து வாழும்போது மகிழ்ச்சி நிலவுவதும், அவன் தலைவியைப் பிரிந்து வெளியூர்களில் கடமையை மேற்கொண்டபோது அந்த வீட்டில் மகிழ்ச்சி குன்றுவதும் இயற்கை. ஒன்றுபட்டு வாழ்வது இன்பம்; பிரிந்து வாழ்வது துன்பம். இவ்வாழ்க்கை என்றால் கணவனும் மனைவியும் வாழ்ந்து வயிறு வளர்ப்பது மட்டுமல்ல. வயிற்றுப் போராட்டம் மக்களை அலைத்து வரும் இவ்வுலகில் இவ்வாழ்க்கை இவ்வளவுதான் என்று தோன்றுகின்றது. ஆனால், பண்டைத் தமிழ் நாட்டில் வயிற்றுப் போராட்டம் இவ்வளவு கொடுமையாக இல்லாத நாளில் இவ்வாழ்க்கையின் நோக்கம் சிறந்ததாக இருந்தது. ஆகையால், விருந்தோம்பல் சிறப்புற அமைந்தது. இந்நோக்கமறிந்த குடும்பத் தலைவன் பொருள்தேடிக்குவித்து விருந்தினரை ஓம்புவதைக் கடமையாகக் கொண்டனர்.

முல்லை நிலத்தில் வாழ்ந்த ஆயர் தமது பகைவரை அடக்க எல்லைப் புறங்களுக்குச் செல்லும் பொழுது தம் தலைவியரை விட்டுப் பிரியவும், தலைவி வீட்டில் இருந்தும், தலைவன் பாடி வீட்டில் இருந்தும் துன்புறுவர். இதனைப் புலவர் தம் செய்யுட்களுக்குப் பொருளாகக் கொண்டு பாடினர்.

வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமுமாகிய மருதநிலத்து ஆடவர் தமது ஓய்வுக் காலங்களை ஆடல், பாடல்களில் கழிப்பர். ஆடவர் பாணரும், பரத்தையரும் வாழும் இடங்களுக்குச் செல்வர். இதை விரும்பாத அவர் மனைவியர்க்கு அச்செயல் ஊடல் விளைவிப்பதாயிற்று.

கடற்கரைப் பிரதேசமாகிய நெய்தல் நிலத்து ஆடவர் கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்லுதல் வழக்கம். அவ்விதம் காலையில் கடலுக்குச் சென்ற கணவர் மாலைப் பொழுதாகியும் வீடு திரும்பாததனால் மனைவியர் அவரை நினைத்துத் துன்புற்று இரங்குவர். அடுத்து புன்னை முதலிய மரங்கள் அங்கு இருப்பதால் காதலன் காதலியை மற்றவர்க்குத் தெரியாமல் சந்திக்கக் கூடியதாக இருந்தது. காதலன் காதலியைக் காணவராதவிடத்துக் காதலி துன்புற்று இரங்குவாள். இவற்றைப் புலவர்கள் தமது இலக்கியங்களில் சித்திரித்துக் காட்டி உள்ளனர்.

அடுத்து அவர் நடத்திய போர் வீரம் போன்றவற்றைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன. புறத்தினை இலக்கியங்கள் அக்காலத்து அரசர்கள் புலவர்களைப் பெரிதும் மதித்து அவர்களாற் பாடப்படுதல் பெரும்பேறெனக் கருதி வாழ்ந்தனர். அதனால் அப்புலவர்களும் அரசர்களின் வீரச் செயல்களையும் கொடைச் சிறப்பினையும் தக்கவாறு பாராட்டிப் பாடினர். இவ்விதம் பாடும்பொழுது ஒரு தலைவன் தலைவியின் பிறப்புமுதல் வளர்ப்பூடாக இறப்புவரை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு முதலிய நான்கும் பயற்பக்கூறுவர். இவற்றைப் பெருங்காப்பியமென்பர். இதில் நின்று மன்னர் வாழ்க்கை, மக்கள் வாழ்க்கை முதலியவற்றைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதே இலக்கியமென்பது வெள்ளிடைமலை. இவ்விதமாகவே தமிழில் எழுந்த காப்பியங்கள் அவ்வக்கால மக்கள் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன.

எந்தக்காலத்து இலக்கியம் வரட்சியுடையதாக இருக்கின்றதோ அந்தக் காலப்பகுதியின் மக்கள் வாழ்க்கையும் சுவை குன்றியதாகவே இருந்துள்ளது என்று கொள்ளலாம். எமது பண்டை மன்னர்களாகிய பல்லவரும் சோழரும் இந்துசமயத்தை வளர்த்தற் பொருட்டு கோவில்களைக் கட்டினர். அக்கோவில்களை அழிக்க முகம்மதியர் எழுந்து வந்தவிடத்து தமிழர் முகம்மதியரை எதிர்த்த தோடல்லாமல் அக் கோவில்களைப் பொருளாகக் கொண்டு கவி பாடினர். இதன் காரணமாக பக்திப்பாடல்கள் தோன்றலாயின. இவற்றின் மூலம் பண்டை மக்களின் கோவில் திருப்பணிகளை எம்மால் அறிய முடிகின்றது.

நாம் ஏன் அதிக தூரத்திற்குச் செல்லவேண்டும்? இன்று நாம் வாழும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் புரட்சிக் கவிஞன் பாரதியாரையே நோக்குவோம். அவன் எமக்கு அளித்த தித்திக்கும் தேன்மதுரத் தமிழோசையைச் செவிமடுப்போம். இந் நூற்றாண்டு பொதுமக்களுக்கு உரிய காலமாகும். ஏனைய காலங்களில் அரசரும், பிரபுக்களும் பெற்றிருந்த செல்வாக்கை இந் நூற்றாண்டில் பொதுசனம் பெற்றிருக்கின்றனர். இலக்கியம் அவர்களின் வாழ்க்கை, குறிக்கோள் இன்பதுன்பங்கள், அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருந்த சாதிக் கொடுமை, சமுதாயக் கட்டுப்பாடு முதலியவற்றைப் பொருளாகக் கொண்டு பொதுசன முன்னேற்றத்திற்கான வழிகளைச் சித்தரிப்பதாக அமைந்தது. இந்த முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகளைப் பொருளாகக்கொண்டு பாரதி கவிதைகளை இயற்றினார். இதற்கு உதாரணமாக அவரது "சிட்டுக்குவி", "ஊழிக்கூத்து", "நடிப்புச் சுதேசிகள்" போன்ற பாக்களில் எடுத்துக்கொண்ட பொருள்களை நோக்கின் சமூகத்தளைகளை அறுத்தெறியத் தருணம் பார்த்திருக்கும் ஒரு சமுதாயத்தின் மனோநிலைதான் பிரதிபலிக்கின்றது.

பாரதிதாசன் என்பவர் இயற்றிய பாடல்களில் இருந்தும் மக்கள் எண்ணங்கள், அவர் வாழ்க்கை, சமுதாய நிலைமை முதலியன பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். மக்கள் புரட்சியையே விரும்பினர் என்பதைப் பிரதிபலிப்பதாக

“ஓடப்பராயிருக்கும் ஏழையப்பர்,
உதையப்பராகிவிட்டால் ஓர்நொடிக்குள்
ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி
ஓப்பப்பராகிடுவார் உணரப்பா நீ”

என்ற பாட்டு அமைந்திருக்கின்றது.

இவ்விதமாக மக்கள் காதல் வாழ்க்கையின் சிறப்பையும், அவர்கள் பத்தியின் மேன்மையையும், புரட்சியை நாடி நின்றமையையும் எமக்கு இன்று பிரதிபலித்துக் காட்டுபவை இலக்கியங்களாகும். இத்தகைய பிரதிபலிப்புகளால் தமிழணங்கு அழகு செய்யப்படுகிறது. மக்கள் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பாக அமைந்த இலக்கியங்கள் இன்று தமிழ்த் தாயை அணிசெய்யும் ஆபரணங்களாக விளங்குகின்றன. தமிழ்த்தாய் இன்று அழகாக இருக்கிறது.

காதுக்குக் குண்டலம்
மார்பிலே சிந்தாமணி
கையிலே வளையல்
இடையிலே மேகலை
காலிலே சிலம்பு

என்னே அழகு? தமிழ்த் தாயின் அழகை இன்றைய நாகரிக நங்கையரிடம் காணுதல் அரிதன்றோ?

காமதேனு - கேட்டதைக் கொடுக்கும்; கற்பகதரு - நினைத்ததைக் கொடுக்கும்; சிந்தாமணி - சிந்தித்ததைக் கொடுக்கும், இவ்வளவும் ஒன்றாய் அமைந்த ஒரு பொருள் நம் மத்தியிலே இருக்குமாகில் அது இலக்கியமேயன்றி வேறில்லை. கேட்பது கிடைப்பதும், நினைப்பது நடப்பதும், சிந்தித்தது செயல்படுவதும் - தெய்வச் செயல்கள் - அருட்செயல்கள் - அற்புதச் செயல்கள் - மெய்ச் செயல்கள் எனலாம். நம் முன்னோரின் இச் செயல்களை மெய்ச்செயல்கள் என்பதை எமக்கு இன்று பிரதிபலித்துக் காட்டுவது இலக்கியம் என்று கூறின் மிகையாகாது.

மா. அல்லிராஜா

க. பொ. த. ப. உயர்தர வகுப்பு

உயிர்களுக்குச் சேவை புரிவதிலும் பார்க்கப் பெரிய தருமம் வேறு இல்லை. இந்தத் தருமத்தை அப்பியாசித்தால் ஒருவனுக்கு
“உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் முகதி வந்தெய்தும்.”

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

தமிழைப் பெருமையுறச் செய்த ஐரோப்பியர் - வீரமாமுனிவர்

“தமிழுக்கு அமுதென்று பெயர்;” இனிமை என்பது பொருள். தமிழ் மொழியின் சிறப்பைப் பாடாத புலவர்களே இலர் என்று சொல்லலாம். இத் தகைய சிறப்பான தமிழ் மொழி தமிழ்ப்புலவர்களை மட்டுமின்றிப் பிறமொழி பேசும் அன்னியர்களையே கவரக் கூடியதாக, தனித்திறம் உடையதாக விளங்கியது. தமிழ்மொழியின் இனிமையில், அதன் சுவையில் ஈடுபட்ட மேல்நாட்டு அறிஞர்கள் தமிழ் மொழியைக் கற்று அதன் பெருமையை உலகறியச் செய்தனர். அவர்களுள் முதல் வைத்து எண்ணத் தக்கவர் வீரமாமுனிவர் என்பவரே.

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் மத்திய பாகத்தில் இத்தாலி நாட்டிலே தோன்றிப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நம் தமிழ் நாடிப் போந்தவர் வீரமாமுனிவர். ‘வீரஞ் செறிந்த பெரும் முனிவர்’ என்ற பொருள் பொதிந்த பெயரையும் தமிழ் மக்கள் அவருக்குச் சூட்டினார்கள். கொன்ஸ்தான்தைன் பெஸ்கி என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இப் பெரியார் இப்போது வீரமாமுனிவர் என்ற பெயராலே அழைக்கப்படுவது ஒன்றே அவரது பெருமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

தமிழ் நாட்டின் இலக்கிய வரலாறு ஏறக்குறைய ஒரு நூறு வருடம் மறுக்கவும், மறக்கவும் முடியாத மூன்று மிஷனரிமார்களால் நிரப்பப்பட்டது. தமிழ் இலக்கியத் தொண்டின் காரணமாக இவர்கள் மறக்க முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். தத்துவ போதக சுவாமிகள், அருளானந்தர், வீரமாமுனிவர் ஆகிய இவர்கள் செய்த தொண்டு இன்றும் தமிழ் மக்களால் போற்றப்படுகின்றது. இவர்களுள் வீரமாமுனிவர் செய்த தொண்டானது அன்றும், இன்றும், என்றும் மறக்க முடியாத தொண்டாகும்.

அவர் எத்தகைய சூழ்நிலையில் இத் தொண்டைச் செய்தார் என்று நாம் அறியின் அது வியப்பிற்குரியதே. ஏனெனில், அவரோ அன்னிய தேசத்தவர். அவர் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்ததன் பிரதான நோக்கம் தமது சமயத்தைப் பரப்புவதாகும். இந்நிலையில் அவர் சமாளிக்க வேண்டிய கஷ்டங்கள் பல இருந்தன. இம் முயற்சியில் எந்தப் பணியை முதற் பணியாகக் கொண்டு இங்கு வந்தாரோ, அந்தப் பணிக்கே முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமோ என்ற ஓர் உறுதியற்ற நிலையிலேயே அவர் இருந்தார். இதற்கு அவர் கையாண்ட ஓர் உபாயம் தாமும் தமிழைப் படிக்க வேண்டுமென்பதே. எனவே, அவர் தீந்தமிழ் மொழியைக் கற்றுத் தமிழ் மக்களோடு பழகி, அவர்களின் நட்புறவை நாடித் தமது பணியைத் தொடங்கினார். அவர் தமிழ் மொழியைக் கற்று, அம்மொழியின் மீது கொண்ட தீராத ஆர்வத்தினால் பல நூல்களை எழுதினார். அவர் எழுதிய நூல்களுள் சிறந்து விளங்குவது தேம்பாவணி என்னும் காவியம், அவர் அதில் சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் முதலிய நூல்களைத் தழுவித் தமிழ் மரபு பிறழாது அதனை இயற்றியமையை நோக்கும்போது தமிழின்மீது அவருக்கிருந்த அளவற்ற ஈடுபாடு புலனாகின்றது.

அவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய சேவை மகத்தானது. இத்தகைய அரிய சேவையே இவரை.

“செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது”

என்னும் தெள்ளு தமிழ்க் குறளுக்கு இலக்கணமாய்த் தமிழ் மக்கள் நெஞ்சில் நீங்காத நன்றிக் கடன் செலுத்தும்படியாகச் செய்கின்றது என்று கூறின் அது மிகையாகாது.

இனி, வீரமாமுனிவரது இரண்டாவது மாண்பு அவர் நம் நாட்டுப் பண்போடு ஒன்றிப்போனமையே. அன்பும், சிவமும் போல் முனிவரும் தமிழ்நாட்டுப் பண்புடன் இரண்டறக் கலந்தார். சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கம்பரது இராமாயணம், திருக்குறள் முதலிய நூல்களைக் கற்றதோடு நில்லாமல், அவற்றின் சுவையிலேயே ஊறித் திளைத்தார். திருக்குறளின் பெருமையை உலகமெல்லாம் அறியவேண்டும் என்பதற்காக இலத்தீனில் அதை மொழி பெயர்த்தார். இவரது இத் தொண்டினாலேயே மேற்கு நாடுகள் குறளின் பெருமையை முதன் முதல் உணரத் தொடங்கின. இதைத் தழுவியே பல நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.

‘வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வாள்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு’

எனத் தமிழ் மக்கள் பெருமையுடன் பறைசாற்றுவதற்கு வழி வகுத்துக் கொடுத்தவர் வீரமாமுனிவரே.

தமிழின் அழகைத் தாமே வடித்துக் காட்ட எண்ணிய இவர் பன்னிரண்டு நூல்கள் எழுதினார். இவற்றிலே பெருமை வாய்ந்தவை தேம்பாவணி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், கிறதேரி அம்மாள் அம்மாளை, அடைக்கலநாயகி வெண்பா என்பனவாகும். தமிழ்யாப்பிலக்கணத்திற்கு இலக்கியம் போல் அமைந்தவை இந் நூல்களாகும். இவற்றிலே தமிழ் மரபு எத்துணை அழகாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கற்றோர் அறிவர். ஏனையோர் ஐரோப்பியர் ஒருவர் இப்படிப் பாடக் கூடுமா? என்று திகைப்பர்.

முனிவரின் குறிக்கத்தக்க மூன்றாம் பெருமை தமிழ் உரைநடைக்குச் செய்த சேவையாகும். கவிஞர் உரைநடை எழுதுவதும் உரைநடையாளர் கவி எழுதுவதும் ஒரு விதத்தில் இயற்கைக்கு மாறானவை. அதிலும் ஒருவர் சிறந்த கவிஞராகவும் சிறந்த உரைநடையாளராகவும் விளங்குவது அருமையிலும் அருமை. இந்த நிலையில் வீரமாமுனிவருக்குப் பிறர் எழுதிய உரைநடையைப் பின்பற்றும் வாய்ப்பிருக்கவில்லை. ஏனெனில் தமிழில் அப்பொழுது உரைநடை உரிய உருவத்தில் தோன்றவில்லை. இதற்கும் ஓர் இலக்கண வரம்பு ஆக்க இவர் முதலில் ஓர் “தொன்னூல் விளக்கம்” கண்டார். பழைய இலக்கண நூல்களையெல்லாம் கடைந் தெடுத்து ஆக்கப்பட்டதே தொன்னூல் விளக்கம். இத் தொன்னூலுக்கு முற்பட்ட நன்னூலையும் இது வென்றது என்றால் இவரது தமிழ்ப் புலமை எத்தகையது என்பதை நாம் அறிய முடிகின்றதல்லவா? பவணந்தி முனிவர் தமது நன்னூலில் எழுத்து, சொல், என்ற இரு பகுதிகளை மட்டுமே எழுதுகிறார். நம்முனிவரோ

தமிழ் மொழியின் ஐந்திறத்தையும் எழுத்து சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்று வகுத்துக் கூறுகின்றார்.

இவ்வண்ணம் தமிழ் உரைநடைக்கு வரம்பு வகுத்த பின்னர் அவர் உரை நடை எழுதினார். அவர் எழுதியவற்றில் மூன்று நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன :- வேதியர் ஒழுக்கம், வேத விளக்கம், பரமார்த்த குருகதை. முதல் இரண்டும் கத் தோலிக்க சமயத்தைச் சார்ந்தவை. மூன்றாவது தமிழிலே எழுந்த முதற்சிறுகதை யாகும். இதில் கிறிஸ்தவ திருச்சபையின் நடவடிக்கைகளை அவிவேக பூரணகுருவை யும் அவர் சீடர்களையும் அடிப்படையாக வைத்து எள்ளி நகையாடுகின்றார். இதன் பெருமை உலகெங்கும் பரவிப் பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டமையொன்றே முனிவரின் பெருமைக்கும் தமிழ்பால் அவர் கொண்ட அன்புக்கும் போதிய எடுத்துக்காட்டாகும்.

எனவே வீரமாமுனிவரின் தமிழ்த் தொண்டும் அவரது மாண்பும் என்றென்றும் போற்றற் குரியவாகும். இத்தாலி தேசத்தைத் தமது பிறப்பிடமாகக் கொண்டு சமயத்தின்பால் கொண்ட பற்றுதலினால் அதைப்பரப்பும் நோக்கமாகத் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து அங்கு தமிழைக் கற்றுத் தமது தமிழ் ஆர்வத்தினால் பல நூல்களை இயற்றி அவற்றைத் தமிழ் அன்னையின் பாதமலர்களில் சமர்ப்பித்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே என்றும் மங்காப் புகழைத் தேடிக் கொண்ட வீரமாமுனிவரின் தொண்டுக்குத் தமிழுலகம் என்றென்றும் நீங்காத நன்றியறி தலையுடையதாகுக !

ஆ. சந்திரோதயம்
Grade 12.

‘உன்னுள்ளே அபார சக்தி யிருக்கிறது.’ ‘நான் ஒன்றுமில்லாதவன்,’ ‘நான் ஒன்றுமில்லாதவன்,’ என நீ நினைத்ததனால் வலியிழந்து போய்விட்டாய், ‘ஒரு முறை உலகத்தைச் சுற்றிப்பார்’ மற்ற ஜாதியாருடைய நாடி நரம்புகளிலே எவ்வளவு இரத்த உறுதி இருக்கிற தென்பதைக் காண்பாய்.

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

250023

பாரதிக்குப் பாமாலை

கொட்டுங்கடி கும்மி கொட்டுங்கடி — நல்ல
கோலாகலமாகக் கொட்டுங்கடி
எட்டுத் திக்கும் புகழ் பாடிடவே — நல்ல
ஏற்றமுண்டென்று கொட்டுங்கடி.

பாரதி புகழைப் பாடுங்கடி — அந்தப்
பாவலன் பெயரைச் சொல்லுங்கடி
சாரதியெனத் தமிழைக் காத்த — வீர
பாரதிக்காகக் கும்மி கொட்டுங்கடி.

வீட்டுக்குள் பெண்ணைப் பூட்டிவைத்த — அந்தக்
காலம் மாற்றிறென்று சொல்லித்தந்து
நாட்டில் பெண்கள் நிமிர்ந்திடவே — நவீன
நல்லோன் பெயரைப் பாடுங்கடி.

பெண்ணுக்கு விடுதலை வாங்கித்தந்த — அந்தப்
பேராளன் புகழைப் பாடுங்கடி
வண்ணத் தமிழில் கவிதை தந்த — நல்ல
வள்ளாண்மை மிக்கோனைப் பாடுங்கடி.

சங்கம் தந்த தமிழனுக்கு — நல்ல
சாத்திரங்கள் செய்வோம் என்று சொன்ன
தங்கம் போன்ற பாரதிக்கு — இந்தத்
தாரணி முழங்கக் கும்மி கொட்டுங்கடி.

சாதிச் சண்டை நீங்கிடவே உலகில் — என்றும்
சமயச் சண்டை ஓய்ந்திடவே
பேதமின்றி யாம் வாழ்ந்திடுவோம் — என்ற
பேராளனுக்குக் கும்மி கொட்டுங்கடி.

அன்பே அறமென்று சொல்லுங்கடி — அதில்
ஆக்கம் உண்டென்று கூறுங்கடி
பண்பே உருவான பாரதிக்கு — நல்ல
பாமாலை பாடிடக் கும்மி கொட்டுங்கடி.

பாரதியின் பாதையிற் சென்றிடுவோம் — நல்ல
பைந்தமிழைக் கற்றுத் தெளிந்திடுவோம்
சீராக வாழ்ந்திடும் நல்லெண்ணத்துடன் — யாவரும்
சிறப்பாகக் கும்மி கொட்டுங்கடி.

யூ. இராசத்தும்மா
Grade 12.

புத்தக வாரம் — பரிசு பெற்ற கட்டுரை.

நான் என்ன வாசிக்கின்றேன்? ஏன்?

“வாசிப்பு ஒரு மனிதனை முழு மனிதனை ஆக்குகின்றது” என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழியுண்டு. ஆம்! இஃது உண்மை மொழிதான். நேர்வழியில், சீராக நடந்து, நேரான பாதை வகுப்பதற்கு வாசிப்பு மிகப் பெருந்துணையாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

இன்றைய உலகை நாம் விஞ்ஞான உலகம் என்று கூறுவதை விடப் புத்தக உலகம் என்று நாம் கூறுவதே சாலப் பொருந்தும். நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாகப் பத்திரிகைகள் பிறந்து வளர்ச்சிபெற்று வருகின்றன.

நம்மிற் பலர் நூல்களை வாசிக்கின்றார்கள். ஏன் வாசிக்கின்றோம்? எதற்காக வாசிக்கின்றோம்? என்று சிந்திப்பவர்கள் மிகச் சிலரே. பொழுதுபோக்காக வாசிப்பவர்கள்தான் இன்றைய உலகில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். நூல்களை வாசித்தாலும், சிந்தித்தாலும் சிந்தனையின் முன்னே செயற்படுத்தி நடப்பவர் மிகச் சிலரேயாவர். நன்றாகப் புத்தகம் வாசித்துப் பழக்கப் பட்டவர்கள் ‘நாம் வாசித்துவிட்டோம் இனி வாசிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை’ என்று பெருமிதம் கொள்ளமாட்டார்கள். “கற்றது கைம்மண் அளவு; கல்லாதது உலகளவு” என்ற ஆன்றோர் வாக்கைத்தான் நினைப்பர். “கல்வி கரையில்” என்ற செய்யுளும் இக் கருத்தினையே நிரூபிக்கின்றது.

நினைவுக் கடலிலே நீந்தி எண்ண அலைகளினால் அடித்துச் செல்லப்பட்ட என் உள்ளம் இறுதியாக நான் என்ன வாசிக்கின்றேன்? ஏன்? என்ற எண்ணக் குமிழிகளை ஏற்படுத்திச் சென்றது. பல விதமான நூல்களையும் நான் வாசிப்பேன். பெண்மையைப் போற்றும் வண்ணக் காவியங்கள்; சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தும் சக்தி மிக்க கதைகள்; அறிவைத் தரும் கட்டுரைகள்; வீரத்தை ஊட்டும் விழுமிய கதைகள்; கவின் மிக்க கவிதைகள் ஆகியவற்றை நான் வாசிக்க விரும்புகிறேன்; வாசிக்கின்றேன்.

முக்கியமாக நான் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தும் நாவல்களையே வாசிக்க விழைகிறேன். பெண்மையின் மென்மையை, தாய்மையின் தனித் தன்மையை விளக்கிக் கூறும் கதைகளையே நான் வாசிக்கின்றேன். கு.ராஜவேலு எழுதிய இளவேனிலில் வரும் வேலம்மாள், காதல் தூங்குகிறது என்னும் நாவலில் வரும் மாதவி, மணிவண்ணன் எழுதிய குறிஞ்சி மலரில் வரும் பூரணி, பொன் விலங்கில் வரும் மோகினி ஆகிய பெண் தெய்வங்களை என்னால் மறக்க முடியாது. எல்லாவற்றையும் விடச் சிறப்பாக முத்தமிழ் வித்தகரான இளங்கோ அடிகள் நடுநிலை நின்று, முத்தமிழும் விரவ, தமிழ் அன்னையின் பாதங்களை அலங்கரிக்க எழுதிய சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கண்ணகியை நான் மறக்கவேமுடியாது. பெருஞ்சிறப்பை, தாய்மையின் தனிப்பெரும் பண்பை எடுத்துக் கூறும் சிலப்பதிகாரத்தைப்போல இன்னொரு தூல் உலகில் இல்லையென்றே நான் கூறுவேன். கற்பெனும் தீ கொண்டு மதுரையை எரித்த கண்ணகி பெண்களில் திலகம்; வளரும் பெண்களுக்கு வழிகாட்டும் தெய்வம் என்று கூறின் மிகையன்று. பாரதக்கதை,

நளன்கதை ஆகியன பழைய மரபினையும், நீதி வழுவா முறையினையும் எடுத்துக் கூறுவன. நான் சிறுவயதில் இருந்தே கதைகளை வாசிக்கும் பண்பைப் பெற்றுள்ளேன். சிறு வயது முதற் கொண்டே கதைகளை வாசிக்கும் பழக்கம் இப்பொழுது வழக்கமாகி விட்டது.

தமிழ்ப் பண்பாட்டைச் சித்திரிக்கும் எந்தக் கதைகளையும் நான் வாசிப்பேன். கதையில் வரும் உன்னத கதா பாத்திரங்களைப்போல வாழ முடியாவிட்டாலும் ஓரளவிற்காவது தூய்மையாக வாழ்ந்து காட்டமுடியும் என்ற நிலையான கொள்கையை நெஞ்சில் நிலைநிறுத்துகின்றன இக் கதைகள். வாழ்க்கையின் சில அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இக் கதைகள் எழுகின்றன. நாவல்களை எழுதும் ஆசிரியர்கள் தமது வாழ்க்கையிற் கிட்டாத ஆசைகளை—அனுபவங்களைப் புகுத்திக் கற்பனைத் தேன் சிறிது கலந்து எழுதுகின்றனர். இக் கருத்தையே ஆங்கிலத்திலும் “ஆசிரியர் ஒருவர் தமது உணர்ச்சிகளைக்—கற்பனைகளைக் கலந்து எழுதும் கதையை, வாசகர்களும் உணர்ச்சியுடன் வாசிக்க முடியும்” என்று கூறப்படுகின்றது.

“இலக்கியம் பயின்று பண்பட்ட உள்ளம் உடையவர்களாற்றான் இலக்கியத்தை—இலக்கியக் காட்சிகளை நன்கு இரசிக்க முடியும்” என அறிஞர் மு. வரதராசன் அவர்கள் ஓரிடத்திற் குறிப்பிடுகின்றார். ஆம்! உண்மையான இலக்கியத்தை இரசிப்பதற்குப் பண்பட்ட உள்ளம் வேண்டும். பண்பட்ட உள்ளம் பெறுவதற்குச் சிறந்த இலக்கியங்களை—நல்ல நாவல்களை வாசிக்க வேண்டும். எனவேதான் நானும் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, மு. வரதராசன், கி. வா. ஜகந்நாதன், டாக்டர் இராசமாணிக்கனார் ஆகியோரது நூல்களை வாசிக்கிறேன். சந்தர்ப்பம் கிடைத்த பொழுதெல்லாம் வாசிக்க விழைகின்றேன். இவர்களது இலக்கியக் கட்டுரைகளை வாசித்தால் ஓரளவிற்காவது பண்பட்ட உள்ளத்தை—இரசிக்கும் மனப்பான்மையை—சிந்திக்கும் திறனை—வாழ்க்கை முறையை அறிந்து கொள்ள முடியும் என நான் நம்புகிறேன். இலக்கியக் கட்டுரைகள், கதைகளைப் போலவே அறிவுக் கட்டுரைகளை வாசிக்க விரும்புகின்றேன். அத்துல் றகீம், தமிழ்வாணன், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் போன்றோரின் அறிவியற் கட்டுரைகள் வாழ்க்கைக்குச் சிறந்ததொரு வழிகாட்டிகளாக விளங்குகின்றன. அத்துல் றகீம் எழுதிய “வாழ்க்கையில் வெற்றி” உண்மையில் வாழ்வில் வெற்றியடைய வழிகாட்டும் நூலாக மிளிர்கின்றது.

விடுதலை வீரர்கள், உத்தம சீலர்கள் ஆகியோரைப் பற்றிய நூல்களை வாசிக்கின்றேன். அண்ணல் மாகாத்மாவின் சத்திய சோதனை வாழ்விற்கு ஒளிகாட்டும் ஒரு சத்திய விளக்கு. நேதாஜி, நேரு போன்ற தேசத் தலைவர்களையும், விவேகானந்தர், ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் போன்ற பெரியார்களையும் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாறுகளைப் படித்தாற்றான் நாம் வாழ்க்கையைச் செப்பணிட்டுக் கொள்ளமுடியும். தேசபக்தியும், தூய்மையும் என்னிடம் விளங்கவேண்டும் என்ற விழைவால் நான் வீரம் செறிந்த கதைகளை வாசிக்கின்றேன்.

கவினமிக்க கவிதைகள் உள்ளத்தை எந்நேரமும் மகிழ்வித்துக் கொண்டேயிருக்கும்; இரசிக்கும் மனப்பான்மையைத் தூண்டும்; கற்பனை பெருகும்; கனிவு பிறக்கும்; உள்ளத் தூய்மையைத் தரும். எனவேதான் நான் கவிதைகளை வாசிக்கிறேன். மனதை இன்பவானில் சிறகடித்துப் பறக்கச் செய்யும் கவிதைகளை வாசிப்பதில் யாருக்குமே சலிப்பு ஏற்படாது. எனவேதான் நான் அவற்றை வாசிப்பதில் பெரும் இன்பம் அடைகின்றேன்.

இவற்றைத் தவிர நான் சிறு கதைகளை, தொடர் கதைகளை வாசிப்பதில் பெரும் இன்பம் அடைகின்றேன். அகிலன் எழுதிய வேங்கையின் மைந்தன், புதுவெள்ளம், பாவைவிளக்கு போன்றவையும்; கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுதிய கள்வனின் காதலி, பார்த்திபன் கனவு, சிவகாமியின் சபதம் ஆகியனவும், சாண்டில்யன் எழுதிய யவனராணியும், மணியன் எழுதிய தேன்சிந்தும் மலரும், டாக்டர் லக்ஷ்மி எழுதிய பெண்மனம், இலட்சியவாதி, மரகதம் போன்றவையும் சிறந்த நாவல்களாகும். இந் நாவல்களைத்தான் நான் வாசிக்கின்றேன். நாவல்கள் சுறு சுறுப்பையும், மனதிற்கு மகிழ்ச்சியையும், சுற்பனை ஆற்றலையும், நற்பண்பையும் தருகின்றன எனின் மிகையன்று.

இந் நாவல்களிற் பல, சமுதாயத்தைச் சீர்ப்படுத்தும் நோக்கமாக எழுந்த வையாகும். சமுதாயம் சீர்திருந்துவது என்பது சமுதாயத்தில் உள்ள மக்களைப் பொறுத்திருக்கின்றது. மக்கள் திருந்த சமுதாயம் தானாகத் திருந்தும். இவை போன்ற இன்றோரன்ன கருத்துக்களைக் கருவாகக் கொண்டு எழுத்தாளர் பலர் கதைகளை உருவாக்குகின்றனர். சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தும் நோக்கமாகக் கொண்டு எழுந்த கதைகளுள் கு.ராஜவேலு எழுதிய “சாலை ஓரம்” என்னும் நாவல் குறிப்பிடத்தக்கது. இக் கதையில் இரு பெண்கள் வருகின்றார்கள். இவர்கள் இருவரும் இழிந்த வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர்கள். எனினும் அவர்கள் ஒருத்தி தவறிய வாழ்க்கையைத் திருத்தி அமைத்து இல்லற வாழ்வை மேற்கொள்கின்றாள். மற்றவள் பெண்குலத்துக்கே அவமானச் சின்னமாக விளங்கி, இறுதியில் பைத்தியம் பிடித்துச் சாலை ஓரங்களிலே அலங்கோலமாக ஓடுகிறாள். இக் கதை சமுதாயத்திலுள்ள குறைகளை அப்படியே சித்திரித்துக் காட்டுகின்றது. லக்ஷ்மி எழுதிய பெண்மனம் என்ற நாவலில் அடங்காத வாழிபுகை வரும் ஜெகநாதனை அவன் மனைவி சந்திரா திருத்துகின்றாள். இலட்சிய வாதி என்ற நாவலில் வரும் நாகராஜன் இறுதிவரை இலட்சிய நோக்குடனே வாழ்கின்றான். எனவே இக் கதைகளை வாசிப்பதால் இலட்சியத்துடனும், நற்பண்புடனும் வாழவேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்படுகின்றது.

எனவே அறிவு, பண்பு, தூய உள்ளம் ஆகியவற்றை நான் பெறுவதற்காக கவிதைகள், கட்டுரைகள், கதைகள் ஆகியவற்றை வாசிக்கின்றேன். இவ்வாறு வாசிப்பதால் என்னை—எனது குறைகளை நானே திருத்திக் கொள்ள முடிகின்றது. நான் வாசிப்பது எல்லாம் எதற்காக? என்னை நானே திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். சமுதாயத்தில் நல்லதொரு பெண்ணாக மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவேயாகும். இதில் சுயநலம் என்பதற்கே இடமில்லை. “நீ உன்னைத் திருத்து; உலகம் தன்னைத் திருத்தும்” என்ற பொன்மொழியை நான் தெய்வவாக்காகப் போற்றுகின்றேன். எனவே என்னை நான் திருத்திப் பண்பட்ட உள்ளம் உள்ளவளாக்க, சமுதாயத்தின் விரோதி என்று மாற்றார் தூற்றாமல் இருப்பதற்காக நான் பலதரப்பட்ட நன்மை தரும் நூல்களை வாசிக்கின்றேன்.

“நவில்தொறும் நவில்தொறும் நூநயம் போலும்
பயில்தொறும் பண்புடையாளர் தொடர்பு”

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் உண்மை மொழியை உள்ளத்திற் கொண்டு பண்புள்ளவருடன் சேர்ந்து பயன்பெற்று வாழவே நான் நூல்களை வாசிக்கின்றேன்.

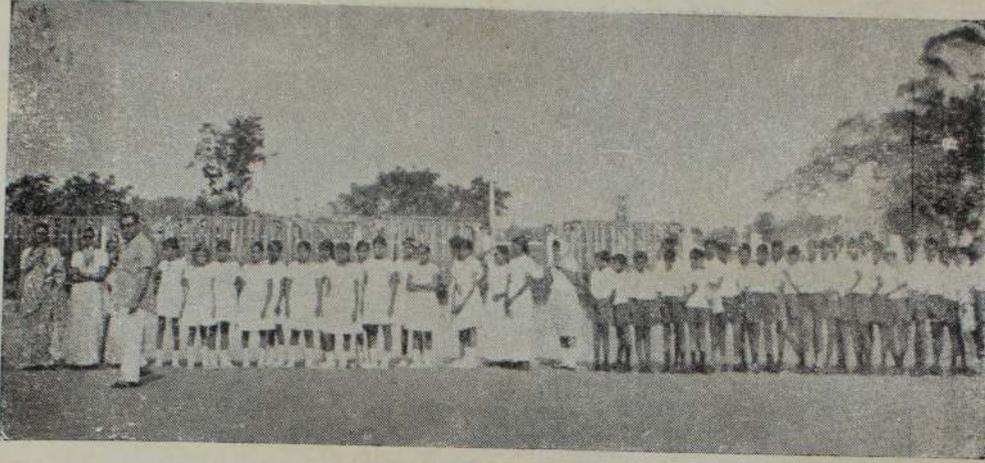
யூ. ஆயிசா
Grade 10 (Sc.)

கருத்தை விட்டகலாத கல்விச் சுற்றிலா

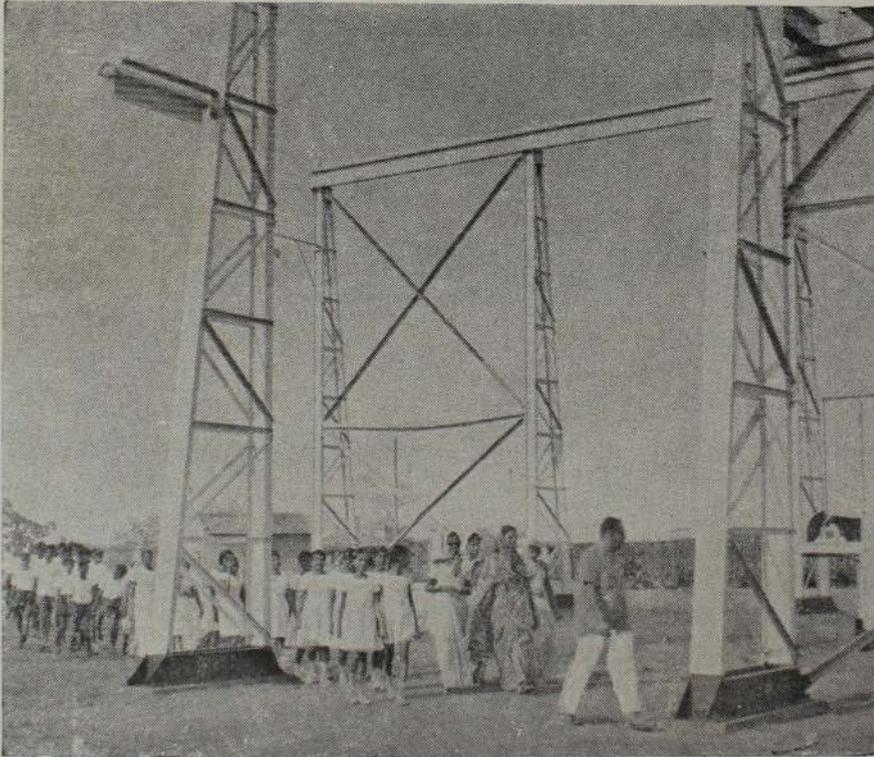
அன்றொரு நாள் வகுப்பில் கண்ணும் கருத்துமாகப் படித்துக்கொண்டிருந்த எங்களுக்கு அதிபர் அவர்கள் வந்து கூறிய ஒரு நற்செய்தி அளவிலா மகிழ்வை அளித்தது. ஈழ நாட்டின் இயற்கையெழில் மிக்க பகுதிகளையும், புலியியல் ரீதியிலும் வரலாற்று ரீதியிலும் முக்கியத்துவம் பெற்ற பகுதிகளையும் சுற்றிப் பார்ப்பதில் ஐந்து நாட்களைக் கழிக்கப்போகிறோம் என்பதுதான் செய்தி. அச் செய்தி கேட்டு எவருள்ளந்தான் மகிழாதிருக்கமுடியும்? அவ்விற்ப நாளை எதிர்பார்த்ததில் எமக்கு உணவு கூட உட்செல்லவில்லை; உறக்கமும் வரவில்லை. ஒருவாராக அந்நாளும் வந்து சேர்ந்தது.

1967 வைகாசித் திங்கள்; இருபத்தியோராம் நாள்; கிழக்கிருள் அகன்று கொண்டிருக்கிறது; சேவல் கூவிக்கொண்டிருக்கிறது. அனுராதபுரம் கதிரேசன் ஆலய மணி கணீர் கணீரென “முருகா முருகா” வென ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் பாடசாலையில் பரபரப்புடன் நின்ற எம்மை நோக்கி பஸ் வண்டியும் பறந்தோடி வந்தது. தூக்கிய பாரங்களுடன் துள்ளி யேறினோம் பஸ் வண்டியில் — அன்பே உருவான எம்மதிபரும் நான்கு ஆசிரியர்களும் எம் பிரயாணத்திற்கு உறுதுணையென உடன் வந்தனர். கதிரேசன் கருணையை வழித்துணையாகக் கொண்டு அன்று எம் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தோம். சிறிது நேரத்தில் பஸ்ஸும் ஹபறணையைடைந்தது. பசி வயிற்றைக் கிள்ளியது. கொண்டு சென்ற பண்டங்களையுண்டு, பத்துக் குணமும் பறித்தெறியும் பசியைப் போக்கியபின் பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். கண்ணுக்குப் புலனாகிய இயற்கை வனப்புகளும், பாதையின் இரு மருங்குமுள்ள பச்சிளஞ் சோலைகளும் எம்மதயத்தைத் தம்பால் ஈர்த்தன. இயற்கையெழிலில் மயங்கி எம்மையே மறந்திருந்த வேளையில் வண்டி சோழர் கால இராசதானியாகப் பண்டைக்காலத்தில் மிளிர்ந்த பொலநறுவையைடைந்தது. வரலாறு கூறும் பிரசித்திபெற்ற பூமியாகிய பொலநறுவையில் கால்கள் முன்னேற மறுத்தன. ஏன்? ஆங்குள்ள புனித, புராதன, புதையுண்ட மனைகளைப் பார்க்க விருப்பமின்றியா? இல்லை. வெய்யோனின் உக்கிரம்தான் காரணம். முதுவேனிற்கால முற்பகுதியல்லவா அது? தகிக்கும் வெயிலோ தாகமிகச் செய்தது. ஆனால் முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்கும் பான்மையில்லாத தமிழ் மரபில் வந்தவர்களல்லவா நாம். எனவே, வெய்யோனின் உக்கிரத்தைத் தாங்க முடியாத அந்த நண்பகலிலும் கூட ஆங்குள்ள எழில்மிகு வனப்புகளை எல்லாம் கண்டுகளிக்கச் சென்றோம். அங்கு கல்லிலே கலைவண்ணம் கண்டோம்.

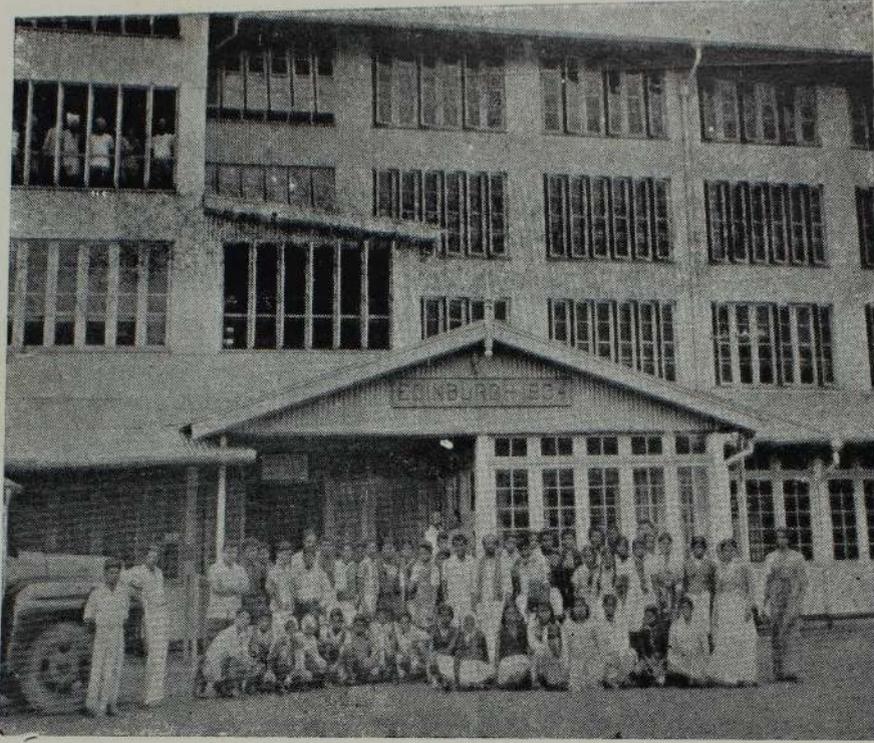
1. கற்றாமரைக்கேணி:- இது கல்லால் ஆன ஒரு தாமரை. தாமரை வடிவில் ஒரு கேணி. அது கூறுவது தத்துவம்.
2. கல்விகாரை:- இது கல்வினால் வடித்த கலைக்கோயில்; கலைஞனின் கண்ணுக்கு ஓர் அருவிருந்து; ஆத்ம ஞானியின் உள்ளத்திற்கு ஓர் அருமருந்து. நாற்பத்தி ஆறு அடி நீளத்தில் புத்தபிரான் ஆனந்த சயனத்தில் ஞானநிலைபெற அவரடியான் ஆனந்தன் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெற அவரருகில் நிற்குார்.

வித்தியாலய சுற்றுலா குழுவினர் - கிழக்கு மாகாணத்தில்

1967 சுற்றுலா - சினித்தொழிற்சாலை, கல்லியா

வித்தியாலய மாணவர் - நானுஷ்யா தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் — 1967

நயினத்துறைமுகத்தில் நமது மாணவர்

3. கிரிவிகாரை:- அது பராக்கிரமபாகுவால் அவன் மனைவி ரூபவதியின் நினைவால் கட்டப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.
4. ஏழு மாடிக் கோபுரம்:- இது சீய (சயாம்) நாட்டுக் கற்கோயில் அமைப்பில் அமைந்துள்ளது.
5. சிவாலயம்:- இது பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டின் சிற்ப முறையைத் தழுவி யது. அங்கு மூர்த்தியில்லை. ஆனால் கீர்த்தியுண்டு. இது மட்டுமா? இன்னும் இலங்காதிலக்க, தூபராம, அரச அத்தாணிமண்டபம், பராக்கிரமபாகுவின் சிலை, பொத்துக்கல் விகாரை என்பவற்றையும் நாம் பார்வையிட்டு மகிழத் தவறவில்லை.

அடுத்துப் பெருஞ்சமுத்திரமென வியாபித்திருக்கும் பராக்கிரம சமுத்திரத்தை நோக்கிலேம். தரையின் மத்தியில் சமுத்திரமா? ஆம் பெருங்கடலெனப் பரந்திருக்கும் வாவினையத்தான் அது குறிப்பிடுகின்றது. அம்பன் கங்கையையின் நீரைத் தேக்கி நிற்கின்றது அந்த வற்றாத வாவி. பகலவனும் உச்சிக்கு வந்து விட்டான். பசியும் குடலைப்பிடுங்கியது. கொண்டுசென்ற கட்டுச்சோற்றை அவிழ்த்தோம்; பசியாறிலேம். இன்னும் அங்கு நிற்க நேரமின்றி அங்கிருந்து அகன்று வாழைச்சேனையை நோக்கிப் புறப்பட்டோம். வழியில் ஒரு பாலம்; அதுதான் பெயர்பெற்ற மன்னம்பிட்டியாப்பாலம். மகாவலிகங்கைக்கு மேலே குறுக்காக இருப்புப்பாதையும் கற்பாதையும் இணைந்து செல்ல உதவுகிறது இப்பாலம் - இந்தப்பாரிய பாலத்தையெமது பஸ் வண்டியும் சொகுசாகக் கடந்து சென்றது.

சிறிது நேரத்தில் வண்டியும் வாழைச்சேனையைடைந்தது. அங்கு வளம் பல பெருக்க உதவும் தாபனமாகிய கடதாசித் தொழிற்சாலையை அடைந்தோம். என்னே விந்தை! மலைக்குவியலென இருந்த வைக்கோற்போர்கள் வானளாவிய இயந்திரங்களின் வாய்க்குள் அகப்பட்டு வெண்ணிறப் பாய்களைப்போல் வெளிவந்த காட்சியையும் அவை மீண்டு கடதாசியுருப் பெற்றமையையும் கண்டு வியந்தோம். மலைக்கதிரவனும் மேற்கு வாயிலுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

இந்நிலையில் நாமும் அங்கிருந்து மீன்பாடித் தேன் பாயும் நகரமாகிய மட்டுநகரைச் சென்றடைந்தோம். நகரை வலம் வந்தோம். அத்தோடு கடற்கரைக்குச் சென்று கலங்கரை விளக்கையும் கண்டோம். மட்டுநகர் வாயியில் மீன்கள் கீதமிசைக்குமாமே? எம் காதிலோ அது விழவில்லை. பாடும் மீனுக்குப் பாட்டெழுதிய விபுலானந்த அடிகளிடம் அதைக் கேட்போமா என நினைத்தோம். ஆனால் அவர் அங்கில்லை. எனினும் அவர் புகழ்பூத்த நன்னகரின் மத்தியில் அமைந்திருக்கும் அவரது சிலையிடம் சென்றோம். அங்கும் பதில் கிட்டவில்லை. எங்கள் உடலும் சற்றுக்களைப்பது போலிருந்தது. வயிறும் கிள்ளத் தொடங்கியது. இந்நிலையில் சென்று கொண்டிருந்த வண்டி மட்டுநகர் அன்பர் ஒருவரின் இல்லத்தின் முன்றலில் கணீரென்ற சத்தத்துடன் நின்றது. அங்குள்ளவர் எம்மை இன்முகத்துடன் வரவேற்று விருந்தளித்த நிகழ்ச்சி என்றும் எம் மனதை விட்டகலாது. அடுத்த இரு மணித்தியாலங்களில் பஸ்வண்டியும் கல்முனை "வெஸ்லி" கல்லூரியை அடைந்தது. நேரமும் நன்கு இருட்டி விட்டதால் படுக்கையையும் அங்கேயே அமைத்துக் கொண்டோம்.

மறுநாட்காலே, இங்கினியாகலையை நோக்கிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். சிறிது நேரத்தில் இங்கினியாகலே அணைக்கட்டை அடைந்தோம். அது வரண்ட தென்கிழக்கின் வரப்பிரசாதம். பட்டிப்பளை எனும் தமிழாறு கல்லோயாவாகத் தற்போழுது இருமலைகளுக்கூடாக மறித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அது ஒரு செயற்கை ஏரி. கல்லோயா ஏரி-கல்லோயா நீர்த்தேக்கம், வெள்ளப் பெருக்குக் கட்டுப்பாடு, நீர்ப்பாசனம், விவசாயம், மின்னுற்பத்தி எனும் பல நோக்கு அடிப்படையில் அமைந்து பயன்தரும் ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டமாகும். அடுத்து அம்பாறைக்குச் சென்றோம். ஓட்டுத் தொழிற்சாலை, சீனியுற்பத்தித் தொழிற்சாலை, தச்சுத் தொழிற்சாலை என்பனவும் எம் கண்ணுக்கு விருந்தாயின. அன்று நண்பகல் வாடிவதங்கிச் சென்ற எம்மை அன்பர் ஒருவர் அகமும் முகமும் கனிந்து வரவேற்றுத் தமக்கு இயல்பாய் அமைந்த விருந்தோம்பும் பண்புடன் இன்னமுதாட்டி அன்பு செய்த காட்சி என்றும் எம் மனதை விட்டு நீங்காது.

அன்பரின் இன்னமுதுக்குப் பின் உற்சாகத்துடன் கதிர்காமத்தை நோக்கி வண்டியைத் திருப்பினோம். கதிர்காமம்! ஆமாம்! அது குறிஞ்சி நிலக்குமரன் உறையும் திருப்பதி; வள்ளி மணைன் வதியும் திருத்தலம். இருட்டி விட்டதும் இராமகிருஷ்ண நாமத்தில் விளங்கும் திருநிழலில் உண்டு உறங்கி இறை நினைவோடு இரவைக் கழித்தோம். மறுநாள் காலையில் கங்கையில் நீராடி இளஞாயிறென விளங்கும் கந்தனை வணங்கிக் காலேப்பசியை ஆற்றிக்கொண்டு, திருமுருகனின் திருவருளான விடையைப் பெற்றுக் கொண்டு முன்பு சென்ற பாதையில் மீண்டும் திரும்பி வெள்ளவாயாவை வந்தடைந்தோம். அடுத்து அழகு தவமும் நீர்வீழ்ச்சியான 'தியலுமா' நீர்வீழ்ச்சிக்குப் பஸ்ஸைத் திருப்பினோம். பஸ்ஸும் மலையேறத் தொடங்கியது. இளவெயிலுடன் குளிர்வாடையும் வீசத் தொடங்கியது. சிறிது நேரத்தில் நீர்வீழ்ச்சியைக் கிட்டிச் சேர்ந்தோம். சலசல வென்றோடும் அந்நீர் வீழ்ச்சியின் கண்கொள்ளாக் காட்சி காண்போருள்ளத்தைக் கொள்ளைகொள்வதாக இருந்தது. அதன் எழிலில் இலயித்த கண்கள் வேறெதையும் காண மறுத்து விடுமோ என்ற அச்சங்கூடத் தோன்றியது. நீர்ச்சுனைக் கருகே குளிர் மர நிழலில் கொண்டு சென்ற கட்டுச்சோற்றை அவிழ்த்து அன்புத் தாயாரைப் போல் எமதன்பு ஆசிரியைகள் தமது அன்புக் கரங்களால் அள்ளித் தர உண்டு மகிழ்ந்தோம். பின் வண்டியும் மெதுவாக நகர்ந்து மலைச்சரிவுகளில் ஏறி அப்புத்தனை மலையிடுக்கினுள் நுழைந்தது. அங்கே செங்குத்தான மலைச்சரிவுகள், உயர்ந்த மலைக்குன்றுகள், பச்சைப்பசேலென விளங்கும் தேயிலைத் தோட்டங்கள் முதலியன கண்ணைக்கவர்ந்தன. மலையைக் கொஞ்சி வந்த முகிற்குழாம் எம்மையும் தழுவிச் சென்றது. குளிர் காற்று சில்லென வீசியது. கம்பளிச்சட்டைகளையும் அணிந்துகொண்டு பஸ்ஸில் சென்று கொண்டிருந்தோம். சில மணித்தியாலங்களின் பின் வண்டியும் நானு ஓயாவை அடைந்தது.

நானு ஓயாவை அடையும்போது அர்த்த சாமமாகிவிட்டது. அந்த அகால வேளையிலே அங்கே வாழும் அன்பர் ஒருவரின் இல்லத்தில் உவக்கத்தக்க உபசரிப்புக் கிடைத்தது. உண்டோம்; உறங்கினோம். மறுநாள் பொழுது புலர்ந்தது. எனினும் படுக்கையை விட்டெழக் குளிர் எம்மை விடவில்லை. இருந்தும் அதி காலையிலே அவர்கள் அன்புடன் அளித்த ஆகாரத்தையருந்தி அங்கிருந்து இயற்கை எழில் நிரம்பிய நகரும், ஈழத்தின் கோடைக்கானல் என வர்ணிக்கப்படுவதுமான நுவரெலியாவுக்குச் சென்றோம். அங்கே குளிர் நம்மை முதலில் வண்டியை

வடமாகாணச் சுற்றுலா, 1968
ஊர்காவற்றுறை - கடற்படை முகாமில் வித்தியாலய மாணவர்

நமது மாணவர் கீரிமலையில் — 1968

விட்டு இறங்கவிடாது தடுத்தது: எனினும் ஒருவாறு இறங்கி ஆங்கு அமைந்திருக்கும் பூங்காவையும் பார்த்துவிட்டு நகரையும் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு ஹக்கலைப் பூங்காவையடைந்தோம். அங்கு, சஞ்சீவி மலையின் அடிவாரம் ஒரு புறமும், சீதாஎலிய அருவி மறுபுறமும் இருக்க அழகாக அமைந்துள்ளது இந்தத் தாவர இயல் பூங்கா. பல்வின மலர்கள், பல வர்ண ரோஜாக்கள், பல விதமான ஓக்கிட்ஸ்கள், ஆஹா என்ன அழகு! என்ன கவர்ச்சி! பார்த்த கண்கள் இமைக்க மறுத்தன. இராவணன் சீதையைச் சிறை வைத்த அசோகவனம் எனக்குறிப்பிடப்படும் இப் பூங்காவைக் காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததால் அளவற்ற மகிழ்ச்சியுடன் புறப்பட்ட நாம் மீண்டும் நானுஓயாவை நாடி அங்கு தங்கினோம்.

வழியெங்கிலுமுள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களையும், அங்கு அதிகாலை முதல் அந்தி மாலைவரை வாடிய வதனத்துடனும், ஒளியிழந்த கண்களுடனும், சித்திரப் பதுமைபோல் அயராது வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களையும் அவர்தம் சலியா உழைப்பையும் கண்டு மெச்சவும் நாம் தவறவில்லை. இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பு போன்ற பெருந் தோட்டப் பிரதேசங்களை உருவாக்கும் முக்கிய பங்களாளரல்லவா இவர்கள்? மறுநாள் அதிகாலையிலேயே நானுஓயாவி லிருந்து கண்டியை நோக்கி வண்டியைச் செலுத்தினோம். வண்டியும் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கூடாகப் பாம்புபோல் வளைந்து வளைந்து நீண்டிருந்த மலைச்சரிவு வீதிகளில் சென்று பேராதனையிலுள்ள தாவரவியற் பூங்காவை அடைந்தது. உலகின் பல பாகங்களிலும் காணப்படும் பல்வேறான தருக்களும், தாவரங்களும், மலர்ச் செடிகளும் அங்கே ஆடி அசைந்து எம்மை வரவேற்றன. இன்னும் வண்ண மலர்கள், வாழைகள், தாழைகள், பனைகள் எனப் பலவற்றையும் அங்கே பார்த்து விட்டுப் பகலுணவையும் முடித்துக்கொண்டு பக்கலைக் கழகத்தையும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுக் கண்டி நகரையடைந்தோம். மலைகளால் சூழப்பட்ட ஒரு மேட்டு நிலப்பகுதியும், பண்டைய சிங்கள மன்னரின் இராசதானியுமான கண்டி மாநகரின் கவின்பெறு வனப்புக் கண்டு வியந்தோம். பச்சைக் கம்பளம் விரித்தாற் போல் பரந்திருந்த புற்றரைகளும், பனிங்கு நீரோடைகளும், பன்னிறப் பூக்களும் நிறைந்த தோட்டங்களும் எம் கண்களுக்கு இலியனவாக இருந்தன. ஆங்குள்ள பண்டைய மன்னரின் கைங்கரியங்களும் எம் கவனத்தையீர்த்தன. புனிதத் தன்மையுடன் பொலிவுற்றமைந்துள்ள தலதா மாளிகை, புத்தபெருமாவின் தந்த தாதுவின் மகிமையை எடுத்து விளக்கியது. பகலவனும் தலைசாய்ந்து சென்று கொண்டிருந்தான். அவன் மறைவாற்றான் கண்டி நகரின் எழில்தவழும் ஏரியையும், கடைவீதியையும் கண்ணாரக் கண்டோம். ஏறக்குறைய மொத்தப் பரப்பில் ஈழத்தின் பாதித் தூரத்தை ஓடிமுடித்த வண்டி களைத்து விட்டது போலும். அது வடமத்திய பகுதியை நோக்கி நகர்ந்தது. நேரமும் இருட்டத் தொடங்கியது. இரவையும் பொருட்படுத்தாது இருளைக் கிழித்துக்கொண்டு பஸ் சென்று கொண்டிருந்தது. பஸ்வண்டி களைத்திருந்தாலும், களைப்பு மிகுதியால் தூங்கிக்கொண்டிருந்த எம்மைச் சுமந்துகொண்டு வேமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. நித்திரைத் தூக்கத்திலிருந்த நாங்கள் வண்டி திடீரென நின்ற பொழுதுதான் கண் விழித்தோம். என்ன அதிசயம்! நாம் வித்தியாலயத்தையல்லவா அடைந்து விட்டோம். இங்கு எமது ஆசிரியர்கள் அன்புடன் எமக்காகத் தயாரித்து வைத்திருந்த இராவுணவையும் முடித்துக்கொண்டு வீடு சென்றடைந்தோம்.

ஈழநாட்டின் பெரும் பகுதியின் எழிலினைக் காண்பதற்கு கழித்த இவ்வைந்து நாட்களும் எமது பாடசாலை வாழ்க்கையில் பயன்பெற்ற நாட்களாகும். இன்றுங்கூட நாம் கண்டு கழித்த இயற்கையன்னையின் வனப்பு எம்முள்ளத்தை விட்டு நீங்குவதாயில்லை. அறிவுசால் ஆசிரியர்களின் அருந்துணையுடன், அன்புத் தோழர்கள் கூட்டத்துடனும் கூடிக்குலாவிப் பாடிப் பரவிக்களித்த இக் கல்விச் சுற்றுலா போல் இன்னுமொரு வாய்ப்பு எம் வாழ்க்கையில் கிட்டுமா என எம்மிதயங்கள் எங்குகின்றன.

ஜெ. ச. முத்தலிப்
Grade 10 (A)

எமது வித்தியாலய அறையில் சிலமணி நேரங்கள்

“விஞ்ஞான அறையில் கலகல என்று இருக்கின்றதே; உள்ளே சென்று பார்ப்போம்” என எண்ணி உள்ளே சென்ற எனக்குப் பல ஆச்சரியங்கள் காத்திருந்தன. “மீனின் X - கதிர்ப்படம் பார்க்கப் போகிறீர்களா?” எனக் கேட்டான் ஒரு மாணவன். வைத்தியசாலையில் அல்லவா கை, கால் முறிந்தால் X - கதிர்ப்படம் பிடிப்பார்கள். இது என்ன ஆச்சரியம்! இந்தக் கறுத்தப் பெட்டியால் எவ்வாறு படம் பிடிப்பது என எண்ணிய நான் அம் மாணவன் காட்டிய துவாரத்தினூடாகப் பார்த்தேன். ஆம். உள்ளே இருந்த மீனின் X - கதிர்ப்படம் என்னைத் திகைப்பில் ஆழ்த்தியது. ஆனால், மாணவன் கொடுத்த விளக்கம் என்னைச் சமாதானமடையச் செய்தது.

வேறொரு மாணவன், “உங்கள் நிறையை அறியுங்கள். இது நான் செய்த நிறையறி கருவி. ஆனால் ஒன்று, 5 சதம் போட்டால்தான் வேலை செய்யும்” என்று கூறினான். அட்டா, அப்படியா! என ஆச்சரியத்துடன் உற்று நோக்கினேன். இதென்ன! கார் ரியூப்பை நிறையறி கருவி என்கிறீரே என்று கேட்ட எனக்கு மாணவன் விளக்கம் கொடுத்தான். அதைக் கேட்ட எனக்கு, அன்று இரண்டு மாணவர்கள் மல்வத்து ஓயாவில் ஓடுகிற நீரில் ரியூப்பை வைத்துத் தண்ணீர் நிறைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது அதைக் கண்ட பக்கத்து வீட்டுக் கிழவி “இந்தக் காலத்திலே பள்ளிக்கூடத்திலே கொடுக்கிற தண்டனையாக்கும்” என்று சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது. உடனே எனக்குச் சிரிப்பு அளவுக்கு மீறி வந்தது. உடனே நான் சிரித்து விட்டேன். அதைக் கண்ட மாணவன் நான் அவனை ஏளனம் செய்கிறேன் என்று நினைத்து, “ஏன் சிரிக்கின்றீர்?” என்று கேட்டான். நான் அவனை ஒருவாறு சமாதான மாக்கிவிட்டு அடுத்தவரிடம் சென்றேன்.

அடுத்த மாணவனைக் கண்டவுடன் எனக்கு வந்த சிரிப்பு இன்னும் அதிகரித்தது. அவர் தனது காதைப் பொத்திக்கொண்டு இருந்ததே அதற்குக் காரண

மாகும். நான் அவடனிம் சென்று, "ஏன் காதைப் பொத்திக்கொண்டு இருக்கிறீர்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவன் சிரித்துக்கொண்டு, "நான் காதைப் பொத்தவில்லை. நான் காதில் வைத்திருப்பது Ear Phone. இது ஒரு ரேடியோ. ஒரு கம்பிச் சுருளும் ஒரு கல்லுமே இதனை இயக்குகின்றது" என்று கூறி Ear Phone (தலைப் பன்னி) ஐ என்னிடம் கொடுத்தான். நான் அதை வாங்கிக் காதில் பொருத்தினேன். அதில், "இஸ்ஸன் மகுரன்" என்ற சிங்களப் பாடல் கேட்டது. "ஏன் இதில் தமிழ்ப்பாடல் கேட்காதோ?" என்று கேட்ட எனக்கு, "இல்லை; இது 100 மைல்களுக்குள்ளே ஒலிபரப்பப்படும் வானொலி அலைகளை மட்டுமே இழுக்கும்" என விளக்கினான்.

நீரை மையாக்கி, மையை லெமனெட்டாக்கி, லெமனெட்டை உவைனாக்கிக் கொண்டிருந்தான் இன்னொரு மாணவன். அதன் விளக்கத்தையும் கேட்டுக் கொண்டு அடுத்துச் சென்றேன். இதென்ன நுரைக்கிறது என ஆச்சரியப்பட்ட எனக்கு, "இதுதான் நுரைதீயணைகருவி" என்று கூறி, தீயணைப்பதைச் செயல் முறையில் வேறொரு மாணவி காட்டினாள். வேறொரு மாணவி கடதாசியில் நீர் கொதிக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தாள். நீரிலிருந்து ஆவி பறந்து கொண்டிருந்தது. என்ன ஆச்சரியம்! கடதாசி யெரியவில்லையென்று மேலும் ஆச்சரியப்பட்ட எனக்கு, கடதாசி பெறும் வெப்பமெல்லாம் நீருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது; இதனால் கடதாசி எரிபற்றும் நிலையை அடையவில்லை என விளக்கம் கிடைத்தது. "எரிமலை சீறப் போகிறது; தள்ளி நில்லுங்கள்" என்ற எச்சரிக்கையைக் கேட்டுப் பயந்து விட்டேன். இல்லை; நடுங்கியே விட்டேன். ஆனால், அது இரசாயன எரிமலை என்று பின்புதான் தெரிந்தது. அதுமட்டுமா! சூரியஸ்தமனத்தை நான் காலையிலேயே பார்த்தேன். ஓர் இரசாயனத் தாக்கத்தைப் பயன்படுத்திச் சூரியஸ்தமனத்தை 5 நிமிடத்தில் காட்டி எம்மை ஆச்சரியக் கடலில் ஆழ்த்தினான் ஒரு மாணவன்.

தொலைநோக்கியைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்? என்ற வினாவுக்கான விடையைக் கண்டுபிடிப்பதற்குக் காட்டியால் ஒரு சத நாணயங்களை ஒவ்வொன்றாகத் தொட்டேன். ஆகா! 'கலிலியோ' என்ற விடையில் பச்சை நிற வெளிச்சம் தெரிந்தது. இதுவும் ஒரு மாணவனின் திறன்தான். "விடையைக் காணுங்கள்" என இதை மாணவன் செய்து வைத்திருந்தான். தாள்கள் தாள்களாகப் பல மொழிகளில் கேள்விகளும் மறுமொழிகளும் இருக்கின்றன. அவற்றுள் சரியான விடைக்கு மட்டுமே மின்குமிழ் பற்றுகிறது.

'செயற்கைப் பசளைகளும் நைதரசன் வட்டமும்' என ஒரு மாணவன் தான் சேகரித்த பசளைகளைக் கொண்டு ஒரு விளக்கம் கொடுத்தான். வேறொருவன் வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு ஆகிய பலவற்றைச் சேர்த்து வைத்திருந்தான். "இது ஏன்?" என்று கேட்ட எனக்கு, "இவை எல்லாம் இயற்கையாக நடக்கும் பதியமுறை இனப்பெருக்கங்கள்" என விளக்கம் கொடுத்தான். வேறொரு மாணவன் களைகள் பலவற்றை மிகக் கவனமாகத் தரம் பிரித்துப் பொலித்தீன் பைகளில் நாட்டி வைத்திருந்தான். ஒரு மாணவி தான் சேகரித்த பழங்களையும் விதைகளையும் ஒழுங்குபடுத்தி வைத்திருந்தாள். அவை பல்வேறு முறைகளால் பரவும் பழங்களும் விதைகளும் என நான் அறிந்தேன். இவர்களும் உணவுற்பத்தி இயக்கத்தில் பங்கு பற்றுகிறார்களா? என வியந்தேன்.

“இவையெல்லாம் ஏன் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன?” என்று கேட்ட பொழுது, “வருகின்ற மூன்றாம் திகதி எமது மாகாணத்தில் ஒரு விஞ்ஞானப் பொருட்காட்சியும், போட்டியும் நடைபெற இருக்கின்றது. அதில் நாமும் பங்கு பற்றுகிறோம். அப் பொருட்காட்சிக்காகவே இவை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன” என்று விளக்கம் கூறினார். இவற்றைக் கேட்டு மகிழ்ந்த நான் வெளியே வர மனமில்லாமல் ஒருவாறு மனதைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு எனது வகுப்பிற்குச் சென்றேன்.

செ. முத்துச்சாமி
Grade 10 B

கிரிஸ்டல் ரேடியோ (Crystal Radio)

உலகிலே எங்கும் வியாபித்திருக்கும் வளியின் அதிர்வே ஒலி உண்டாவதற்குக் காரணமாகும். இவ்வாறு ஏற்படும் ஒலியலைகள் ஒரு செக்கனுக்கு 1120 அடி வேகத்தில் பரவுகின்றன. இந்த ஒலி அலைகளைச் சில சாதனங்கள் மூலம் மின் ஒலியலைகளாக மாற்றி அவைகளைக் கம்பிகள் மூலம் செலுத்தினால் அந்த அலைகள் ஒரு செக்கனுக்கு 1,86000 மைல்கள் வேகத்தில் பாய்கின்றன. அதை இன்னும் அநேக இலட்சக் கணக்கான துடிப்புள்ள வேறு மின் காந்த அலைகளோடு கலந்து கம்பியில்லாது வளியினூடு செலுத்தும் முறையைத்தான் வானொலி (Radio) என்கின்றோம். இப்படியாகப் பற்பல நிகழ்ச்சிகளும் வெவ்வேறு துடிப்புள்ள அலைகளோடு கலந்தே வளியில் பரப்பப்படுகின்றன. நாம் ஒரு சாதனத்தின் மூலம் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பிரித்தெடுத்து, இன்னும் பற்பல சாதனங்களின் மூலம் விரிவாக்கி, அந்தக் கலக்கப்பட்ட அலைகளில் உள்ள காதால் கேட்கக் கூடிய அலையை மாத்திரம் சில வடிகட்டி முறைமூலம் பிரித்தெடுத்துப் பின் ஒலி பெருக்கி மூலமோ அல்லது தலைப்பன்னி (Head Phone) மூலமோ கேட்க முடிகிறது. அப்படியானவற்றில் நான் செய்த மிக எளிய முறையான “கிரிஸ்டல் ரேடியோ” எனும் வானொலிக் கருவி செய்யும் முறையைக் கூறுகின்றேன்.

கம்பிச் சுருள் :-

முதலில் வளியில் பரப்பப்பட்ட பல்வேறு அலைகளில் எப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட ஒரு அலையை மாத்திரம் பிரித்தெடுக்க முடிகிறது என்பதை ஆராய்வோம். ஒரு கம்பியில் மின்னோட்டம் ஏற்படும்போது அந்தக் கம்பியைச் சுற்றி மின் காந்த அலைகள் பரவி விடுகின்றன. கம்பியில் செல்லும் மின்னோட்டம் நிறுத்தப்பட்டவுடன் மின்காந்த அலைகளும் மறைந்துவிடும். இப்படி வெளியான மின் காந்த அலைகளைக் கூடுதலாகப் பெற வேண்டுமாயின், அவைகளை ஓர் இடத்திலே குவிக்க வேண்டும். எனவே, அக் கம்பியை கம்பிச் சுருளாகச் சுற்றி விட்டால் மின் காந்த

அலைகளைக் கூடுதலாகச் சிறிய இடத்திலேயே பெறலாம். ஆனால், கம்பிச் சுருளாகச் சுற்றும்போது அவைகள் ஒன்றோடொன்று முட்டாமல் இருக்க வேண்டும். அதாவது அது காவலிடப்பட்ட கம்பியாக இருக்க வேண்டும். இப்படியாகச் சுற்றப்பட்ட கம்பிச் சுருளினுள் மின்னோட்டத்தைச் செல்லவிட்டோமாகில் கம்பிச் சுருளினுள் மின்னோட்டத்தைச் செல்லவிட்டோமாகில் கம்பிச் சுருள் மின்சாரத் திற்கு ஓர் எதிர்ப்புக் கொடுக்கும். இவ் வெதிர்ப்பு, சுருளாகச் சுற்றப்படாத கம்பி கொடுக்கும் எதிர்ப்பிலும் கூடுதலாகக் காணப்படும். ஆடலோட்ட மின்சாரம் இதனூடு செல்லுமாயின் முன்போலவே எதிர்ப்புக் கொடுக்கும். ஆனால், ஆடலோட்ட மின்சாரத்தின் துடிப்புக் கூடக்கூடக் கம்பிச் சுருள் அதற்குக் கொடுக்கும் எதிர்ப்பும் கூடிக் கொண்டே செல்லும்.

இனி ஒரு கம்பிச் சுருளின் அருகிலே இன்னொரு கம்பிச் சுருளை வைத்து, ஒரு கம்பிச் சுருளினூடு மட்டும் ஆடலோட்ட மின்சாரத்தை செலுத்துவோமாயின், அதில் இருந்து வெளியேறும் மின் காந்த அலைகள் அருகிலுள்ள மற்றைய கம்பிச் சுருளினுள் நுழைந்து விடும். ஆடலோட்ட மின்சாரத்தின் துடிப்புகளுக்குத் தகுந்தபடி அதன் மின்காந்த அலைகளும் விட்டு விட்டுப் பாயுமாதலால் மற்றைய கம்பிச் சுருளினூடும் ஓர் ஆடலோட்ட மின்சாரம் உண்டுபண்ணப்படும். இரண்டாவது கம்பிச் சுருளின் சுற்றுக்களின் எண்ணிக்கை முந்திய கம்பிச் சுருளினுள்ள சுற்றுக்களின் எண்ணிக்கையிலும் கூடுதலாக இருப்பின், அதில் உண்டுபண்ணப்படும் ஆடலோட்ட மின்சாரத்தின் அழுத்தம் கூடும். ஆனால், முதற் கம்பிச் சுருளில் நேர் மின்சாரம் செல்லுமாயின் இரண்டாவது கம்பிச் சுருளில் மின்னோட்டம் உண்டுபண்ணப்படுவதில்லை.

ஒடுக்கி :- (Condenser)

ஒடுக்கி என்பது இரு தகடுகள் ஒன்றையொன்று தொடாது வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு சாதனமாகும். இப்படியான ஒடுக்கிகள் பல்வேறு முறைகளில் அமைக்கப்படுகின்றன. இந்த ஒடுக்கியில் உள்ள இரு முனைகளின் மூலம் மின்சாரத்தைச் செலுத்த முடியும். ஆனால், இது நேர் மின் ஒட்டத்தைக் கடத்தாது. ஆடலோட்ட மின்சாரத்தைக் கடத்தும். இந்த ஒடுக்கியும் ஆடலோட்ட மின்சாரத்திற்கு எதிர்ப்பைக் கொடுக்கிறது. ஆனால், இது கம்பிச் சுருளைப் போல் இல்லாது ஆடலோட்ட மின்சாரத்தின் துடிப்புக் கூடக்கூட அது கொடுக்கும் எதிர்ப்புக் குறைகிறது. அத்துடன் ஒடுக்கியின் அளவு குறையக் குறைய அது கொடுக்கும் எதிர்ப்பும் கூடும். (ஒடுக்கியானது நாம் வேண்டியளவுக்கு மாற்றக் கூடியதாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதை மாறும் ஒடுக்கி (Variawave or Tuning Condenser) என்று கூறுகிறோம்). நாம் உபயோகிக்க வேண்டிய ஒடுக்கி அளவு மாற்றக் கூடிய வகையைச் சேர்ந்தது.

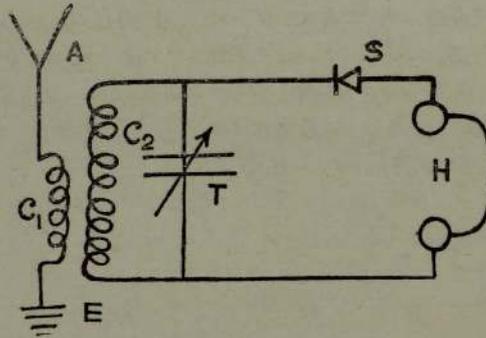
கிரிஸ்டல் :- (Crystal)

கிரிஸ்டல் என்பது ஒருவித உலோகப் பளிங்காகும். இதைக் கருங்கற்கள் நிறைந்த இடங்களில் தேடி எடுக்கலாம். தங்கத்தைப் போன்று பளபளக்கும். கடைகளிலும் இதை விலைக்கு வாங்கலாம். இந்த உலோகத்தினூடு ஆடலோட்ட மின்சாரத்தைச் செலுத்தினால், இது இருக்கும் முனை எப்போது நேர்முனைவாக (Positive) மாறுகிறதோ, அப்போது மட்டுமே மின்சாரத்தைக் கடத்தும். அம்முனை எதிர் முனைவாக (Negative) மாறும்போது மின்சாரம் அதனூடு செல்ல மாட்டாது.

தலைப்பன்னி :- (Head Phone)

இச் சாதனத்தின் மூலம் மின் ஒலியலைகளைக் கேட்க முடியும். இதனுள்ளே சுற்றப்பட்டிருக்கும் கம்பிச் சுருளிநூடு, மின் ஒலியலைகளைச் செலுத்துவோமாயின், அது மின் ஒலியலைகளுக்குத் தகுந்தபடி கூட்டியோ குறைத்தோ மின் காந்த அலைகளை யுண்டு பண்ணும். இப்படியாக உண்டாக்கப்பட்ட மின் காந்த அலைகள் முன்னேயுள்ள ஒரு மெல்லிய இரும்புத் தகட்டை முன்னும் பின்னும் இழுத்தும், தள்ளியும் அதிர்ச் செய்கிறது. எனவே, அதோடு வளியும் அதிர்ந்து நாம் கேட்கக் கூடிய ஒலியலைகளை உண்டாக்குகின்றன.

இனி முன் கூறிய சாதனங்களை யெல்லாம் தொடுத்து ஆராய்வோம். இவைகளைப் பின்வரும் படத்தில் காட்டியது போன்று தொடுத்தல் வேண்டும். இப்போது இவற்றை வரிசைக் கிரமமாகப் பார் போதும். முதலாவதாக A என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது மின்னலைக் கம்பி (Aerial) ஆகும்.

இதைக் குறைத்து 60 அடி உயரத்திற்குக் கட்ட வேண்டும். இதற்கு நாம் சாதாரணமாக உபயோகிக்கும் காவலிடப்பட்ட செப்புக் கம்பியை உபயோகிக்கலாம். 60 அடி உயரத்திலே நிலத்திற்குச் சமாந்தரமாக ஏறக் குறைய 25 அடி நீளத்திற்கு இரு மரத்திலே ஒரு கம்பியைக் கட்ட வேண்டும். கம்பியின் இரு முனைகளும் மரங்களிலே தொட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. அதாவது இரு காவலிகள் மூலம் இழுத்துக் கட்ட வேண்டும். பின், 60 அடிக்குக் கூடுதலான நீளமுடைய காவலிடப்பட்ட ஒரு கம்பியின் ஒரு முனையை இரு மரங்களிலும் இழுத்துக் கட்டப்பட்ட கம்பியின் ஏதாவது ஒரு இடத்தில் பிணைத்து விட வேண்டும். மின்னலைக் கம்பியின் மறு முனையை C_1 என்று படத்தில் குறிப்பிட்ட கம்பிச் சுருளின் ஒரு முனையோடு இணைத்து விடல் வேண்டும். இந்தக் கம்பிச் சுருளின் மறு முனையை நிலத் தொடுப்பாக உபயோகிக்கலாம். (Earth) C_2 எனக் குறிப்பிட்ட மற்றொரு கம்பிச் சுருளை C_3 என்ற கம்பிச் சுருளின் மிக அருகாமையில் வைத்து விட வேண்டும். அல்லது C_1 என்ற கம்பிச் சுருள் சுற்றப்பட்டிருக்கும் அட்டையின் மேல் பாகத்தில் மிக அருகிலேயே சுற்றி விடலாம். இனி C_2 என்ற கம்பிச் சுருளின் இரு முனைகளையும் T எனக் குறிப்பிட்ட 350 P·F அளவுள்ள மாறும் ஒடுக்கியில் இரு முனைகளோடும் தொடுத்து விடலாம்.

மேற்கூறிய தொடுப்புகளிலே என்ன நடைபெறும் என்பதை இப்போது ஆராய்வோம். வளியிலே பரப்பப்பட்ட ஆடலோட்ட மின் காந்த அலைகள் (60 அடி உயரத்தில் உள்ள) மின்னலைக் கம்பியை அடையும். அது மின்னலைக் கம்பியினூடாகச் சென்று G என்ற கம்பியினூடாக நிலத்தை அடையும். இப்படியாக, G என்ற கம்பிச் சுருளையடைந்த ஆடலோட்ட மின்காந்த அலைகள் கம்பிச் சுருளில்

மின் காந்த அலைகளையுண்டு பண்ணும் இம் மின் காந்த அலைகள் அருகில் இருக்கும் C_2 என்ற மற்ற கம்பிச் சுருளினுள் ஓர் ஆடலோட்ட மின்னோட்டத்தை ஏற்படுத்தும். இம் மின்னோட்டமானது நேர் முனைவு எதிர் முனைவாகவும், எதிர் முனைவு நேர் முனைவாகவும் மாறிக் கொண்டே இருக்கும். ஆகவே, S என்ற கிரிஸ்டல் பளிங்கு பொருத்தப்பட்ட முனை எப்போது நேர் முனைவாக மாறுகிறதோ, அப்போது மட்டும் மின்சாரம் அதனுடிக் செல்லும். அதாவது ஆடலோட்ட மின்சாரத்தை நேர் மின்சாரமாக மாற்றி விடுகிறது. எனவே, காதால் கேட்கக் கூடிய அலைகள் மாத்திரம் தலைப் பன்னியை அடையும்.

தலைப் பன்னியை அடைந்த காதால் கேட்கக் கூடிய அலைகள் அதனுள் சுற்றப்பட்டிருக்கும் கம்பிச் சுருளினூடாகச் செல்லும் போது கம்பிச் சுருளுக்கு நடுவிலுள்ள உலோகம் காந்தமாக மாறுகிறது. காதால் கேட்கக் கூடிய அலைகள் கூடியும், குறைந்தும் செல்வதால் காந்தமும் கூடிக் குறையும். எனவே, உலோகத்தின் முன்னுள்ள இரும்புத் தகடு முன்னும் பின்னும் அசைக்கப்பட்டு ஒலியைக் காதால் செலுத்துகிறது.

இத்தொடுப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரு பலகையில் தொடுத்துக் கொள்ளலாம். இவ் வாடுலோகக் கருவிக்கு நாம் பிரத்தியேகமான மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. எனவே, மின்சாரச் செலவில்லை. ஆனால், ஒரே ஒரு குறை என்னவென்றால் வாடுலோக நிலையத்தில் இருந்து ஏறக் குறைய 100 மைல் சுற்றளவில் உள்ளவர்களால் மட்டுமே நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்க முடியும்.

குறிப்பு:-

C_1 , C_2 என்ற கம்பிச் சுருள்களைச் சுற்றும் போது, மத்தியலை, சிற்றலை I II ஆகியவைகளுக்கு வெவ்வேறு எண்ணிக்கையில் சுற்றுக்களைச் சுற்ற வேண்டும். மத்தியலைக்கு C_1 20 சுற்றுக்களும், C_2 60 சுற்றுக்களும்; சிற்றலைக்கு C_1 , C_2 என்பவற்றிற்கு 3, 4 சுற்றுக்கள் அல்லது 5, 10 சுற்றுக்களும் சுற்றிக்கொள்ளலாம்.

ஹ. இஸ்மயில்
Grade 10. B (Sc.)

நான் விரும்பும் ஒரு நூல்

நான் விரும்பும் நூல் தேன் தமிழ்த் திருவாசகம்; உள்ளத்தில் நிறைந்த தீந்தமிழ்த் திருவாசகம்; நான் பல நூல்களை வாசித்துள்ளேன். ஆனால், உள்ளத்தில் நிறைந்த நூல் தித்திக்கும் திருவாசகமாகும். எத்திக்கும் பரவிய தித்திக்கும் திருவாசகத்தில் என் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்ததில் வியப்பில்லையல்லவா? திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகாரன்றோ?

மணிவாசகர் அருளிய திருவாசகம் ஒரு பக்தி இலக்கியநூல். படிப்போர் மனதில் பரவசமூட்டுவது; பாவத்தைக் கெடுத்துப் பக்தியை ஊட்டுவது. திருச்சதகம், திருவெம்பாவை, திருப்பொற் சுண்ணம், திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பொன்னூசல், திருப்பூவல்லி போன்ற பல தலைப்புகளில் திருவாசகம் பாடப்பட்டுள்ளது. அப் பகுதிகளையெல்லாம் படிக்கப் படிக்க என்னுள்ளம் இன்பத்தில் மிதந்தது; மனம் நிறைந்தது; படிக்கப் படிக்கத் தித்திக்கும் தெவிட்டாக் கணியாயிற்று. தெவிட்டாத செந்தமிழ்த் தேனன்றோ திருவாசகம்!

“வாண்கலந்த மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகத்தை
நாண்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேண்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித் தீஞ்சுவை கலந்து என்
ஊண்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே”

என்ற இராமலிங்க சுவாமிகளின் பாடல் பொய் மொழியல்ல; போற்றும் மொழியே; திருவெம்பாவையைப் பெண்கள் பாடுவதாக மணிவாசகர் பாடுகிறார். அதில்தான் எவ்வளவு சிறப்பு! அவற்றைப் படிக்கும்போது தித்திக்கும் பேச்சுள்ள “முத்தன்ன வெண்ணகை மகளி”ருடன் சேர்ந்து இறைவன் புகழ்பாடப் பாக்கியம் செய்யாதவர்களானேமே என எமது மனம் ஏங்குகிறது.

“காதார் குழையாட” என்னும் திருவெம்பாவைப் பாடலைப் படிக்கும்போது மனதிலே எவ்வளவு இன்பம் தோன்றுகிறது. பெண்கள் சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம் பாடுகின்றனர். அவர்கள் காதுகளின் குழைகள் ஆடுகின்றன; அங்கத்தில் அணிந்த ஆபரணங்கள் ஆடுகின்றன; கூந்தல்கள் ஆடுகின்றன; அக் கூந்தலில் சூடிய மலரைச் சூழ்ந்து வண்டுகள் ஆடுகின்றன; மணிவாசகர் யாவற்றையும் தம் கவிதையால் ஆட வைக்கிறார். இதில் மற்றொன்றும் மணிவாசகர் எமக்கு அறிவுறுத்துகின்றார். கன்னிப் பெண்கள் நீராடும் போதும் ஆடும் அம்பலத்தானின் புகழையே பாடுகின்றனர். வீண் பேச்சுப் பேசுவதில்லை. அதுவுமன்றி எப்போதும் இறைவன் புகழையே பாடுகின்றனர். வினையாடும்போதும், பாடும்போதும், ஆடும்போதும், பூக்கொய்யும்போதும், சுண்ணம் இடிக்கும்போதும் ஆண்டவன் புகழ் பாடுகின்றனர். இது வீண் பேச்சுகளில் பொழுது போக்கும் இக் காலப் பெண்களுக்கு ஒரு அறிவுரை போன்று அமைகிறது.

“கடகந்தோள்வளை” என்னும் திருப்பொற் சுண்ணம் இடிக்கும் வெண்ணகை மகளிர் முக்கண்ணன் புகழையே கனிவுடன் பாடுகின்றனர். கடகம் தோள்வளை ஆர்க்கின்றது; தொண்டர் குழாமும் எழுந்து ஆர்க்கின்றது; பெண்கள் சிவனின் புகழ் பாடுவதைக் கேட்டுச் சகலதும் ஆர்க்கின்றன; இதைப் படிக்கும்போது எம்மையறியாமல் நாமும் ஆர்க்கின்றோம்.

படிப்போர் உள்ளத்தில் ஊனினை உருக்கிப் பெருக்குவது; துன்பம் நீக்கி இன்பம் பெருக்குவது; தொல்லையிரும் பிறவி சூழும் தனை நீக்குவது; அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் தருவது; அஞ்ஞான இருளை நீக்கி மெஞ்ஞான ஒளி பெருக்குவது; உள்ளத்தின் மாசு அகற்றுவது; பேரின்ப வெள்ளத்துள் எம்மை ஆழ்த்துவது; வினை மாசு அகற்றுவது; பாவம் நீக்கிப் புண்ணியம் தருவது யாவுமே திருவாசகம்தான்.

இத்தகைய உயர் திருவாசகம் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாதது. தேன்போற் தித்திக்கும் இந்தத் தீந்தமிழ் திருவாசகத்தில் நான் மனம் பறிகொடுத்ததில் வியப்பில்லையல்லவா? இதன் சிறப்பன்றோ உலகப் பொது மொழியாம் ஆங்கிலத்தில் இதனை மொழிபெயர்க்கக் காரணம். இத்தகைய சிறப்புக்கள் பொருந்திய பக்தி இலக்கியமான திருவாசகமே நான் மிக விரும்பும் நூலாகும்.

அ. பாலசுந்தரி

Grade 10 A

சிறப்பான சில பொன்மொழிகள்

1. எல்லாவற்றையும் நீயே சொல்லிவிடாதே. கேட்பவர் சிந்திப்பதற்கும் வாய்ப்புக் கொடு.
2. “தென்றல் உடலுக்கு இன்பம் அளிக்கின்றது; பழம் நாவிற்குச் சுவையூட்டுகின்றது; மயிலின் ஆடல் கண்ணிற்கு விருந்தளிக்கின்றது; பூவின் மணம் மூக்கிற்கு இன்பம் பயக்கின்றது; குயிலின் இசை செவிக்கு இன்பம் தருகின்றது. இவ்வாறு ஐம்புலன்களுக்கும் இன்பம் தருகின்ற இயற்கையைப்போல் நீயும் பிறர்க்குப் பயன்படுமாறு வாழ்.”
3. “அறிவு மலர் போன்றது; பண்பு மணம் போன்றது; இவை இரண்டும் இணைந்தால்தான் வாழ்க்கை சிறந்து விளங்கும்.”
4. மனிதனுக்கு உடல், உள்ளம், அறிவு என முக்கூறுகள் உண்டு. உடலில் உரமும், உள்ளத்தில் இனிமையும், அறிவில் விளக்கமும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.
5. குற்றம் செய்வது மன்னிக்கக்கூடிய தவறு. குற்றம் செய்துவிட்டு அது சரிதான் என்று வாதாடுவது மன்னிக்க முடியாத தவறு;
6. “உலகம் பொல்லாதது” என்று சொல்வதற்கு முன் நீ நல்லவனா என்று உன் மனதைக் கேள்.
7. சட்டத்தைப் பின்பற்று; ஆனால், பகுத்தறிவோடு நடந்துகொள்.
8. பிறரிடம் காணப்படும் பண்பைப் பாராட்டு; குற்றத்தைத் திருத்து;
9. பெரும் செல்வம் படைத்தவனோ, பேரறிவு படைத்தவனோ பெரியவனல்லன். பேருள்ளம் படைத்தவனே பெரியவன்.
10. ஒவ்வொருவரையும் சிறப்பாக எடைபோட்டு வைத்துக்கொள்; ஆனால், உன் மதிப்பீட்டை வெளியே சொல்லாதே.

தொகுப்பு:
சு. முகம்மது அலி
Grade 10 A

நான் காணும் பாரதியார்

இற்றைக்கு நூறு ஆண்டுகட்கு முன்னே சேற்றின் மத்தியிலே செந்தாமரை மலர்ந்ததுபோல்—முட்களின் நடுவிலே மோகன ரோசா பூத்ததுபோல், ஏழ்மையின் மத்தியிலே சின்னச்சாமி அய்யருக்கும் இலட்சுமி அம்மாளுக்கும் உத்தம புத்திர ராகச் சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவதரித்தார்.

கொஞ்சம் இளமைப்பருவத்திலேயே தன் ஆருயிர் அன்னையை இழந்த இவரைத் தாய்க்குத் தாயாகவும், தந்தைக்குத் தந்தையாகவும் இவரது தந்தையாரே ஆதரித்து வந்தார். துள்ளித்திரியும் பருவத்தில் பள்ளிப்படிப்பு பாகற் காய்போல் இவருக்குத் தோன்றியது. ஆனால், இவர் தனது பதினைந்தாம் வயதில் இனிய கவிதைகளைப் பாடத் தொடங்கினார். இவரது திறமையைக் கண்ட அரசாங்கம் பாரதியார் பட்டத்தை அளித்தது. பதினைந்து வயதிலே செல்லம்மாள் என்னும் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்தார். விவாகம் செய்து ஈராண்டுகள் நிறைவேறுமுன்னரே இவர் தந்தையாரையும் இழந்தார். பின் அத்தையாரின் உதவியோடு காசிக்குச் சென்று கல்வி கற்றார். பல பரீட்சைகளில் தேறினார். பின் எட்டையபுர மன்னரின் வேண்டுகோளின்படி எட்டையபுர சமஸ்தான உத்தியோகத்தை மேற்கொண்டார். பின் அதிலிருந்து விலகிச் சுதேசமித்திரன் என்னும் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராயிருந்தார். இவர் தன்நாடு சுதந்திரம் அடைய வேண்டும் எனப் பாடுபட்டார். அடிமைத் தனையை அறுத்தெறிய வேண்டும் என்று கூறினார். அந்நியனைப் பார்த்து, “வெள்ளையனே நாட்டினின்றும் வெளியேறடா” என்று வீர முழக்கத்துடன் கூறினார்.

அந்நியருக்கு அஞ்சி இருந்த மக்களைப்பார்த்து,

“அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே
உச்சமீது வானிடிந்து வீழுகின்றபோதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே”

என்று கூறி மக்களுக்கு வீரத்தை யூட்டினார். “அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பேது” என்று பழைய மூடக்கொள்கைகளால் பெண்களை மட்டந்தட்டிக் கொண்டிருந்த காலத்திலே “பெண்கள் கும்மியடி” வாயிலாகப் பெண்குலம் முழுவதையும் தட்டியெழுப்பி வீறுகொள்ளச் செய்ததோடு, மூடக்கொள்கைகளைப் பூண்டோடு ஒழித்து அறிவீனர்களுக்குப் புத்தி புகட்டினார். இம்மட்டுமன்றி குழந்தையைக் கண்டு கொஞ்சிக் குலாவ எண்ணிய பாரதியார் தானும் குழந்தையாக மாறினார். “ஓடிவினையாடு பாப்பா ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா” எனக் குழந்தை உள்ளங்களைத் தட்டியெழுப்பி இனிய ஓசையுடைய பாடல்களால் குழந்தைகளின் தோழகைவே ஆகிவிட்டார்.

சுதந்திர தாகம் கொண்ட பாரதி, பாரத நாட்டை நசுக்கிக்கொண்டிருந்த வெள்ளையரை விரட்டியடிக்கப் பல சுதந்திரப் பாடல்களையும் வீர உணர்ச்சிமிக்க கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டு, மக்களை வீராவேசங்கொண்டு எழுச்செய்து, பாரத அன்னையின் அடிமை விலங்கை அறுத்தெறியப் பாடுபட்டார். பாரதநாடு அந்நியர் கையில் இருந்தபோதும் அதைச் சுதந்திரம் பெற்ற நாடாகக் கண்டு துள்ளிக்

குதித்தார் பாரதியார். அவர் கனவு நனவானது போன்று பாரதநாடு இன்று சுதந்திரம் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. எனவே, அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்பதில் ஐயமில்லை.

இத்தகைய தேசத்தொண்டனும் வீரனும் குழந்தைகளின் தோழனுமாகிய பாரதி நெடுநாள் வாழ்ந்து எம்மை இன்புறவைக்க நாம் கொடுத்துவைக்கவில்லை. 1920 ஆம் ஆண்டு மதயானையால் தூக்கியெறியப்பட்டு நம்மைப் பரிதவிக்க விட்டுப் பரலோகம் செல்லலானார். அவரது பூதஉடம்பு மறைந்தாலும் புகழ் உடம்பு மறையாது. இன்னும் பாரதியின் ஞாபகார்த்தமாக எட்டயபுரத்தில் அமைக்கப் பட்ட மணிமண்டபம் பாரதியை நினைவுட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, நான் இன்று காணும் பாரதி கண்ணுக்குத் தெரியாத கற்பனை படைத்த புகழுடம்பனாகத் திகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

ச. புவனேஸ்வரி
7-ம் வகுப்பு A.

பாறைகளாலானவை மலை. அதை இலக்கியத்தில் குறிஞ்சி நிலம் என்றழைப்பது வழக்கம். குறிஞ்சி நிலத்தின்மீது இயற்கைத் தாவரமாகிய காடுகள் அடர்ந்திருக்கும். காடுகளின்மீது காலையில் பனித்துளிகள் முத்துப்போல் பளபளத்துக் கொண்டிருக்கும். காலேக் கதிர்வன் தன்னுடைய பொற்கிரணங்களைப் பரப்பியதும் பனித்துளிகள் மறைந்துவிடும். இவை பார்ப்பதற்குக் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும்.

இன்றொரு அதிசயம் அங்கு தவறாது நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும். அசைந்து ஆடி ஒவ்வொரு மரங்களிடமும் குசலம் விசாரித்து, நிற்க நேரமின்றி வரும் அருவி தான் அது. அது, 'நான் வருகிறேன்; எனக்கு வழிவிடுங்கள்' என்று கூறுவது போல் சலசல என்ற சத்தத்துடன் மலையில் இருந்து விரைவாக இறங்கி ஓடிவரும்.

“ ஏசு என்றிடும் ஞான பண்டிதன்
ஏறி மாமலைக் கூறு நீதிபோல்
பேசு மாமுகில் சொரிய வாங்கியே
பேது றுமலை அருவி காலுமே”

என்று பேதுருதாலகாலமலை அருவியைப் பற்றிப் புலவர் ஒருவர் கூறியுள்ளார். ஏசு, கிறிஸ்தவ மதநீதிகளை மலையின்மேல் நின்று போதித்தார். அது மக்களுக்குப் பயன்பட்டது. அதே போலத்தான் மலைமேல் ஊற்றெடுக்கும் அருவிகளும் பயன்படுகின்றன என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

மலையில் இயற்கையாகக் காடுகள் அடர்ந்திருக்கும். இதனால் அந்தக் குறிஞ்சிநிலம் செழிப்பாக இருக்கும். பார்ப்பதற்குப் பசுமையாகக் காட்சியளிக் கும். அங்கு பெரும்பாலும் இறப்பர், தேயிலை ஆகியவற்றைப் பயிரிடுவார்கள். தேயிலைக் கொழுந்து எடுக்கப் பெண்கள் செல்லும் காட்சி பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாக இருக்கும். தேயிலைச் செடிகள் ஒரே அளவாகவும், பச்சைப் பசேலென வும் இருக்கும் காட்சி பார்ப்பதற்குப் பசுமையாக இருக்கும்:

“ கூரியவெங் கணைப்புட்டில் முதுகில் கோக்கும்
குலவீரனென முதுகிற் கூடை வீக்கிச்
சீரிய மங்கையர்குடி மலைமே லேறித்
தேயிலையின் தலைமேவும் இலைகொய் வாரே ”

என்று போருக்குச் செல்லும் வீரர்கள் முதுகில் அம்புக்கூடு வைத்துக்கொண்டு செல்வதுபோல் மலைமேல் வீற்றிருக்கும் மங்கையர் முதுகில் கூடை சுமந்து தேயி லைக் கொழுந்து பறிக்கச் செல்லும் அழகிய காட்சியைப் பார்த்துக் கூறியுள்ளார் ஒரு புலவர். ஊற்றெடுத்து ஓடும் அருவியுடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு அம் மங்கையரின் பாடல்கள் கேட்கும். எல்லோருடைய குரலும் ஒரே மாதிரியாக ஒலிக்கும்போது கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும். மலையின் கீழே நின்று பார்க்கும்போது மங்கையர் குனிந்து கொழுந்தொடிப்பது பச்சைப் பூக்களின்மேல் விதம்விதமான வண்ணத்திப்பூச்சிகள் வீற்றிருப்பதுபோல் அழகாக இருக்கும். இறப்பர் மரத்தைச் சீவி, அதில் சிரட்டைகளைக் கட்டிப் பால் வடியவைத்து எடுப் பதும், சிறிய பாணைகளைக் கட்டியிருப்பதும் பார்ப்பதற்கு இறப்பர் மரம் காய்த்த காய்போல் இருக்கும்.

மலையால் தடுக்கப்பட்டு மழை முகில்கள் குளிர்ச்சியடைந்து மலைநாட்டில் மழையைப் பொழிந்து கொண்டே இருக்கும். அதனால் மலை உச்சியில் அருவிகள் ஊற்றெடுக்கும். மேகங்கள் மலை உச்சியில் கருமை நிற எருமைகள் அசைவது போல் இருக்கும். வானமும் பூமியும் ஒன்றுபட்டது போன்றிருக்கும். அதனால் மலைநாடுகளில் மாரிகாலங்களில் நேரத்துடன் இருட்டுவதுபோன்று ஆகிவிடும். அங்கு ஊற்றெடுக்கும் அருவிகளையும், தேயிலைத் தோட்டங்களையும், இறப்பர் மரங்களையும் பார்த்தால் பசி தீரும். பார்க்கப் பார்க்க அலுப்புத் தட்டாத காலைக் காட்சி, மாலைக் காட்சி ஆகியவை மனதில் பதிந்து விட்டதைப்போல் மலைக்காட்சியும் என் மனதில் பதிந்து விட்டது. இக் காட்சியை நேரில் பார்த் தால்தான் அதன் அழகு தெரியும். இக் காட்சி பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாக இருக்கும். இக் காட்சி என்றும் மனதைக் கொள்ளை கொண்டு நினைவில் நீங்காத இடம் பெற்றுவிட்டது.

மு. உம்முல் புக்குரு

Grade 7 A

நான் கண்ட பயங்கரக் கனவு

நான் பாடசாலை விட்டதும் மாமி வீட்டுக்குச் சென்றேன். சென்று வீடு திரும்பும்பொழுது, நான் 6 மணியாகிவிட்டதென்பதையும் பொருட் படுத்தாமல் வீட்டுக்குச் செல்லும் பாதையை விட்டு வேறொரு காட்டுப்பாதை வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தேன். இப்படியே சென்றுகொண்டிருக்கும் வழியில் ஒரு பேய் மனித உருவமாக வந்து, "ஏய் நீ என் பின்னாலே வா. உன் அம்மாவிடம் கொண்டுபோய் விடுகின்றேன்" என்றது. நானும் ஒன்றும் செய்ய இயலாமல் அதன் பின்னே சென்றேன். அது என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் ஒரு புளிய மரத்தருகில் விட்டது. நானோ திகைத்தபடி நின்றேன். அந்த மனித உருவமோ "ஏன் என்னைத் தெரியாதா? நான் தான் பேய்" என்று விரட்டியது. நான் பயத்தினால் மயக்கமடைந்தேன். பின் மயக்கம் தெளிந்து எழுந்து பார்த்தேன். அந்த மனித உருவத்தைக் காணவில்லை. நான் உடனே வீட்டிற்கு ஓடத் தொடங்கினேன். அப்போது அந்த மனித உருவம் என்னைத் தடுத்தது. நான் அதிர்ச்சியுற்றேன். அந்த மனித உருவம் என்னை 'எங்கே ஓடுகிறாய்?' என்று கேட்டது. அதற்கு பதில் சொல்லவில்லை. அந்த மனித உருவமோ என்னைப் பதில் சொல்ல என்று கூறி விரட்டியது. பின் அது என்னைத் தூக்கிச் சென்று சுடலைக்குள் விட்டது. நான் மூர்ச்சையுற்றேன். பின் நான் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். அங்கே பல பிணங்கள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. நான் பயத்தால் நடுங்கினேன், பின் அந்த மனித உருவம் மறைந்துவிட்டது. நான் வீட்டிற்கு ஓடுவதற்காக மரத்திலிருந்து குதித்தேன். குதித்து ஓடும்பொழுது அந்த மனித உருவம் என்னைத் துரத்திக்கொண்டு வந்தது. நான் ஒரே ஓட்டமாக ஓடி வந்து கொண்டிருந்தேன். நான் ஓடி வரும் வழியில் ஒரு கிணறு இருந்தது. நான் கிணற்றைக் கவனிக்கவில்லை. நான் ஒரு கல்லுடன் தடக்குண்டு அக் கிணற்றுக்குள் விழுந்தேன். நான் கிணற்றுக்குள் விழுந்ததும் என் மண்டையில் சிறு காயம் உண்டாகியது. உடனே அந்த மனித உருவமும் கிணற்றுக்குள் குதித்தது. குதித்ததும் பின் என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியே வந்தது. அந்த நேரத்தில் நான் மயக்கமடைந்திருந்தேன். பின் அந்த மனித உருவம் என்னைக் கொண்டுபோய் சுடலையிலுள்ள பிணங்களுக்கருகில் விட்டு பிணங்களுக்கு "இந்தப் பிள்ளை எந்த நேரமும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறான், ஆனபடியால், ஓடவிடமால் விரட்டுங்கள்" என்று கூறியது. உடனே அப் பேய்களெல்லாம் ஒருங்கு கூடி என்னை விரட்டின. பின் என் கைகளையுங் கால்களையுஞ் சேர்த்து ஒரு கயிற்றால் கட்டின. பின் அங்கேயிருந்த சில துணிகளைச் சுருட்டி என் வாய்க்குள் திணித்துவிட்டன. திணித்து விட்டதன் பின் என்னைத் தூக்கிக்கொண்டு சென்று ஒரு மரத்தில் தலைகீழாகத் தொங்க விட்டன. தொங்கவிட்டதன் பின் எல்லாப் பேய்களும் ஒருங்கு கூடி என்னைக் கேலி செய்தன. எனக்கு அளவில்லாத கோபம் உண்டாயிற்று. உடனே நான் கால்களை உதறினேன்; என் வலிமையினால் கயிறுகளை அறுத்தேன். அறுத்த பின் மரத்திலிருந்து குதித்து ஓடினேன். அந்தப் பேய்களெல்லாம் ஒருங்கு கூடி என்னைத் துரத்தின. நான் ஓடினேன். ஓடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது தவறுதலாக ஒரு ஆற்றுக்குள் விழுந்துவிட்டேன். விழுந்ததும் மூச்சு எடுக்க முடி

யாமல் போய்விட்டது. நான் சாகப்போவதை அறிந்துகொண்டு ஐயோ! அம்மா! என்று கத்தினேன். உடனே என் தாயார் வந்து ஏன் மகளே நித்திரையிற் புலம்புகிறாய் என்று கேட்டார். பின்தான் நான் கண்டது கனவென்பது விளங்கியது. பொழுது விடிந்ததும் நான் மாமி வீட்டுக்குச் சென்று கண்ட கனவைக் கூறி மகிழ்ந்தேன்.

ஜீவமலர் நடராஜர்
Grade 6 'A'

மாலைக்காட்சி

இருளை அகற்றி ஒளியைக் கொடுக்கின்ற சூரியன் மறைகிறான். செவ்வானம் நிறைந்திருக்கிறது. முல்லை போன்ற பூக்கள் மலருகின்றன. காலையில் மலர்ந்த மலர்கள் குவிகின்றன. பறவைகள் கரைந்துகொண்டு தத்தம் இடங்களுக்குச் செல்லுகின்றன. வேலையாட்கள் தங்கள் வேலைவிட்டு வீடு செல்லுகிறார்கள். உழவர் வீடு நோக்கிச் செல்லுகிறார்கள். பசுக் கூட்டங்கள் தொழுவங்களை நோக்கி விரைகின்றன. சிறுவர்கள் விளையாட்டை விட்டு வீடு நோக்குகிறார்கள். வீடுகளில் தீபம் ஏற்றுகிறார்கள். கோவில்களில் மணி ஓசை ஒலிக்கின்றது. மாலைப்பூசை நடைபெறுகிறது. பிள்ளைகள் வீடுகளில் தேவாரங்களை ஓதுகிறார்கள். இருள் பூமியைத் தனது ஆடையால் மூடிக்கொள்கிறது. எங்கும் ஒரே இருள். வானத்தில் நட்சத்திரங்கள் மினுங்குகின்றன. சந்திரன் தோன்றுகிறான். இவற்றை யெல்லாம் மாலை நேரத்தில் கண்ட நாம் மகிழ்ச்சியோடு வீடு சென்று அடுத்தநாட் பாடத்தைப் படிப்போமாகு

இன்பக்கலாயினி பேரின்பநாயகம்
3-ம் வகுப்பு A

எனது பாடசாலை

எனது பாடசாலையின் பெயர் விவேகானந்த தமிழ் மகா வித்தியாலயம். எனது பாடசாலை கதிரேசன் தேவாலயத்துக்கு அண்மையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. எனது பாடசாலையில் உயர்ந்த வகுப்புவரை கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறது. எனது பாடசாலையில் இருபத்தி எட்டு ஆசிரியர்கள் கல்வி கற்பிக்கிறார்கள். எனது பாடசாலை அதிபரின் பெயர் திருவாளர் கா. ஜெகநாதன். எனது பாடசாலையில் ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்பிள்ளைகளுமாக ஐந்தாறுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் கல்வி கற்கிறார்கள். எனது பாடசாலை வடமத்திய மாகாணத்திலுள்ள ஒரு பெரிய தமிழ்ப் பாடசாலையாகும். எனது பாடசாலையில் பிள்ளைகளின் வரவும் ஒழுக்கமும் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படுகின்றன. எனது பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் பிள்ளைகள் எல்லோரும் வெள்ளைநிற ஆடைகளையே அணிந்து பாடசாலைக்கு வருகிறார்கள். எனது பாடசாலையிலுள்ள ஆசிரியர்களும் ஆசிரியைகளும் வெகு சிரமப்பட்டுப் பிள்ளைகளுக்குத் திறமையாகவும் அன்பாகவும் கல்வி கற்பிக்கிறார்கள்.

நந்தினி
Grade 3 'A'

நாயின் சுயசரிதை

என் பெயர் ரோசி. நான் எனது எஜமானுடன் வாழ்ந்து வருகிறேன். எஜமான் மிகவும் நல்ல குணம் படைத்தவர். அவர் என்னில் மிகுந்த பட்சமுள்ளவர். பிள்ளைப் பராயத்தில் நான் எனது பெற்றோருடன் வாழ்ந்து வந்தேன். சில காலத்தின் பின் என்னை என் எஜமான் பெற்றோரிடம் இருந்து பிரித்து வந்து தான் வளர்க்கத் தொடங்கினார். என் எஜமானே எனக்கு ரோசி என்னும் நாமம் சூட்டினார். எஜமான் வீட்டைக் காவல் செய்வதே எனது கடமையாகும். வீட்டில் கள்வர் வராது காப்பேன். நான் இறைச்சியையே விரும்பி உண்பேன். பால், பிஸ்கட் என்பனவற்றையும் எனக்குக் கொடுப்பார்கள். என்னில் அன்புள்ள எஜமானே விட்டுப் பிரியாது எனது வாழ்நாள் முழுவதும் அவருடனேயே வாழ்வேன்.

ந. கோமளா
Grade 3 'A'

நாவலர்பற்றி நல்லறிஞர் கருத்துக்கள்

“நாவலர் ‘பச்சைப்படி’யாகச் சொல்லுகிறவர். ஒளித்து மறைத்துச் சொல்லத் தெரியாதவர்; ‘குத்த’லாகக் ‘கிண்ட’லாகக் ‘குறிப்’பாகச் சொல்லத் தெரியாதவர்; ‘பூசி’ ‘மெழுகி’ச் சொல்லத் தெரியாதவர்; இந்தக் காலத்து ‘நாகரிக’ புருடர்கள்போல.

‘பச்சைப்படி’யாகச் சொன்னாலும் சொற்கள் ஊடுருவிப் பாய்வன. குற்ற வாளியைக் கொதிக்கச் செய்வன. சத்திர வைத்தியம் செய்து திருத்தம் விளைப் பன. இரக்கத்திலே பிறந்த சொற்கள். தம்மவர் பிறர் என்று பாரபட்சம் பாராத சொற்கள். அதனால் யாவரையும் கிடுகிடுத்து நடுங்கச் செய்த சொற் கள். யாவருக்கும் திருத்தம் விளைத்த சொற்கள்.

நாவலரைப்போல நமக்காளிலர். முற்போக்குப் பேச நமக்கு ஆட்களுளர்; சமரசம்பேச நமக்காட்களுளர். இக்காலப் போலி நடிப்பை எடுத்துக்காட்ட நமக்காளிலர். நாவலரைப்போல நமக்காளிலர்.”

* * * *

“பரசமய கோளரியாய்ச் சைவபாநுவாய் இலக்கண இலக்கியங்களையும் சித்தாந்த சாத்திரங்களையும் ஒருங்குணர்ந்து ஏப்பமிட்டு, அன்பெனும் கடலில் மூழ்கி, பணவாசை கொண்டு பொய்வேடம் போடுவார் போலன்றி உள்ளும் புறமும் ஒரேவிதமான கருத்தும் செயலும் உடையராய் சிவபக்தியும் அடியாரிடத் தன்பும் உடையராய் பூர்வீகமான சமய சம்பிரதாய வரம்புகளை எட்டுணையும் கடக்க உடன்படாது முன்னோர் சென்ற நல்லவழியே சென்று நல்லொழுக்க மெனும் குன்றிடை நின்றவரும், போலி வித்துவான்கள் கனவிலும் திடுக்கிடத் தக்கதாய் சிங்கேறுபோல் இருந்தவருமான ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவல மகிபன்.”

* * * *

“நாவலரைப்போல் முன்னும் இப்பொழுதும் தமிழ் வித்துவான்களிலர். ஒருவேளை இருந்தாலும் அவரைப்போலத் தமிழ்ப் பாஷையையும் நல்லொழுக் கத்தையும் சைவசமயத்தையும் வளர்த்து, நல்ல தமிழ் வசன நடையில் நூல்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தித் தமிழ் நாட்டாருக்கு உபகாரஞ் செய்தவர் வேறொருவருமில்லர். பொருள் வருவாய்க்காகப் பிறரை வணங்காதவரும் அவரைப் போல் ஒருவருமில்லர்.”

* * * *

“தூர மொழிகளில் சிறந்து கிடந்த குறியீட்டிலக்கணத்தையும், அதன் மாத்திரைக் கணக்கினையும் நிரூமித்துதவிய நாவலரவர்கள் தமிழரை நடைகளின் தாதையார்.”

From the Editor's Pen

We present this magazine to our readers with a sense of pride and achievement. The publication of this magazine has been unavoidably staggered - even so, it comes out in good time to usher in our Silver Jubilee year. For, on the Vijayathasami day of 1969 we complete twenty five years of service - twenty five years of uphill toil to give the Tamil speaking population of Anuradbapura facilities for educating their young. Vivekananda is no Maha Vidyalaya with an overnight mush-room like origin. For, twenty five years ago a group of eminent far sighted Tamils who formed the Vivekananda Society in Anuradhapura planned and established a small school with the purpose of providing the Hindu children of this area with an education conducive to their religion and culture. But at that time snobbery and other forms of prejudice prevented parents from visualising the importance of such a move. During the past two decades the school has survived vicissitudes and set-backs; but today Vivekananda stands as the premier institution to provide higher education for the Tamil speaking children of the N. C. P. Our role therefore is a unique one. We feel that it is a happy coincidence that when the country is celebrating its Education Centenary, and the world over Mahatma Gandhi's birth centenary is being commemorated, we too in our own small way intend celebrating the Silver Jubilee of the school. While celebrating the occasion, the school also looks forward to the fair fruitful years ahead of her - years of hope and promise - when she is going to shape and mould the characters of the young who will pass through her portals. She has, it is true, not the maturity and experience of longer established schools, but she has the health and vigour of her youth, and those should stand her well in helping to make useful citizens of the young she is bound to foster.

In keeping with the tradition of many schools, we felt that the publishing of a magazine was a dire need. Lacking funds and facilities as we do, the business of publishing a magazine has been a colossal task indeed! But it has been worth the while - for the enthusiasm and keenness with which our readers have been looking forward to this issue has commensurated fully the toil of producing it.

When one thinks of the problems facing educationists today, the problem of discipline looms large. Gone are the days of trouble free, disorder free schools. Discipline was the order of the day. Such schools turned out eminent men and women - men and women capable of serving the country selflessly and devotedly. It is only in those schools where there is order and peace that anything note-worthy can be achieved. It is therefore in the hands of our schools to tighten reins, to enforce discipline and direct the innate aptitudes of the young into useful channels. Falling in line, bowing to order and discipline, respecting age and authority are not qualities alien to the indigenous population. The old tradition of Guru - Pupil relationship left no room for indiscipline. Even if all over the world there is student unrest, it need not necessarily follow that here too there ought to be repercussions. It is true that the odd tensions youth today are subject to, were not known in the past. However, it makes no excuse that we should all condone with the indiscipline and chaos prevailing in many of our schools today. It is not for us to sit back and feel that it is the current trend and that nothing can be done about it. A joint effort from every quarter is needed to grapple with the problem and eradicate the evils. Some thing must be done and done soon.

In 1969 Ceylon reaches a mile stone of progress in Education - for she completes a hundred years of education. In 1869 the Department of Public Instruction was set up to supervise the mission schools, and the aided schools of the time. "To make a clerk of his son, or fit him for a learned profession" was the aim of the parent of the time. Today after 100 years education, parents still hold the same opinion with regard to the education of their children. The craze for white collar jobs still continues as strongly as ever. There has been no change of out-look, no orientation with regard to these aims. Nevertheless, it is indeed a matter of pride that Ceylon has had 100 years of systematic education. Three generations of people have had some education or other. Making education free from the kindergarten to the university, and nationalising of schools are two of the most significant changes which have to a considerable extent revolutionised the thinking and approach towards education. We have yet a long way to go and let us hope that the Siyawasa year will usher in changes which will generate loftier values and permeate newer dimensions.

Reading to Learn

Mahinda Silva C. C. S.

When books were produced by hand the scarcity of books presented a serious problem to the ancient and medieval reader. After the invention of the printing machine however the Common Reader found himself buried under a heap of books and his problem took an entirely different turn. It became a problem of how to select the right book from the mass of printed pulp. Naturally the modern reader seeking to learn must, first of all, be equipped to sift the grain from the chaff.

When he walks into a bookshop today he must enter it bearing in mind clearly that, roughly, three quarter of it is packed with junk. His task is, therefore, to find the valuable quarter that is left over. This demands a discriminating taste in books. And this taste is a thing that can be acquired painstakingly over the years.

It is like being a connoisseur in wines. It cannot be achieved overnight. If you have no proper guide, you have to go on tasting all kinds of wines and learn the differences until you can tell the good from the bad with just one sip. So it is with books. You will have to taste, chew, digest a wide range of it until you can recognise, at a glance, the talent hidden between the covers of a book.

In reading to learn it is necessary to possess this discriminating taste because it has a definite objective unlike reading for pleasure or reading to while away the time. Invariably, in the case of students, when they read to learn, they have in mind the examinations that are always round the corner. As a student you do not have all the time in the world to read leisurely everything written on the subject. That is why text books are essential for

students because it provides them with the maximum amount of information to be digested within the specified time.

But these texts are essentially books that provide only the base for your future reading. They contain only the compressed essentials, the bare principles with a couple of examples. You have to develop your future reading on this foundation. As you advance, you will realise that reading to learn means knowing more than the bare skeleton, more than one fact or two examples, more than one view and more than one book.

Reading to learn means the meeting of the best minds on the pages of a book. The great minds of our times have expressed themselves best in books and the best opportunity for those who want to learn is to read their minds in the books. In fact the great minds of all times have now been put between the covers of books and the intelligent reader has only to open those books to learn about them.

Through the cold print comes the live minds of Plato, Socrates, Buddha, Jesus, Mohamed, Shakespeare, Tolstoy, Kalidasa, Confucius or any one of those great ones whom you prefer to know. Ultimately, reading to learn means reading to understand the great minds that walked this earth. To understand them, the groundwork should be prepared and it is somewhat of an uphill task. But as you move closer to these minds, you will find that reading to learn and reading for pleasure become one and the same thing.

There is hardly a distinction then because the pleasure you derive from meeting the thoughts that stimulate the minds of men and shaped the world for you and for me far exceeds the strain - if it is a strain at all - of pursuing them. That is precisely why the adventures of ideas are as thrilling as the adventures of Marco Polo, Ulysses or Sinbad the Sailor. Unlike those epic heroes a reader does not have to embark on perilous seas and battle against the unknown odds. A reader is at an advantage over them for he can relax in his arm chair and live their experiences without facing the same hazards.

But reading to learn thus becomes another means of learning the lives and experiences of other men, great and small. Books are a vast treasure house of past experiences of other men who can teach you to avoid their mistakes and take you on the correct path if you are receptive to their ideas.

For instance our country is now engaged in the task of building a nation on modern concepts of growth and development. We are trying to learn from the experiences of other men who had developed scientific and advanced techniques of growth, particularly in agriculture. Their experiences translated into books make reading a learning to those engaged in building a nation.

There are other joys in reading. The pleasure of recognising something familiar, the pleasant surprise, sympathy for a character, appreciation of beauty, expansion of horizons, shock of a mystery and the revelation of a hidden truth constitute some of the basic joys of reading. As Anthony Trollope once said: "The habit of reading is the only enjoyment in which there is no alloy, it lasts when all other pleasures fade." The pleasures increase by the amount you have accumulated from books. Each book adds to the pleasure of the other book that is to come.

Each book is more like a brick which you stack away in your mind. At first it appears like a crude wall that is coming up on a wayside building but later, years after the structure had been built, you will appreciate the beauty and the harmony of it all. In the end, it is the collective force of all the books you have read that would sustain and shelter you.

English in Our Schools

N. R. Balasingam, B. A. (Lond.), DIP-IN-ED. (Cey.)

An analysis of methods now employed to improve standards and some suggestions for further improvement.

For over 15 years English has been taught in our schools as a second language. As English teaching begins at Grade III by the time a student appears for the G. C. E. (O. L.) examination he will have learnt English for at least 8 years. If performance in English at the G. C. E. (O. L.) Exam. during the last few years is to be taken as an indication of the extent to which our English teaching has been successful we have to admit that our efforts, so far have ended in dismal failure.

It could perhaps, be argued that success at the G. C. E. (O. L.) Exam. is not the main concern of the English teacher, that the G. C. E. (O. L.) Exam. can effectively test only two of the four language skills the students have to master, that the ability to understand spoken English and the ability to speak English in a comprehensible manner are skills which cannot be tested in a written examination. But anyone who is familiar with the standard of English in our schools cannot help admitting that a very large majority of the children in our schools, be they urban or rural, have not succeeded in mastering any of the four skills which are regarded as essential for the mastery of any language.

In recent years the Education Department has made heroic efforts to improve the position. An English Unit has been set up which controls and directs all efforts to improve the teaching of English. Refresher Courses for teachers in service, are regularly conducted in the hope that the untrained and illqualified English teachers in our rural schools can thus be better equipped to perform their difficult task. A special category of officers referred to as

Circuit Education officers of English have been appointed and these function as the arms of the English Unit in ensuring that the projects and programmes of the unit are carried out. A series of English books full of copious notes and instructions have been published for use in the classroom. Course-guides giving detailed instructions relating to the manner in which each lesson should be dealt with have been prepared to further assist the teacher in his daily work. And, unlike in the past, considerable sums of money have been made available to the English unit for use in the implementation of its projects. All these measures however do not appear to have had any appreciable effect in raising the standard of English.

The failure to effect any noticeable improvement in the standard of English is certainly not the consequence of indifference or lack of enthusiasm on the part of the English Unit officials. During the last three or four years alone various projects designed to improve teaching methods have been planned and put into operation. In addition to the Refresher Courses organised periodically, study circles of teachers and discussion groups have been organised with selected teachers as group leaders. The study circle or discussion groups system, most in favour 3 or 4 years ago, now appears to have been discarded and in its place a tutorial system has been substituted. The study circle system which sought to harness the enthusiasm of the teachers themselves, was more suited to deal with problems at the G. C. E. level as work at this level is manned by qualified teachers. The tutorial group system, now in vogue is undoubtedly more suitable for the teachers in our rural schools, the S. S. C. qualified English assistants and pupil teachers, but teachers in charge of English in the higher grades many of whom are as qualified as the tutors themselves cannot be expected to participate effectively and willingly in the tutorial groups system. It would therefore have been better if the two systems were allowed to exist side by side.

Sometime last year a new method meant primarily for use at the G. C. E. level - referred to as the reconstruction method was introduced experimentally in a few selected schools. At the beginning of this year it was extended to all the schools. For some unknown

reason this method appears to have been already discarded. It is the opinion of a good many teachers who had the opportunity of trying it out with their classes that the method deserved a reasonable period of trial at least in a limited number of schools. Was this method rejected because it did not originate from the English Unit itself? Or, was it because it went against the Direct Method favoured by the British Council? The Education Department certainly has a right to decide on the goals to be achieved at various levels but it should surely allow greater freedom in the selection of methods to achieve such goals.

In recent months the English Unit has been sponsoring a new programme referred to as the All-Island Training programme in English Language skills. The chief characteristics of this programme are (1) that it sets specific targets for specific areas of activity and thus furnishes the teacher as well as the student with certain immediate and attainable goals and (2) that it seeks to arouse interest by fostering competition. The entire programme is geared towards an All-Island English Week to be organised in August 1969 the chief feature of which will be inter-regional contests. Another laudable feature of this programme is the emphasis it places on certain aspects which have been neglected for long, the teaching of poetry for instance. What effect this new programme will have on the standard of English in our schools remains to be seen. However, anyone who has been associated for long with our English teaching programmes cannot but be pessimistic of the outcome. As had happened to many other programmes sponsored in the past this too might founder on the indifference and the incompetence of the rural English assistant.

As has often been pointed out any programme designed to improve the standard of English depends for its success on the willingness and ability of the S. S. C. qualified English Assistants to carry it through. For, these still form the vast bulk of the English staff of our schools. So long as these teachers remain under-qualified and under-paid no scheme or programme however brilliantly conceived has any chance of success. One would not expect any craftsman who has not gained adequate mastery over his craft to be able to impart its skills to others. But that is just

what we have expected of the English assistant teachers all these years. The average English assistant one comes across in our Junior Schools, urban or rural, is one who has himself not gained adequate mastery over the language he is supposed to teach.

Thus the first prerequisite of any programme designed to improve the teaching of English is a step which will help us to select the teachers who are to be entrusted with the task of implementing that programme. Every unqualified teacher of English should be made to appear for a test, or better still a series of tests spread out over a period of time. Those who are found unfit should be relieved of the task of teaching English. They could continue in service as teachers of general subjects. Such a test was conducted sometime ago and all English assistants were required to appear for it. But no follow-up action of any kind has since been taken. A test such as this should have led to some positive step. Those found fit to continue as English teachers could be made to undergo an inservice training course long enough to impart to them the necessary know-how relating to their work and at the completion of the course they could be placed on a reasonably high salary scale well above the subsistence level salary they are now paid.

The need for a reasonably good salary scale is another matter that has long been overlooked. We expect our English assistants to attend year after year at great personal inconvenience, refresher courses and seminars and so on. We expect them to extend their enthusiastic co-operation to every new programme conceived by officials of the English Unit. Yet we deny them a satisfactory salary scale which alone could act as adequate incentive to effort. Given the incentive of better remuneration to those who prove themselves capable of good work, a large number of our English assistants will be willing to double their effort to equip themselves for satisfactory work. The vast sums of money now spent in payments to lecturers and tutors who man the training courses and in travelling and subsistence payments to officials of the English Unit, would be better spent if it could go to enhance the English assistants' meagre pay pocket.

Let us take a closer look at English in the G. C. E. classes. In recent years the question of English being made a compulsory subject for the G. C. E. (O. L.) Exam. has often been discussed. It is contended by those in favour of the proposal that once the subject is made compulsory a greater effort will be made to gain proficiency in it. This view is based on the assumption that the main cause for the poor standard of English in the G. C. E. classes is the lack of interest in the subject. Those who hold this view do not realise that the lack of interest itself is caused by the fact that the vast majority of children in the G. C. E. classes are unfit to follow the G. C. E. syllabus. In the G. C. E. classes of Maha Vidyalayas one comes across children who have come together from different schools, and from different social surroundings. This is often reflected in their levels of attainment in English. It is unfair to expect all these children to be able to follow the same syllabus. The teacher in charge of such a varied group himself gets discouraged.

The departmental English syllabus for the G. C. E. classes issued in 1963 takes this matter into consideration and instructs that only those who are 'up to the required standard' should be allowed to follow the prescribed syllabus. The onus of devising a test to find out who are fit and who are not is cast on the teachers themselves. In actual practice this is rarely done and in consequence all children irrespective of their levels of attainment are made to follow the same course. The consequence is that the vast majority of the children in the class find it difficult to keep up with the work and thus lose interest.

If therefore English is to be made compulsory it will be necessary for the department itself to devise tests to assess the levels of attainment of the pupils when they enter the G. C. E. (O. L.) Prep. class. Secondly an alternate syllabus will have to be prescribed for those who are found unfit to follow the normal syllabus.

The proposed re-organisation of the schools into Maha Vidyalayas and Kanista Vidyalayas and the proposed division of the Maha Vidyalayas themselves into various sections each specialising in separate fields such as language Arts, Social Studies, Mathematics, Physical and Biological Sciences etc. gives considerable scope for a reorganisation of English teaching as well.

English teaching in Grade VIII should be largely a revision (or remedial) course which could strengthen the pupils' mastery over structures and vocabulary they have already learnt in Grades III — VII. At the end of the year a diagnostic test should be conducted to assess the levels of attainment of the pupils. Thus as they enter the G. C. E. (O. L.) Prep. class they could be divided into two or three groups according to their performance in the diagnostic test. Each group could then be made to follow the syllabus for which it is most suited. Students who wish to follow courses where a knowledge of English will be more useful could be required to qualify for the higher course. This would give the more intelligent children who wish to follow the science courses a greater incentive to improve their proficiency in English at the Grade VIII level. The proficiency thus achieved could be improved on in the G. C. E. classes. Even now the G. C. E. (O. L.) English paper has two levels, the 'A' syllabus and the 'B' syllabus. The 'A' syllabus is unrealistically high and only a very small percentage of the children take that paper. Performance in the 'B' syllabus paper itself is often deplorably poor. Both these syllabuses should be scrapped and new syllabuses should be drawn up which should be based on a knowledge of existing standards gained from performance in diagnostic tests. A new departmental syllabus issued last year and which appeared to many to be a realistic effort to remodel the G. C. E. (O. L.) English paper to suit existing standards has apparently been discarded along with the reconstruction method I have referred to above.

I have made the above comments out of a genuine conviction that the need for a change is urgent. It is my impression that a good number of teachers engaged in the task of teaching English, particularly teachers of English in G. C. E. classes are becoming increasingly aware of the need for a change. The entire question of English teaching has to be reviewed afresh. The G. C. E. syllabus needs revision, testing methods have to be altered, methods of teaching have to be reconsidered. The mere organisation of innumerable refresher courses cannot alone improve the position. These in fact deprive the teachers of the leisure and rest they very much need if they are to function as efficient teachers. What is essential is some step to ensure that the teachers in charge and the departmental authorities become joint partners in every effort to improve standards. What is essential in fact is a change of attitude not only of teachers of English towards their task but also of departmental officials towards the teachers as well as towards the various issues I have raised above.

Sea Shells

Collecting sea-shells is a hobby for some people. Sea-shells are found on the sandy beaches and rocky coasts. Most of these sea-shells are found on sandy beaches because they are washed by the sea and they are not broken. In Ceylon we find sea-shells at Trincomalee, Mannar, Jaffna, Colombo and other places by the coast.

There are different kinds of sea-shells such as conches, two piece ones, three piece ones etc. All the single shells can move with their feet. All the shell animals within them have hearts and blood, livers and stomachs and nerves. Some of the shell animals have well formed eyes. Some are blind. They have small mouths that are only slits. They have fleshy folds which manufacture lime. This lime gives them the protective shell.

People decorate their tables and walls, with lovely shells. Many ladies make ornaments with small lovely shells of various colours. Some of the people bury large size sea-shells around the wells that they might not slip. The sea-shells, we find on the shore are mainly dead and empty ones. Some of the people bury big shells in front of houses and they have many flower plants inside them. In Ceylon shell-craft has become an art in itself. Beautiful images are made with shells and these are painted in beautiful colours. In ancient times the Arabs, the Portugese and the Dutch came to Ceylon to buy pearls. Ceylon was famous for its pearl fisheries. Many of the Europeans came to Ceylon to collect the beautiful shells of various colours. Even today Ceylon pearls are in demand. Chank is exported from Ceylon.

There are many kinds of sea-shells in the shore, beautiful ones and ugly ones. Some are rough and some are smooth. Some have knobs and spines. The Conch shell was used to provide music in ancient times and is even now used in all the Hindu temples and Buddhist Peraheras.

Chemicals are made from shells. Lime is used for various purposes. This lime is got from shells. These sea-creatures are not an important food of the people of Ceylon, but in many countries of the world, they are greatly relished. Crabs and lobsters are however eaten by the Ceylonese.

Sea-shells can be put to a variety of uses, but so far no great research has been done in this field in Ceylon. They are mainly used for decorative purposes and by a very few in Ceylon.

T. Boolan Nona

Grade 10 Sc.

My first day at school

I was taken to school by my mother. When I went to the class, I saw a number of new faces. The class teacher was very good. He gave me a chair to sit and also some sweets to eat. The classroom was beautiful. I was very happy. After seeing all those pictures hanging on the walls and listening to my classmates conversation, I was happy.

After some time the teacher asked all of us to play. Some children were very good to me. They played with me. After playing games the teacher ordered us to go to the classroom and gave some lessons to study.

Since I knew my lessons, I was not afraid to go to school.

T. Kokilakumari

Grade 7 B.

Pra deep

He's only three,
And so very wee.
But full of play,
And always gay.

He's very fair,
With curly black hair
His eyes are bright,
And feet so light.

He's full of fun,
And loves to run.
He hugs me tight,
But wants to fight.

I love his prattles,
And the rate he rattles.
He loves me so,
I love him more.

Mythili - Jeganathan

Grade 6 A.

If I become a Doctor

If I become a Doctor, I will see that the hospital is kept clean. I will treat both the rich and poor patients alike. I will give good food to them. I will be kind and listen to their complaints carefully. I will also be kind to my staff. I will work hard during the day and night.

Jeyakanthan Dharmadurai

Grade 5 A.

A Dream

One day after a heavy dinner, I went to bed. I heard a noise. I got up and opened the door and went out. I saw small beautiful fairies. They were smiling at me and called me to play. While we were playing some one called me and said, "I am going to eat you, come here." I looked for my little friends. They had run away. I could not do anything so I cried, "Amma, amma." My mother came and shook me and asked why I was crying. Then I knew that it was a dream.

Bhaskaran

Grade 5 A.

The Kandy Perahera

Last holidays I was very lucky. I went to Kandy and saw the Perahera. It was a beautiful sight. There were sixty one elephants in it. They were beautifully decorated. Kandyan dancers and drummers danced all the way. I also saw Raja the Maligava tusker. It carried a casket on its back. The houses, hotels and streets were decorated with coloured lights and paper flags. I would like to see the Perahera again.

Janarthana Jeganathan

Grade 5 A

At the beach

Kamala, Leela and I did a cool walk to the Galle Face beach. There were many children playing about. The boys were flying kites. The people were eating ice-cream and gram. We ate icy-chocks and played about. We saw ships and fishing boats sailing on the sea. Lots of cars were parked there. At 6 O'clock, the sun was setting. It was very beautiful. We returned home at 6-30 p. m.

Rajakumari Rajasingham

Grade 5 A

Mihintale

Mihintale is a sacred place for the Buddhists. It is said that Mahinda the son of great King Asoka came and stayed at Mihintale to preach Buddhism. Mihintale is eight miles from Anuradhapura. During Poson time lots of people come from all parts of Ceylon to visit this place.

S. Jeyarajah

Grade 5 B

The Poya Pola

In Anuradhapura on Poya day we have a "Pola." People buy fruits, vegetables, fish, clothes and chattypots here. The "Pola" is very busy and noisy on Poya days.

Thers is a tea boutique here. My father and I go to the "Pola" every week, to buy vegetables, fruits and fish.

K. Thambirajah

Grade 5 B

12-6-68 இல் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவின் பிரதம விருந்தினர் கௌரவ எம். திருச்செல்வம் அவர்களை வரவேற்று அதிபர் அவர்கள் ஆசிரியர்களை அறிமுகம் செய்கின்றார்

பரிசளிப்பு விழாவில் கனம் மந்திரியார் உரை நிகழ்த்துகிறார்

பரிசளிப்பு விழாவில் அதிபர் ஆண்டறிக்கை வாசிக்கின்றார்

1968 — விளையாட்டுப் போட்டியன்று பழைய மாணவர் விருந்துபசாரம்
 பிரதம விருந்தினர்கள் : (i) திரு. த நீதிராசா (மூதவை உறுப்பினர்)
 (ii) திரு. சி. சின்னத்துரை (வர்த்தகர்)

Principal's Prize Day Report — 22-6-68

*Mr. Chairman, Hon. Mr. Thiruchelvam, Mrs. Thiruchelvam,
Parents, Old Students and Friends,*

Once again it is our pleasure and privilege to welcome you to our Prize Day. Your presence in such large numbers is indeed a reflection of the keen interest you take in our school.

To our Guests of Honour, we have a special word of welcome. We welcome you Sir, not because of the distinctions and achievements you have earned as a legal luminary of the Attorney General's department, not because you are the brother of one of the most popular Government Agents Anuradhapura had in the early fifties, but because you are the accredited representative of our community in the cabinet of the first National Government of our country. We are aware of the multifarious demands made on your time and leisure and I know personally how difficult it was for you to tear yourself away from your duties to give us a date. Your ready response to our invitation, besides being an indication of your interest in our school, gives us plenty of hope of your patronage in the future too.

To you Mrs. Thiruchelvam, we are deeply obliged for your having found it possible to be with us on this occasion. Your position as wife of a minister though enviable is by no means easy. We all know the role you play as a social worker in addition to your own domestic cares of keeping home — the role every woman has to fulfil regardless of her station in life. I am sure that in the memory of our students your share in today's programme will remain longer than even the remarkable address of your illustrious husband.

We are also grateful to our Regional Director of Education, Mr. L. B. Gunasekera for consenting to preside at our function. Although it is not yet an year since he assumed duties as director of this region, this is the second function of the school he is pre-

siding. He is our closest neighbour and we thrive under his watchful protection.

I must again apologise to you all for not being able to make this an annual feature. Again I give you the same reason for this lapse — non-availability of funds and facilities.

Coming to ourselves, we are proud to say that the period under review has witnessed systematic progress in all spheres of activity. Our number on roll stands at a little over 600, and this is after the opening of a Muslim school close by. Although this has to some extent eased our problems of accomodation, with regard to buildings we have a long way to go. The need for an assembly hall cannot be over-emphasised in the context of a growing school — the only one of its kind to serve its community in the province. We have several times, apart from the mention in my last report, appealed to the authorities for a little protection for our children from sun and rain in the form of verandahs to the buildings; but so far we have not got it. We hope that this will receive priority consideration in next year's estimates. Although it may be sometime before we get a proper laboratory, bare needs like a gas plant, water supply and equipment to the science room have to be given early. Our concern as educators is to equip the children to take their place as patriotic citizens of this country and in this attempt we have purposefully relegated to the extreme background and even scorched all discriminatory considerations of race, religion and caste. In the pursuit of our mission we draw inspiration from two perennial sources — the Lord Kathiresan to whom believers of different faith flock, and Swami Vivekananda whose philosophy has found universal acceptance and following.

We have had many changes on the staff, as is the case with many Government Schools; but the transfer of Mr. K. Pasupathipillai has created a void which would be hard to fill. He went on transfer to his home station after having served this school with unstinted loyalty and commendable efficiency for a period of twelve years. He was the live wire of almost every activity of the school and there was hardly anything which he did not put his hand to that he did not embellish. Even now from distant Jaffna he con-

tinues to serve the school. We have however benefited from the transfer of teachers from Jaffna. We have been given two experienced graduate teachers one in Geography and the other in Agriculture which subject has been recently included in the curriculum. Except in science subjects, the staff for the G. C. E. classes is adequate but not certainly in excess. For the teaching of vocational and commercial subjects we neither have the staff nor the facilities. I would like to plead here that I be spared the agony of preparing time tables throughout the year. Now that transfers are mainly done by the regional office, it may not be very difficult to deal with them at the end of each year. Besides, when we have to draw a time-table to accommodate not so much the best principles of education as the abilities and aptitudes of the available staff, recasting or adjusting it at various times becomes almost an impossibility with the inevitable result of neglecting work in certain classes. Working without a clerk or even a peon, I find myself at sea and the work in the school paralysed when teachers are transferred in the course of the year. I am however happy to note that I am consulted — though my views are not always heeded — in the matter of transfers.

Our performances at public examinations have been very encouraging. In my last report, I referred to our very first attempt at the G. C. E. (Advanced Level) Arts examination. We had 100% passes in all subjects and all three students were selected for admission to the Ceylon University. This year we presented four students for the same examination. Our successes at the G. C. E. (Ordinary Level) examination continue to be good. This year we got 100% passes in Tamil Literature, Religion and Geography, 90% in Sinhala, 85% in Tamil Language, 75% in Hygiene and 55% in Arithmetic. A few students have qualified to proceed to higher studies. We also presented a batch of twenty students for the 5th. standard examination conducted by the Northern Province Tamil Teachers' Association and all twenty passed with ten in the first division. I must congratulate the class teacher who worked hard to obtain such fine results. This year we are presenting the first batch of students for the G. C. E. (O. L.) examination in science subjects and we hope to produce good results.

In the field of extra curricular activities, the Inter House Sports Meet conducted last term must receive pride of place. This was the first sports meet after the one held in 1964. We had no playground and it was only last year that along with Rs. 1050/- given by the department, our P. T. A. spent another Rs. 1,500/-, to fell nearly fifty trees, fill an abandoned well and two quarry pits, and provided a playground large enough to allow a 200 metre track. Our first sports meet in our grounds was a grand success in spite of the inclement weather. We are extremely thankful to Messrs. Neethiraja and Sinnathurai for having graced the function as chief guests, and for the support they have promised us. We had to bring about a change in the house system. There were three houses named after three Hindu Goddesses. We felt the strong need for four houses and what could be more fitting than naming them after the four founders who toiled so selflessly and relentlessly for the cause of education a quarter of a century ago? We are grateful to Mr. S. Nataraja, Mrs. T. Sittamplam, and to the families of the late Messrs. Sivackolunthu and Ramasamy for having generously donated memorial trophies. In this connection, I would like to congratulate the secretary of the meet, Mr. K. Ratnasingam. Although he joined the staff in January this year, he toiled day and night and worked against all manner of odds to make the event a success. We hope to have the Inter House Sports Meet as an annual feature. It is only a few understanding parents who realise the benefits of sports in the life of the children and in the moulding of their character. There cannot be anything more desirable than a healthy mind in a healthy body. In this respect therefore, I would like to appeal to our parents to be more co-operative by encouraging their children to participate in extra mural activities.

Scouting continues with added vigour under our energetic scout master. They hold their annual camps and also participate in the various activities of the regional association. Since my last report, I am happy to say that we have introduced guiding and our Girl Guides participated in the Jubilee celebrations held in Colombo and Anuradhapura. Net Ball and Volley Ball continue to be played and we are hoping to work out the inter house matches before the end of the term. Soccer, which was long delayed due

பெற்றூர் தின விழா - SNOW WHITE - ஆங்கில நாடகக் குழுவினர்
22-6-68

பரிசளிப்பு விழாவில் — பாலர்களின் மீனவ நடனம்

வித்தியாலய பாலர் வகுப்பு

விஞ்ஞான வகுப்பும் மாணவர் தொழிற்பாடும்

to the lack of a playground is to be started next term. With the personal interest taken by our last Government Agent, Mr. Mahinda Silva, in Badminton, our school readily joined other schools and started practice. Our boys and girls attended regular coaching lessons and participated in the inter school tournament. This year one of our students was selected to represent the Anuradhapura combined schools' team against other provinces. The bulk of our students come from homes where farming is the chief occupation and whenever they participated in the weeding campaign or work experience campaigns, they did so in all earnestness achieving quite a lot for the school. The Inter House competitions in English Recitation, Music, Essay and Tamil elocution are a regular feature. One of our students won the prize for the best Tamil essay in the competition for Anuradhapura schools sponsored by the Anuradhapura Public Library during the Library Week celebrations last year. A batch of 42 students and teachers followed a First Aid course of the St. John's Ambulance Association, conducted by the M. O. H. Dr. C. Sornalingam and 40 of them were successful. Let me express our sincere thanks to Dr. C. Sornalingam who conducted the lectures without accepting fees. In May last year, a party of fifty students and teachers went on a five day educational tour of the Eastern Province, Kataragama and the hill country. It was very successfully organised and I believe the students profited immensely.

In the sphere of religious activities, we celebrate the annual festival at Kathiresan temple and hold our own Navarathiri celebrations. We present a large number of students for the religious examinations conducted by the Colombo Vivekananda Society and our results have been good. One of our students won an All Island prize too.

Our Co-operative Book Sales Society still continues to help our students with books and stationery at cheap prices. Though our books have not been audited for nearly two years, I am sure we must have earned a sizeable profit. We are sorry we are unable to expand the society's activities for want of a proper place to house it. Our library is still badly equipped. Apart from the lack of proper room to house it, we find it extremely difficult to buy new books from the meagre amount collected as facilities fees.

from which a greater portion has to be spent on sports materials. We are thankful to the British Council, the Asia Foundation and the U. S. I. S. Cultural Centre for their donations of books.

Our P. T. A. continues to play a vital role in the welfare of the school. One of the biggest needs was the supply of drinking water. It wouldn't have been possible to sink a well with the money given by the department, had not the P. T. A. stepped in to subsidise to the extent of Rs. 1,000/-. As referred to elsewhere in my report, the playground wouldn't have been an accomplished fact without the subsidy from this association. They organised a benefit show in September last year to collect funds for this purpose and realised a profit of Rs. 2,680-30. We are proud of our achievement and I am happy that we were in a position to allow the use of our grounds for the sports activities of our department. The P. T. A. also organised a benefit show early last year in Jaffna to collect funds to provide certain facilities for parties of school children who always stay over in our school for a night or two on their educational tours. The response from Jaffna schools was good. We had a profit of Rs. 5,457-20, out of which already three additional lavatories have been built. The work of providing security to a building by enclosing it with iron mesh is shortly to be undertaken. Funds for this function, as is customary, have been collected by them. I must not fail to mention the appreciative role the patron of the P. T. A. Mr. K. B. Ratnayake M. P., plays in its welfare. Since its inauguration in '63, he has been giving us helpful guidance and sustained support. He is also the patron of our Past Pupil's Association. In this association we have a pillar of support for the school. Our enthusiastic band of old boys rally round on all occasions. They conducted a raffle early this year to collect funds and organised an all night programme for Maha Sivarathiri in our school. They also contributed some money towards buying prizes for the sports meet and feted our chief guests at a dinner at Tissawewa rest house. It is our hope that they will grow from strength ^{to strength} and that their love for the school will be an abiding one.

Coming to the problem of re-organisation of schools, it has not so far affected us. Nor has co-education in any way posed

any problems for us at any time. On the contrary we find our boys and girls growing up as healthy children free from inhibitions or complexes. Our school is the only Tamil Maha Vidyalaya in North Central Province and therefore problems relating to us have to be considered in that perspective. We have only about 120 students from the eighth standard to the Advanced Level classes. To effect re-organisation and create a separate Jaista Vidyalaya for this small number will not only seriously jeopardise work, standards and discipline; but will also create other problems. Nor will a physical division of the school be feasible in the present set up. Re-organisation in schools which have overwhelmingly large numbers, is certainly bound to produce the desired results. We would therefore take this opportunity to appeal to our Regional Director to use his discretion and leave us out of the re-organisation programme.

Before I end my report, let me thank all members of my staff for co-operating with me. I would like to particularly thank Mr. M. D. Perera who shares a considerable volume of my work. His humility coupled with a dedicated spirit of service and a versatility in all three languages have made him a tremendous asset to school. Time and space forbid my mentioning separately the individual contribution of the members of my staff for the progress of the school. They have all worked as a team.

I thank you all.

நடராசா இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள்

இல்ல ஆசிரியைகள்

இல்லத் தலைவன்

இல்லத் தலைவி

இல்லச் செயலாளர்

இல்லப் பொருளாளர்

இல்ல விளையாட்டுத் தலைவன்

இல்ல விளையாட்டுத் தலைவி

திரு. அ. நமசிவாயம்

திரு. யோ. சி. நல்லதம்பி

செல்வி கி. கிருஷ்ணபிள்ளை

செல்வி சோ. முதுங்கொட்டுவ

செல்வன் மா. அல்லிராசா

செல்வி யூ. இராசுத்தும்மா

செல்வி து. பூலான்நோலு

செல்வி ந. ஜெகதீஸ்வரி

செல்வன் பொ. நடராசா

செல்வி இ. சோதிமலர்

எமது இல்லம் அநுராதபுரம் வதியும் உயர் திரு. நடராசா அவர்களின் நாமத்தைக் கொண்டு புகழ் பெற்று விளங்குகின்றது. திரு. நடராசா அவர்கள் புகழ் பெற்ற வழக்கறிஞர்; சமாதான நீதவான்; மக்களது மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்த உயர் பெருந்தகை. இத்தகைய உயர்சால்பு மிக்க பெரியோரது நாமம் கொண்ட எமது இல்ல அறிக்கையை வெளியிடுவதில் யாம் மிக அக மகிழ்கின்றோம்.

இந்த வருடம் பெரும் வெற்றிகளைப் பெற்றுச் சிறப்பான இடத்தை வகித்தமை கண்டு இறும்பூதடைகின்றோம். இந்த வருடம் இல்லப் போட்டிகள் பல நடாத்தப்பெற்றன. இப் போட்டிகளின் பெறு பேறுகளை நோக்குமிடத்து நாம் மிக மகிழ்ச்சியடைய வேண்டியவர்களாகவே உள்ளோம். உற்சாகமுள்ள மாணவர்கள், உதவி தரும் ஆசிரியப் பெருந்தகைகள், ஊக்கமளிக்கும் எமது பாடசாலை அதிபர் ஆகியோரால் எமதில்லம் எல்லாப் போட்டிகளிலும் தகுந்த இடம்பெற்றுச் சிறப்பிடத்தை வகித்தது.

சென்றவருடம் நடாத்தப்பெற்ற சங்கீத, சமய பேச்சுப் போட்டிகளில், சமயம், பேச்சு ஆகிய துறைகளில் இரண்டாம் இடத்தை எமது இல்ல மாணவர்கள் பெற்றனர். பாட்டுப் போட்டியில் ஆரம்ப பிரிவில் முதலிடத்தைச் செல்வன் ஜெ. ஜனார்த்தனனும், கீழ்ப்பிரிவில் முதலிடத்தைச் செல்வி ஜெ. மைதிலியும் பெற்று இல்லத்தின் பெருமையில் தாமும் பங்கெடுத்தனர். தேவாரப் போட்டியில் செல்வி ஜெ. மைதிவி முதலிடத்தைப் பெற்றார். கட்டுரைப் போட்டியில் எமது இல்லம் முதலிடத்தைப் பெற்றது. மேற்பிரிவில் கட்டுரைப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தைச் செல்வி யூ. இராசுத்தும்மா அடைந்தார். ஆங்கிலப் போட்டியிலும் முதலிடம் பெற்றது எமது இல்லமே. ஆரம்ப பிரிவில் முதலிடத்தைச் செல்வி ஜெ. மைதிலியும், மத்திய பிரிவில் முதலிடத்தைச் செல்வன் ந. நமசிவாயமும், மேற்பிரிவில் முதலிடத்தைச் செல்வன் ந. ஸ்ரீமுருகனும் பெற்றனர்.

இவ்வருட இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியும் இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்றது: வலைப்பந்தாட்டத்தில் எமதில்ல மாணவிகள் பங்குபற்றித் திறமையாக விளையாடி எமதில்லத்திற்கு நற் பெயர் எடுத்துத் தந்தனர். இவ்வருடம் நடைபெற்ற இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியில் எமது இல்லம் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது. அனைவரும் போற்றும் வண்ணம் எமது மாணவர்கள் திறமையாக விளையாடி எமதில்லத்தை நற்பெயர் அடையச் செய்தனர்.

எமது இல்லம் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றதாயினும் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்கள் எமதில்லத்தில் உள்ளனர் என்று கற்றவரும், மற்றவரும் போற்றும் விதத்தில் பெயரெடுத்துத் தந்தனர். மத்திய பிரிவு துவிச்சக்கர வண்டி யோட்டத்தில் எமதில்ல மாணவர்கள் கவர்ச்சியாகவும், திறமையாகவும் ஓடி முதலிடத்தைப் பெற்றனர். மத்திய பிரிவு ஆண்கள் அஞ்சலோட்டத்தில் எமதில்லம் முதலிடத்தைச் சவீகரித்தது. இரண்டாமிடத்தைப் பெற்றோமாயினும் “தரமான இல்லம்” என்ற புகழ் மொழி கிடைத்தது.

பாடசாலையில் நடைபெறும் சரஸ்வதி பூசையிலும் எமதில்லம் பங்குபற்றித் தன் கடமையைச் செவ்வனே ஆற்றியுள்ளது. இல்லத்திற்கெனத் தரப்படும் எந்த வேலையையும் ஒழுங்காகக் கடமை உணர்ச்சியுடன் மாணவர்கள் ஆற்றி இல்லத்தின் சுடரைப் புகழ் எனும் நெய்யூற்றித் திறமை எனும் ஒளிபரப்பி வைத்தனர்.

இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியின்போது அழகுமிகு சுற்றுக்கண்ணத்தைப் பெருந்தன்மையுடனும், அன்புடனும் உவந்தளித்த உயர் திரு. நடராசா அவர்களுக்குப் பணிவார்ந்த நன்றியை நவில்கின்றோம். இல்லத்துக்குப் பல விதங்களில் உதவிவரும் உயர் திரு. நடராசா அவர்களது குடும்பத்தவருக்கும் எமது மனங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகட்டும். அவர்கள் என்றும் எமக்கு உதவி அளிப்பார்கள் என நம்புகின்றோம்.

எமதில்லம் சிறப்பாக விளங்குவதற்குக் காரண கர்த்தாவாக இருந்தவர்கள் ஆசிரியப் பெருந்தகைகளே. அவர்களின் அன்பார்ந்த ஊக்கத்தாலும், அறிவார்ந்த ஒத்துழைப்பாலும், பண்பார்ந்த கண்டிப்பாலும் எமதில்லம் இசை பெற்றது. இப் பெருமை மிகு ஆசிரியர்களை நினைக்குந்தோறும் எம் உள்ளம் நன்றியால் கனிந்துருகுகின்றது. போட்டிகளில் சிறப்பிடம் பெறத் தங்களாலியன்ற ஒத்துழைப்பையும் உற்சாகத்தையும் நல்கிய மாணவ மணிகளுக்கு நன்றி என்றும் உரித்து. மாணவர்களது உற்சாகத்தைப் பெருக்க ஊக்கமும் ஆக்கமுந் தந்துதவிய எமது கல்லூரி அதிபர் அவர்களுக்கும் எங்கள் பணிவு கலந்த மனமார்ந்த நன்றியை நவில்கின்றோம்.

செல்வி து. பூலான் நோனா
இல்லச் செயலாளர்

சிற்றம்பலம் இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள்

இல்லத் தலைவன்

இல்லத் தலைவி

விளையாட்டுத் தலைவன்

விளையாட்டுத் தலைவி

இல்லச் செயலாளர்

இல்லப் பொருளாளர்

திரு. வை. நாகராசன்

திரு. அ. ஜலால்தீன்

திருமதி இ. சபாரத்தினம்

செல்வன் சு. சந்திரமோகன்

செல்வி அ. திரிபுரசுந்தரி

செல்வன் ஆ. சிவஞானம்

செல்வி க. சகருவான்பீபீ

செல்வி ஆ. சந்திரோதயம்

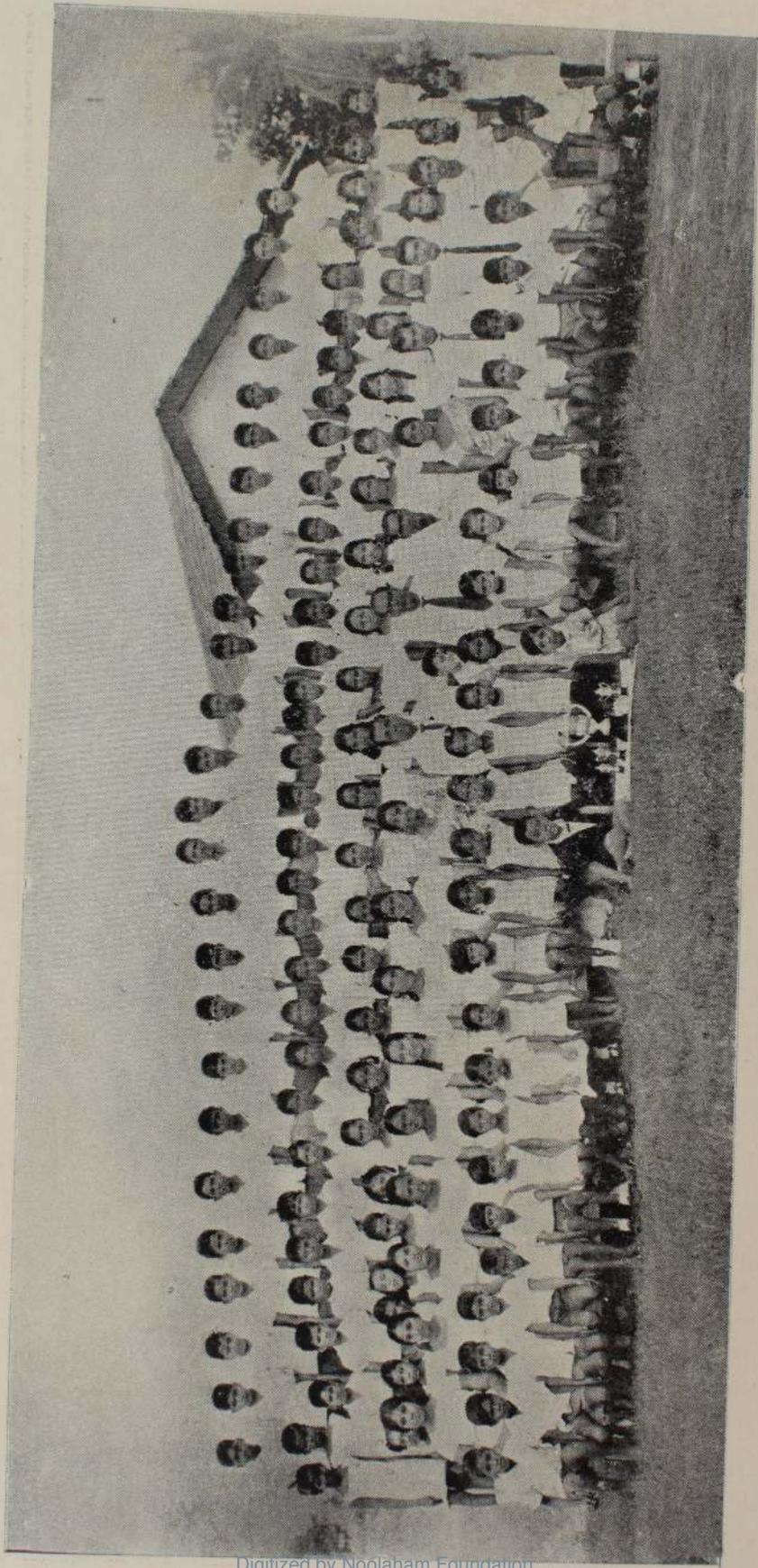
செல்வன் ப. துவான்சனூன்

எமது பாடசாலையின் ஸ்தாபகர்களாயிருந்து அதன் முன்னேற்றத்துக்கு அயராது உழைத்த பெரியோர்கள் நால்வரின் பெயரிலே எமது பாடசாலையில் புதிதாக நான்கு இல்லங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் பிரபல சமூகத் தொண்டரான காலஞ்சென்ற சிற்றம்பலம் அவர்களின் பெயரைத் தாங்கியுள்ள எமது இல்லத்தின் அறிக்கையை வாசகர்முன் சமர்ப்பிப்பதில் முதற்கண் யாம் பெருமகிழ் வெய்துகின்றோம்.

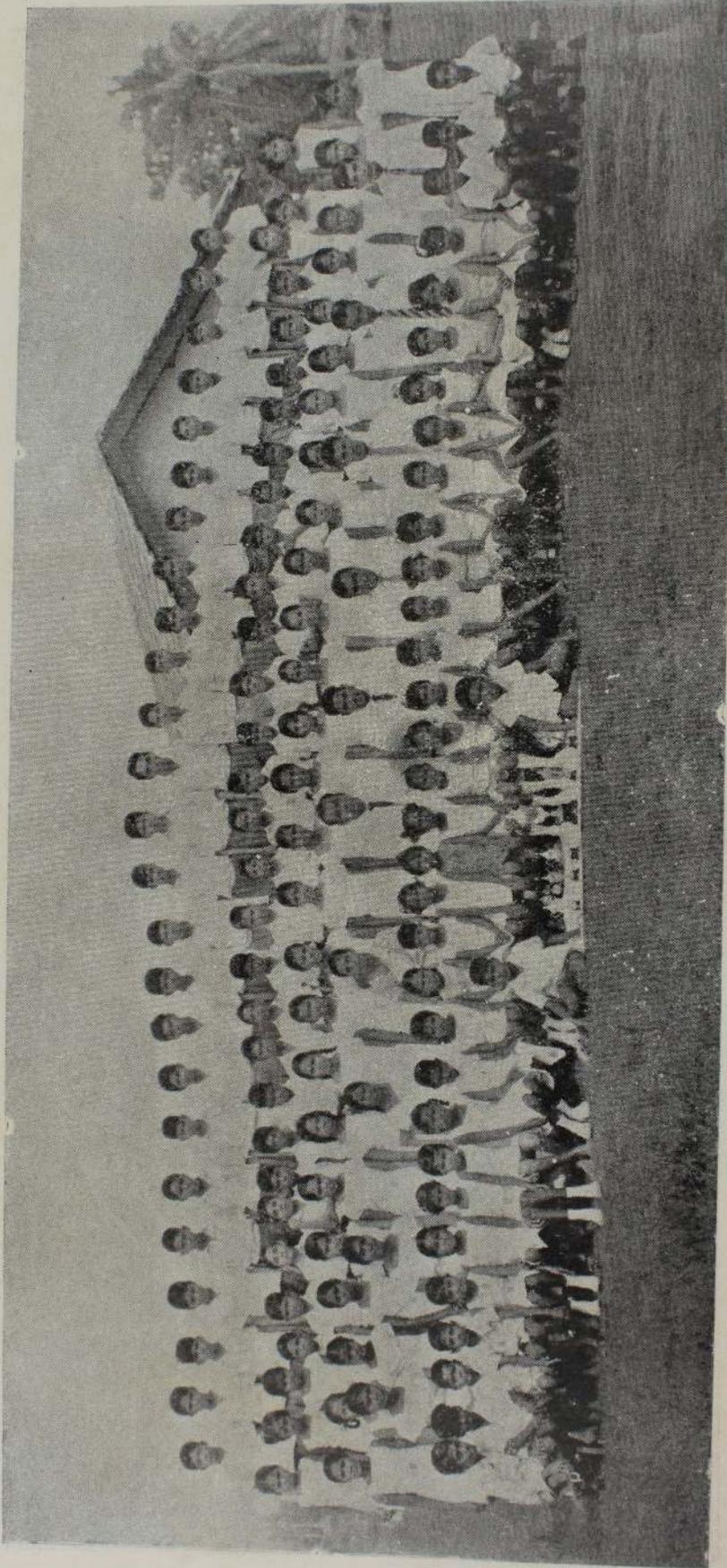
எமது இல்லத் தந்தையர் தாயார்களாக விளங்கும் இல்ல ஆசிரியர்களது செம்மையான வழி நடத்தலாலும் அவர்தம் உற்சாகத்தாலும் எம்மவரது சீளையா முயற்சியாலும் இவ்வாண்டில் யாம் ஆற்றியவை அளவிடற்கரியன. அவை அனைத்தையும் இவ்வறிக்கையில் எழுத எம் பேரே என்னிற்க முனையினும் அவற்றை விரிவஞ்சி விடுத்து ஒரு சிலவற்றை மட்டும் சுருக்கமாக ஈண்டு தருகின்றோம்.

கடந்த ஆண்டில் எமது வித்தியாலய இல்லங்களிடையே நடைபெற்ற பேச்சு வன்மைப் போட்டி, தேவார இசைப் போட்டி என்பவற்றில் யாம் முன்னின்று உழைத்தோம். அவற்றில் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியமெனக் கணிசமான வெற்றிகளையும் பெற்றுத் திகழ்ந்தோம்.

இதையடுத்து இவ்வாண்டில் நடைபெற்ற இல்ல மெய்வல்லுனர் போட்டி களில் எமது இல்லம் தனித்தனியான பெறுபேறுகளிலும் குழுக் குழுவான பெறுபேறுகளிலும் கண்டோர் வியக்கவும் காணாதார் கேட்டு மகிழவும் விருதுகள் பெற்றது. மொத்தப் புள்ளிக் கணக்கெடுப்பில் எமது இல்லம் மூன்றாம் இடத்தை வகித்தது. இருப்பினும், குறிப்பிட்ட சில பிரிவுகளில் எமது இல்லத்தவர்கள் முதலாம் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றனர். அதற்கிணங்க மேற்பிரிவு பெண் வீராங்கனை விருதையும், மத்தியபிரிவு பெண் வீராங்கனை விருதையும், மத்தியபிரிவு ஆண் வீரர் விருதையும் எமது இல்லத்தவர்களாகிய செல்விகள் க. சகருவான்பீபீ, த. யோகராணி, க. சண்முகராணி, செல்வன் அ. அகமது ஆகியோர் முறையே சுவீகரித்துக் கொண்டனர்.

நடராசா இல்லம்

சிற்றம்பலம் இஸ்லாம்

மேலும் கணக்கெடுப்பில் சேர்க்கப்படாத, உயர் மேற்பிரிவு போட்டிகளிலும் எமது இல்லமே அனைத்திலும் முதலிடம் பெற்றது. இப்பரிசுகளைப் பெற்ற செல்வன் இ. ஜெயினுலாப்தீன், செல்வி அ. திரிபுரசுந்தரி ஆகியோரை எம் இல்லம் பாராட்டி மகிழ்கிறது.

இன்னும், அணிநடை, அலங்கார இல்ல அமைப்பு போன்றவற்றிலும் எமது இல்லமே முதலிடம் பெற்று எல்லோரது பாராட்டையும் பெற்றது.

இவை ஒருபுறமிருக்க, வித்தியாலய நவராத்திரி பூசையிலும் எமது இல்லம் ஏனைய இல்லங்களோடு ஒத்துழைத்து, சிறப்பான பணிகளைச் செய்துள்ளது என விளம்பி மகிழ்கின்றோம்.

“நன்றி மறப்பது நன்றன்று” என்பதற்கிணங்க எமது இல்லத்தின் கடந்த ஆண்டு ஆசிரியர்களாக இருந்த திருவாளர் வே. ஆறுமுகம், திருமதி பு. ஆறுமுகம், திருமதி நோ. ப. தாஜுதீன் ஆகியோர்க்கும், இவ்வாண்டில் இடம் மாறிச் சென்ற ஆசிரியர்களான திரு. த. செல்வராசா, திருமதி அ. செல்வராசா ஆகியோர்க்கும் எமது நன்றியை ஈண்டு கூற விழைகின்றோம்.

அத்துடன், இவ்வாண்டு புது மெருகோடு எமது இல்லத்தை முன்னின்று வழி நடாத்தி வரும் எமது அன்புக்கும் பண்புக்கும் உரிய ஆசிரியர் திரு. வை. நாகராசன் அவர்களுக்கும் அவரோடு எண்ணத்திலும் செயலிலும் திருவும் உருபு மென விளங்கிவரும் ஆசிரியர்களான ஜனாப். அ. ஜலால்தீன், திருமதி. இ. சபா ரத்தினம் ஆகியோர்க்கும் எமது உளங்களிந்த நன்றியும் கடமையும் என்றென்றும் உரித்தாகுக.

அத்தோடு, எமது இல்லத்துக்கென திருமதி சிற்றம்பலம் அவர்கள் ஒரு வெற்றிக் கிண்ணத்தை அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார். அவருக்கும் எமது இல்லத்தின் சார்பாகவும் எமது பாடசாலையின் சார்பாகவும் நன்றி தெரிவிக்கின்றோம். அவர்கள் எமது பாடசாலைக்கு ஆற்றிய தொண்டினைப் போன்று மேன்மேலும் தொண்டுகள் பல புரிவார்கள் என நம்புகிறோம்.

சு. சந்திரமோகன்
(இல்லத் தலைவன்)

தியானம் என்பது ஏதாவது ஒரு பொருளைக் குறித்து மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தி நிறுத்துவது. எப்பொருளாயினும் ஒரு பொருளின் மீது மனம் ஒருவழிப்பட்டு நிற்குமாயின் மற்றெப் பொருள்களின் மீதும் அதனை ஒருவழிப்படுத்துவது இயல்வதாகும்.

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

இராமசாமி இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள்

இல்ல ஆசிரியைகள்

இல்லத் தலைவன்

இல்லத் தலைவி

வினையாட்டுத் தலைவன்

வினையாட்டுத் தலைவி

காரியதரிசிகள்

பொருளாளர்

திரு. வ. பேரின்பநாயகம்

ஜனாப். இஸட். எம். நஸீர்

செல்வி ச. வினாசித்தம்பி

திருமதி நா. பேரம்பலம்

திருமதி மா. சண்முகம்

செல்வன் எஸ். அப்துல் சமது

செல்வி அ. சந்திரமலர்

செல்வன் ச. திருக்கோணேஸ்வரன்

செல்வி அ. ஹேமாங்கனி

செல்வன் சு. முகமது அலி

செல்வி ஜே. மே. பேரின்பநாயகி

செல்வன் ஹ சு. அ. முத்தலிப்

எமது வித்தியாலய ஸ்தாபகப் பெரியார்களுள் ஒருவரான காலஞ் சென்ற திரு. வி. இராமசாமி அவர்களின் பெயரைத் தாங்கியுள்ள இராமசாமி இல்ல அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். வித்தியாலய ஸ்தாபகர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அவர்களின் பெயர்களைக் கொண்டு மிகச் சமீப காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட எமது இல்லங்கள் யாவும் அப் பெரியார்கள் ஆற்றிய தொண்டுகளைப் போலப் பல துறைகளிலும் பங்கு கொள்ளுகின்றன; பாடசாலை முன்னேற உதவுகின்றன. அத்தகைய துறைகளில் எமது இல்லத்தின் சாதனைகளுள் மிகச் சிறப்பாகவும் பெருமிதத்துடனும் குறிப்பிடக்கூடியது இவ்வருட இல்லங்களுக்கான வினையாட்டுப் போட்டியில் 179 புள்ளிகளைப் பெற்று முதலிடத்தைச் சுவீகரித்துக் கொண்டதாகும். பாடசாலையின் புதிய வினையாட்டுத் திடலில் முதல் முறையாக நடாத்தப் பெற்ற இப் போட்டி எமக்குப் புகழைக் கொடுத்தது; அதற்காக மகிழுகின்றோம்.

இல்ல வினையாட்டுப் போட்டியில் ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை நடராசா, சிற்றம்பலம் இல்லங்களுடன் எமக்கு மிகக் கடுமையான போட்டியிருந்த போதிலும், இறுதியில் வெற்றிக் கேடயத்தைத் தட்டிக் கொண்டோம். இல்ல அலங்கரிப்பு, அணி நடை ஆகிய போட்டிகளில் இல்லங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட கடும் போட்டியில் இரண்டாம் இடங்களைப் பெற்று மகிழ்ந்தோம். மேற்பிரிவு ஆண்கள், மத்திய பிரிவு ஆண்கள், கீழ்ப்பிரிவு பெண்கள் ஆகிய மூன்று பகுதிகளிலும் எமது இல்லத்தவர்களான செல்வன்கள் மு. இ. பிரானுதீன், மு. இ. பாருக்தீன், செல்வி க. ஜெயராணி ஆகியோர் முறையே வெற்றி வீரர் — வீராங்கனையாகத் தெரியப்பட்டுக் கிண்ணங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு எமக்குப் பெருமையளித்தனர். அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள் உரியதாகும். எமது இல்லத்தின் சிறந்த வினையாட்டு வீரனான செல்வன் மு. இ. பிரானுதீன் சிறந்த வீராங்கனையான செல்வி ஜே. மேபல் பேரின்பநாயகி ஆகியோரையும் பாராட்டுகிறோம். மைல் ஓட்டப் போட்டிகளைப் பொறுத்த

வரையில் எமது இல்லம் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளையும் ஏகோபித்த பாராட்டுதல்களையும் பெற்றுக் கொண்டதையும் பெருமிதத்துடன் குறிப்பிடுகிறோம். ஆண்வர்கள் அ. சாஹுல் ஹமீது அ. முத்தலிப் நா. பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் முதல் மூன்று இடங்களையும்; கால்மைல் ஓட்டப் போட்டியில் செல்வர்கள் அ. சாஹுல் ஹமீது சு. முகம்மது அலி ஆகியோர் முதலிரு இடங்களையும், ஒருமைல் ஓட்டப் போட்டியில் செல்வர்கள் அ. முத்தலிப் நா. பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களையும் பெற்றுப் பெருமை தந்தனர்; அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகின்றோம். ஏனைய நிகழ்ச்சிகளிலும் எமது இல்லத்தவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றி ஈட்டினர். அஞ்சல் ஓட்டத்திற்கான வெற்றிக் கிண்ணத்தை எமது இல்லமே தட்டிக் கொண்டது. விநோத உடைப்போட்டி, தடை ஓட்டம் ஆகியவற்றில் எமது இல்ல மாணவிகள் பாராட்டத்தகுந்த வெற்றியீட்டினர். இவ்வாறு அரிய பெரிய வெற்றிகளை ஈட்ட எமக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த இல்ல ஆசிரிய ஆசிரியைகள், பாடசாலை விளையாட்டுத் தலைவர், அயராது ஒத்துழைத்த அங்கத்தவர்கள் அனைவருக்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றிகள் உரியதாகும். அத்துடன் எமது இல்லத்துக்குத் திரு. இராமசாமிப் பெரியாரின் பெயரால் வெற்றிக் கிண்ணம் அளித்து உதவிய அன்னாரின் குடும்பத்துக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றி உரித்து. அவர்களின் பேருக்கமும் பெருந்தன்மையும் இன்றுபோல் என்றும் எமது பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு உதவுமென்பது எமது உறுதியான நம்பிக்கை.

விளையாட்டுப் போட்டிகளைத் தவிர்ந்த ஏனைய துறைகளிலும் எமதில்லம் அயராது உழைத்து வருகின்றது. கடந்த ஆண்டு பாடசாலையில் நடாத்தப் பெற்ற இயல், இசைப் போட்டிகளில் மேற்பிரிவு, கீழ்ப்பிரிவு பெண்களுக்கான இசைப் போட்டியில் செல்விகள் அ. சந்திரமலர், க. ஜெயராணி ஆகியோர் முறையே திறமையான வெற்றிகளைப் பெற்றனர். ஆங்கிலக் கவிதை சொல்வதில் கீழ்ப்பிரிவு பெண்களுக்கான போட்டியில் செல்வி க. ஜெயராணியும் மேற்பிரிவு பெண்கள் கட்டுரைப் போட்டியில் செல்வி ஜே. மே. பேரின்பநாயகியும் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளைப் பெற்றனர். அவர்களை நாம் பாராட்டுகிறோம். இந்த வருடம் பாடசாலை சரஸ்வதியூஜை நிகழ்ச்சிகளிலும் எமது இல்லம் தனது கடமையை மகிழ்ச்சியுடன் இனிதே நிறைவேற்றியது. இவ்வாறு சகல துறைகளிலும் நாம் சிறப்புப் பெறுவதற்கு எமது நிருவாகக் குழுவின் பெருமுயற்சியும், அங்கத்தவர்களின் அயராத ஒத்துழைப்பும், எமது ஆசிரியர்களின் அருமையான ஆலோசனைகளுமே அடிப்படையாக அமைந்தன. இவை தொடர்ந்தும் எமக்கு உறுதுணையாக இருந்து மேலும் வெற்றியையும் புகழையும் எமக்குக் கொடுக்கும் என்பதே எமது நம்பிக்கை.

சு. முகம்மது அலி

ஜே. மேபல் பேரின்பநாயகி

இணைக் காரியதரிசிகள்

சிவக்கொழுந்து இல்லம்

இல்ல ஆசிரியர்கள்

நிருவாகக் குழுவினர்

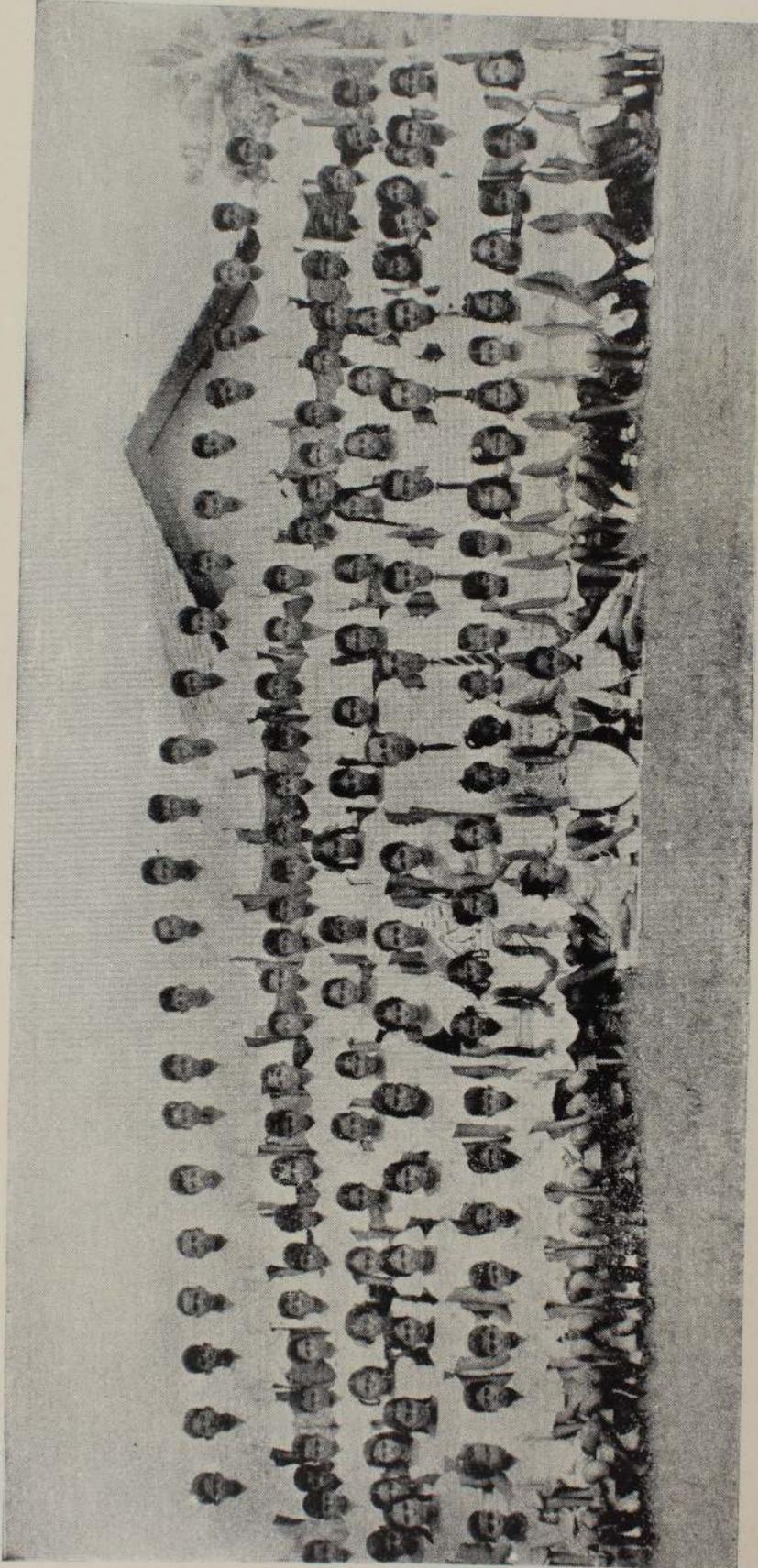
திரு. ச. செல்வநாயகம் (தலைவர்)
 திரு. எம். சங்கரகாந்தலிங்கம்
 திருமதி சி. லட்சுமணன்
 செல்வி எம். வேலுப்பிள்ளை
 செல்வி எம். தேவசகாயம்

இல்லத் தலைவன் செல்வன் செ. முத்துச்சாமி
 இல்லத் தலைவி செல்வி ச. தனலட்சுமி
 விளையாட்டுத் தலைவி செல்வி பொ. பாக்கியவதி
 விளையாட்டுத் தலைவன் செல்வன் தா. கந்தசாமி
 செயலாளர் செல்வன் அ. அப்துல் ரசூப்
 பொருளாளர் செல்வி ச. ஜெயராணி

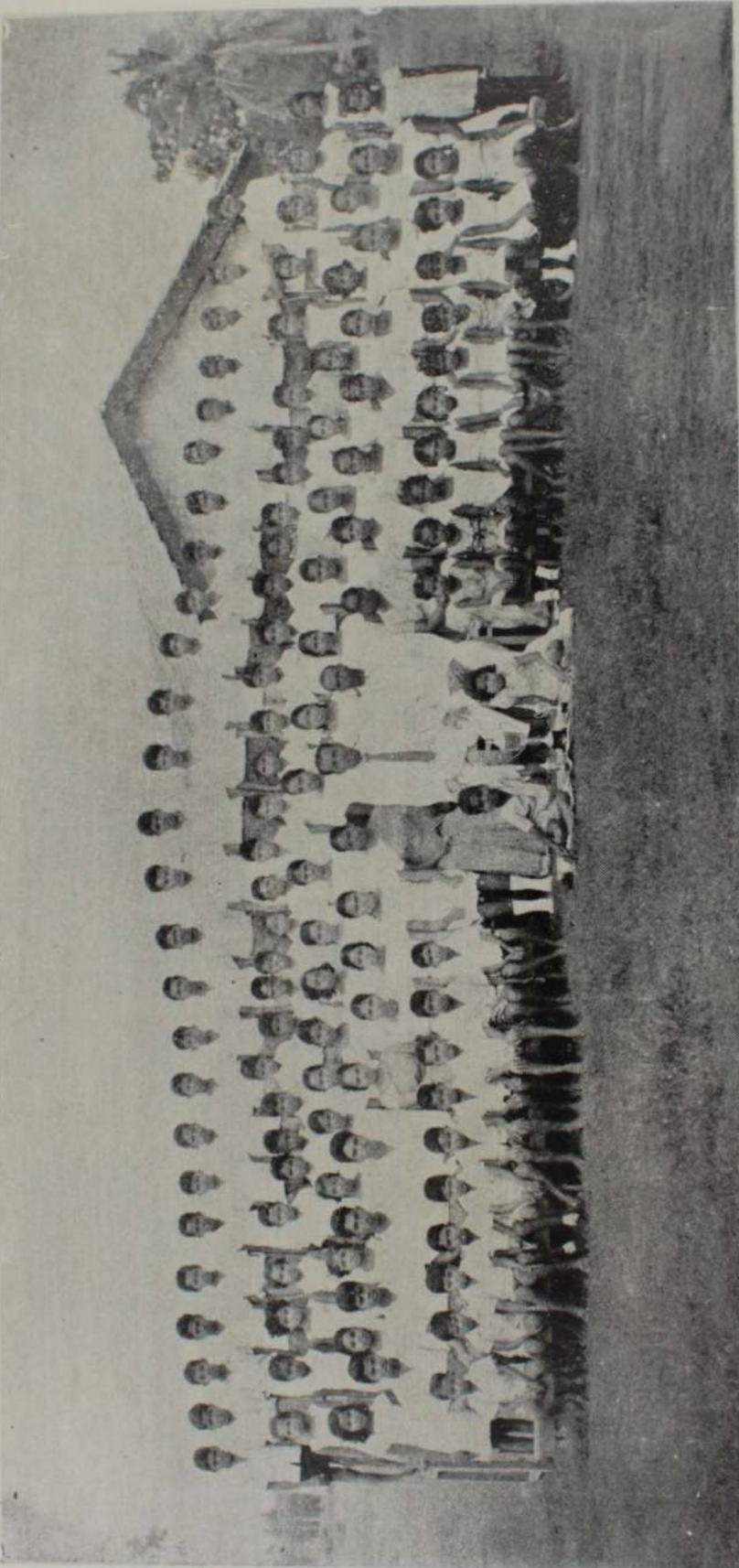
எங்கள் பாடசாலை ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரும் நியாயதூரந்திரரும் காலஞ் சென்றவருமான 'சிவக்கொழுந்து' என்ற பெரியாரின் திருநாமத்தைத் தாங்கிய எமது இல்லத்தின் வருடாந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் மிகக் களிப்படைகின்றேன். எமது இல்லத்தின் பெறுபேறுகள் எம்மை மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்துவனவாக அமைந்துள்ளன என்பதைப் பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இல்ல ஆசிரியப் பெருமக்கள், உற்சாகம் ததும்பி வழியும் மாணவர்கள் என்போரால் எமதில்லம் சிறப்பைப் பெற்றது.

முக்கியமாக இலக்கியத் துறையை நோக்குமிடத்து எமதில்லமே சிறப்பிடம் வகிக்கின்றது. நாவன்மைப் போட்டியில் கூடிய புள்ளிகளைப் பெற்று முதலிடம் பெற்றதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்போட்டியில் முதலிடங்களைப் பெற்ற மேற்பிரிவைச் சேர்ந்த செல்வி ச. ஜெயராணி, மத்திய பிரிவைச் சேர்ந்த செல்வி ச. புவனேஸ்வரி, ஆரம்ப பிரிவைச் சேர்ந்த செல்வி இ. அமுதகௌரி, செல்வன் இ. பாஸ்கரன் ஆகிய மாணவர்களுக்கும், இரண்டாம் மூன்றாம் இடங்களைப் பெற்ற மாணவர்களுக்கும் எம் நன்றி. இசைப் போட்டியில் எமக்கு வெற்றியை ஈட்டித் தந்த மத்திய பிரிவைச் சேர்ந்த செல்வி சித்திசுகர்பான், பாலர் பிரிவைச் சேர்ந்த செல்வி க. வனஜா ஆகியோருக்கும், இரண்டாம் மூன்றாம் இடங்களைப் பெற்று வெற்றியை ஈட்டித் தந்த மாணவ மணிகளுக்கும் எங்கள் நன்றி. தீந்தமிழ்த் தேவாரப் போட்டியிலும் எமதில்லம் முதற்படியில் நின்றது. இப்போட்டியும் முதலாம் இடத்தை சவீகரித்துக் கொண்ட மேற்பிரிவைச் சேர்ந்த செல்வி ச. ஜெயராணி, மத்திய பிரிவைச் சேர்ந்த செல்வி ச. புவனேஸ்வரி, ஆரம்ப பிரிவைச் சேர்ந்த செல்வி இ. அமுதகௌரி ஆகிய மாணவிகளுக்கும், மற்றும் இரண்டாம் மூன்றாம் இடங்களைப் பெற்று வெற்றியை ஈட்டித் தந்தோருக்கும் நன்றி. ஆயின், கட்டுரைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தையும், ஆங்கிலச் செய்யுள் போட்டியில் மூன்றாம் இடத்தையும் பெறவேண்டியதாயிற்று. இத்தன்மைத்தாக இலக்கியத்துறையில் பெரும் வெற்றிகளை ஈட்டினோம். இவ்வெற்றிப் பெருமிதத்தை எமக்களித்த உற்சாகம் மிக்க மாணவர்கள், ஊக்கம் தந்த ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எம் மனங்கனிந்த நன்றியை நவில்கின்றோம்.

இலக்கியத் துறையில் நாம் அடைந்த வெற்றியை விளையாட்டுத் துறையில் அடையவில்லை ஆயினும் விளையாட்டுத் துறையில் எமது மாணவர்களின் திறமை

இராமசாமி இஸ்லாம்

சிவக்கொழுந்து இல்லம்

மற்றோரைக் கவர்ந்திருந்தது. 4-ம் இடத்தைப் பெற்றாலும் சில விளையாட்டுகளில் முதலிடத்தைப் பெற்றோம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மைல் ஓட்டப் போட்டியில் மற்ற மணவர்களைவிட செல்வன் தா. கந்தசாமி இலகுவாக ஓடி எமதில்லத்திற்கு வெற்றியைப் பெற்றுத் தந்தார். பெண்களுக்கான மேற்பிரிவுறிக் கிண்ணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். கெந்தியடிவைத்துப் பாய்தலில் முதலிடம் பெற்ற செல்வன் அப்துல் ரகூப் போன்றோருக்கும் மற்றும் சிற்சில விளையாட்டுகளில் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களைப் பெற்றுத் தம் திறமையைக் காட்டிய மற்றைய மாணவ மணிகளுக்கும் நாம் நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். இம்முறை தோல்வி பெறிலும் தோல்விதான் வெற்றிக் கறிகுறி எனும் மந்திரத்தைத் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு உழைப்போம் என உறுதி கூறுகின்றோம்.

மேலும் நாம் சரஸ்வதி பூசையையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம். எமதில்ல மாணவர்கள் யாவரும் கடமையுணர்ச்சியுடன் தம் வேலைகளைச் செய்தனர் என்பதை உவகையுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

சகல துறைகளிலும் எமக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் தந்த எமதில்ல ஆசிரியர்கள், இல்ல அங்கத்தவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி நவில்வதுடன் எமதில்லத்திற்கு வெற்றிக் கிண்ணம் அளித்த, பெரியார் சிவக்கொழுந்து அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். மேலும் இப் பெருந்தகையின் குடும்பத்தினர் எமது பாடசாலைக்கும் இல்லத்திற்கும் தொடர்ந்து உற்சாகம் அளிப்பர் என நம்புகின்றோம்.

வணக்கம்

செல்வன் அ. அப்துல் ரகூப்
காரியதரிசி

ஆத்மீக ஞானத்திலே ஒரு மக்கட் கூட்டத்தினர் அல்லது ஒரு தேசத்தார் எவ்வளவு முற்பட்டிருக்கிறார்களோ அவ்வளவுக்கு அவர்கள் நாகரிகம் உள்ளவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். பல திறப்பட்ட இயந்திரங்களையும் அவைபோன்ற பிறவற்றையும் ஆக்கி, அதனால் லௌகீக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொண்ட காரணத்தினாலே எந்தத் தேசத்தாரையும் நாகரிகம் படைத்தவர்கள் என்று சொல்லக்கூடாது.

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

வினையாட்டு அறிக்கை

ஒரு கல்வி ஸ்தாபனத்தில் படிப்பையும், வினையாட்டுகளையும் வேறுபடுத்தி நோக்க முடியாது. இவை இரண்டும் ஒருமித்துத்தான் மாணவ குலத்தைச் சிறப்பாக வளர்க்கவும், வழிப்படுத்தவும் உதவுகின்றன. எப்பொழுதும் படிப்பதோ அல்லது எப்பொழுதும் வினையாடுவதோ நிச்சயமாக ஒரு மாணவனின் முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாகவே அமைந்துவிடும். வகுப்பறைகளில் மாணவன் பல விஷயங்களைக் கற்று அறிந்துகொள்கின்றான்; வினையாட்டு மைதானத்தில் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் எளிய தத்துவங்களைப் பயிலுகின்றான். வினையாட்டு மைதானப் பயிற்சி உடலுக்கு வலுவளிக்கின்றது; வலுவான உடலில் மிக வலிமைதரும் அறிவும் அமைகின்றது. எமது வித்தியாலய மாணவர் இவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளும் முயற்சியில் மிக முன்னேற்றமடைந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த ஆண்டில் எமது வித்தியாலயம் பல வினையாட்டுத் துறைகளில் முன்னேற்றமடைந்திருப்பது பெருமைக்குரியது. வருங்காலத்தில் இத்துறைகளுக்கான முன்னேற்றத்துக்கு உறுதியான அத்திவாரம் இவ்வருடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதாகும். வித்தியாலயம் புதிய நகரத்துக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட பின்பு — அதாவது கடந்த நான்கு வருடங்களின் பின்பு புதிய மைதானத்தில் முதல் முறையாக இல்ல வினையாட்டுப் போட்டி இவ்வருடம் மார்ச் மாதத்தில் நடாத்தப்பட்டது. இதற்காக மாணவர்கள் நான்கு பயிற்சி பெற்றுப் பயனடைந்தனர். வினையாட்டுப் போட்டிக்கு மழை சிறிது தொந்தரவு கொடுத்தபோதும், அது பெரிதும் வெற்றிகரமான முயற்சியாக நிறைவேறியது. கொட்டும் மழையிலும் குன்றாத உற்சாகத்துடன் மாணவர் ஈடுபட்டு நிகழ்ச்சிகளை இனிதே நிறைவுறச் செய்தனர். பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்ட திருவாளர்கள் த. நீதிராஜா, சி. சின்னத்துரை ஆகியோர் எம்மை மகிழ்வித்த மைக்காக என்றும் கடமைப்பாடுடையோம். போட்டியை வெற்றிகரமாக நடாத்தி முடிக்க உதவிய உத்தியோகத்தர்கள், பழைய மாணவர், பங்குபற்றிய மாணவர்கள், அவர்களை ஊக்குவித்து எமக்கு ஒத்தாசை புரிந்த இல்ல ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றி உரியதாகும். எமது இல்லங்களின் பெயர்கள் வித்தியாலய ஸ்தாபகர்களை நினைவுகூரும் முகமாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்தப் பெரியார்களும் அவர்களின் குடும்பத்தவர்களும் வித்தியாலயத்தின் முன்னேற்றத்துக்குப் பெரிதும் உதவிவந்துள்ளனர். இல்ல வினையாட்டுப் போட்டிக்காகத் திரு. நடராஜா, திருமதி சிற்றம்பலம், திரு. இராமசாமியின் குடும்பத்தினர், திரு. சிவக்கொழுந்துவின் குடும்பத்தினர் வெற்றிக் கிண்ணங்களை உதவி ஊக்குவித்தனர். இதற்காக மிக நன்றியுடையோம்.

இந்த ஆண்டில் எமது வித்தியாலய மாணவ மாணவிகள் பூப்பந்தாட்டம் (பட்மின்றன்) பயிற்சி பெற்று மாவட்டப் போட்டியில் பங்குபற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. தனி நபருக்கான போட்டியிலும், இருவர் சேர்ந்து குழுவாகப் பங்கு கொள்ளும் போட்டியிலும் எமது குழுக்கள் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றன. குழுத்தலைவன் செல்வன் செ. முத்துச்சாமி அநுராதபுர மாவட்டப் பூப்பந்தாட்டக் குழுவில் ஒருவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு யாழ்ப்பாண மாவட்டக் கோஷ்டி, கண்டி மாவட்டக் கோஷ்டி ஆகியவற்றுடன் ஆட்டங்களில் கலந்து கொண்டார். இவர் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர்.

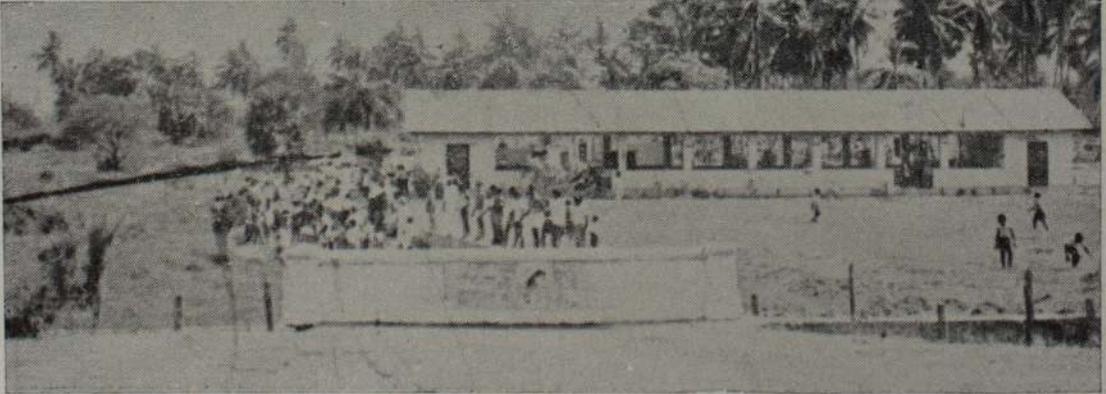
வல்லிபுரம் சுற்றுக் கேடயமும் 4 ஸ்தாபகர்களின்
ஞாபகார்த்தக் கிண்ணங்களும் மற்றும் கிண்ணங்களும்

இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியில் பிரதம விருந்தினர்
26-3-68

இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியின்போது நடந்த அணி நடைப் பவணி

வித்தியாலய மாணவர் வேலையனுபவத்தில்

வழிகாட்டு வாஜையர் குழு

உதைபந்தாட்டக் குழு

வித்தியாலய மாணவ முதல்வர்கள்

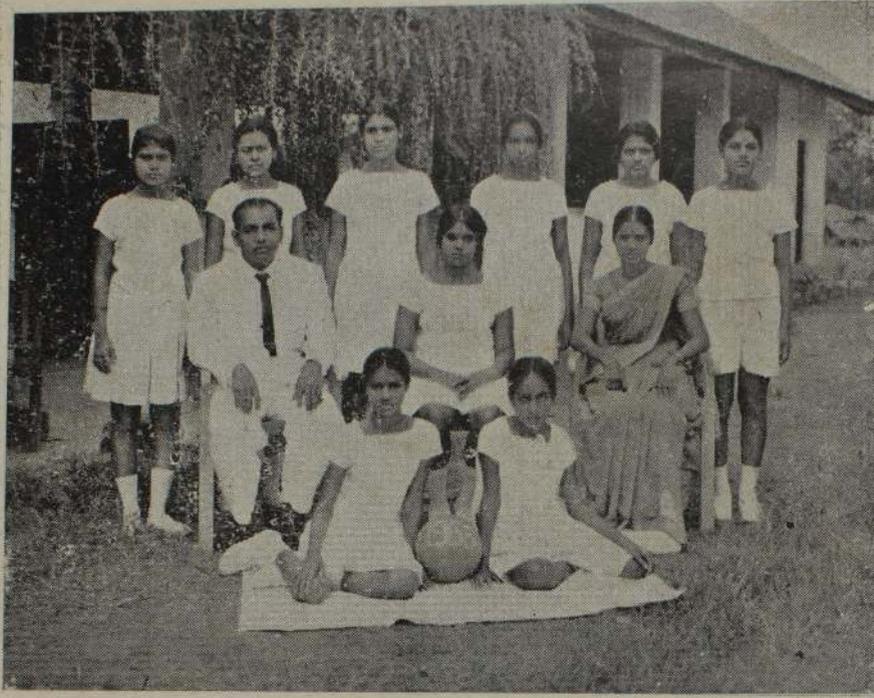

சாரணர் குழு

வித்தியாலய பூப்பந்தாட்டக் குழு

வித்தியாலய வலைப்பந்தாட்டக் குழுவினர்

எமது வித்தியாலய மாணவரும் வேலையனுபவமும்

அடுத்ததாக எமது உதைபந்தாட்டக் குழுவின் முயற்சி குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாண்டு எமது உதைபந்தாட்டக் குழு அநுராதபுர மாவட்ட மக்கள் வெற்றிக்கிண்ணப் போட்டியில் பங்குபற்றியுள்ளது. ஆட்டங்களில் வெற்றிபெறத் தவறியபோதும் மக்களின் பாராட்டுதலைப் பெற இவர்கள் தவறவில்லை. தோல்வியே வெற்றிக்கு அடிப்படை எனக்கொண்டு அயராது முயற்சித்து வரும் இக் குழுவுக்கு நல்ல எதிர்காலமிருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. இரண்டாந்தர உதைபந்தாட்டக் குழுவும் இவ்வருடம் முதன் முதலாக மாவட்டத்தில் பல்வேறு குழுக்களுடன் மோதி ஒரு சிலவற்றில் வெற்றி ஈட்டியுள்ளதென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது கரபந்தாட்டக் குழுவும் இவ்வருடத்தில் மாவட்டப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டது. இக்குழு குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியீட்டாவிடினும் ஆட்டங்கள் நல்ல எதிர்காலத்துக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் வகையில் அமைந்தன. எல்லை விளையாட்டுப் போட்டியிலும் எமது குழுவினர் பங்கு பற்றினர். மாணவிகள் வலைப்பந்தாட்டத்தில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். இவர்கள் விரைவில் மாவட்டப் போட்டிகளில் பங்கு பெறும் திறமையும், வாய்ப்பும் பெறுவரென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு பல்வேறு விளையாட்டுத் துறைகளில் எமது சிறார்கள் சிறப்பான ஊக்கம் காட்டி வரும் சந்தர்ப்பத்தில், விளையாட்டு மைதானம் சிறந்த நிலையில் இல்லாமை ஒரு குறைபாடாகவே காணப்படுகிறது. பெற்றோர் ஆசிரிய சங்கத்தின் பொருளுதவியால் மேடும் பள்ளமுமாகக் காடு மண்டிக் கிடந்த பகுதி இன்றைய விளையாட்டு மைதானமாக உருவாகியுள்ளமையையும் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். எனினும் வருங்காலத்தில் அதனை ஒரு நல்ல தரம் வாய்ந்த மைதானமாக்கும் முயற்சியில் எமது கனவை நனவாக்க அச்சங்கத்தின் அயராது ஒத்துழைப்பு மேலும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

இன்று எமது மாணவரின் நிலையைக் கொண்டு வருங்கால நிலையை நாம் மதிப்பிடும்போது மிகக் கூடிய தொகையினர் மேலும் பல்வேறு விளையாட்டுத் துறைகளில் ஊக்கமெடுத்து வித்தியாலயத்தை விளையாட்டுத் துறையில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கச் செய்வர் என்று நம்புகிறோம்; அது வீணாகாது. வெற்றி, தோல்வி என்பதில் வேற்றுமை காணாது பங்கு கொண்டு, வெற்றியைக் கண்டு ஆர்ப்பாட்டமும், தோல்வியைக் கண்டு முகமலர்ச்சி குன்றுதலுமின்றி வாழப் பழகுவர்; சட்டங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து அவற்றுக்கு அமைய ஆட்டங்களில் ஈடுபடுவதுடன், குழுத் தலைவருக்குக் கீழ்ப்படியும் நல்லொழுக்கத்தையும் கடைப்பிடிப்பரென்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு. மேலும் தலைமை தாங்கும் இயல்பும், குழுவின் ஒற்றுமை மனப்பான்மையும் இவர்களுக்கு மேலும் உற்சாகத்தையும் வெற்றியையும் கொடுக்குமென்பது உறுதி. இவ்வாறு பல நற்பண்புகளை உடையவர்களாக இவர்கள் பயிற்சி பெறும்போது, தன்னலமற்ற பொதுச் சேவைகளில் ஈடுபட்டு, வாழ்க்கையில் சிறந்த இலட்சிய புருஷர்களாகவும், வீரப் பெண்மணிகளாகவும் திகழ்வர் என்பது வெள்ளிடைமலை.

விளையாட்டுத் துறையில் நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளுமளவிற்கு முன்னேற்றம் பெறுவதற்கு அதிபர் அவர்களின் ஆதரவும், ஊக்கமும், ஆலோசனைகளும் பெரிதும் உதவியாக அமைந்தன. இவ்வாறே ஆசிரியர் குழாத்தினரதும், முக்கியமாக இல்ல ஆசிரியர்களினதும் அயராது தொண்டுகளும் ஒத்துழைப்பும் மெச்சத் தக்கவை. சகல அம்சங்களிலும் சிறப்புப் பாராட்டுக்குரியவர்கள் நமது மாணவச் செல்வங்களே. இத்தகைய பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து ஆக்கமும் ஊக்கமும், அயரா முயற்சியும், குன்றாத உற்சாகமும் அளித்தருளும் கதிர்செய் பெருமான் மேலும் முன்னேற்றமடைய அருளுவாராக.

வி. இரத்தினசிங்கம்
விளையாட்டுக் காரியதரிசி;

உயர் வகுப்பு மாணவர் தமிழ் மன்றம்

பாதுகாவலர்
பெருந் தலைவர்
துணைத் தலைவர்கள்

செயலாளர்
துணைச் செயலாளர்

திரு. கா. ஜெகநாதன் (அதிபர்)
திரு. அ. நமசிவாயம்
திருமதி. ச. ஜெகநாதன்
செல்வி ச. வீனாசித்தம்பி
திரு. வை. நாகராசன்
செல்வன் அ. ஜவஹர்ஷா
செல்வி செ. பேரீன்பஜானகி

நாட்டின் நற்குடி மக்களாய் வாழ்வதற்கான பயிற்சியை அளிப்பதே ஒவ்வொரு பாடசாலையினதும் கடமையாகும். பல்வேறு சமூக அமைப்பில் வாழும் எமக்கு இக் கடமையினைச் செய்தற்கு மேலதிகமான பொறுப்பும், திறமையும் தேவைப்படுகின்றன. சகிப்புத் தன்மை, கூட்டுணர்வு, ஒத்துழைத்தற்கான விருப்பு, தேசிய நன்மைக்காகக் குறுகிய அபிலாஷைகளை விட்டுக் கொடுக்க ஆயத்தமாயிருத்தல், அடுத்தவரின் ஆளுமைக்கு மதிப்பு அளித்தல் முதலான போக்குகளைக் கட்டி எழுப்புதற்கு வகுப்பறைக் கல்வி உதவுவதில்லை. ஆதலால் மாணவர் மன்றம் போன்ற சங்கங்களே இவற்றைப் போதிப்பதற்கும் அறிவதற்கும் உதவியாய் உள்ளன எனக் கூறின் மிமையாகாது.

எமது பாடசாலையில் கலைப் பிரிவையும், அறிவியற் பிரிவையும் சேர்ந்த உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஒரு தலையாய மன்றமாக விளங்குவது மாணவ மன்றமேயாகும். இம்மன்றம், எமது வித்தியாலயத்தின் உயர் வகுப்பு மாணவர்களின் விடாமுயற்சியினாலும், ஊக்கத்தினாலும் நாளும் பொழுதும், வளர்பிறையென வளர்ந்து வருவது கண்கூடு.

மாணவர்கள் மேடைப் பேச்சாளர்களாகத் திகழ்வதற்கு வேண்டிய பயிற்சியை அளித்தல், சிறந்த குடிமக்களாக உருவாதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு, வசதிகளை ஏற்படுத்தல் போன்ற உன்னத இலட்சியங்களை உடையதாக எமது மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக் கூற்றுக்கிணங்க ஆசிரியர்கள் மாதிரிச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தி மாணவருக்கு வழிகாட்டிகளாக இருந்து வந்தனர்; வருகின்றனர்.

இம் மன்றத்தில் எமக்கு அறிவை வளர்க்கும் வகையில் சொற்பொழிவுகளும், விவாதங்களும், நாடகங்களும், நடனங்களும் நடைபெறுகின்றன. அத்துடன் இம் மன்றத்தினால் 'கலைச்சுடர்' என்னும் கையெழுத்துப் பத்திரிகை பருவத்திற்கு நான்கு முறை அரங்கேற்றப்படுகின்றது.

பெரியார்களான வள்ளுவர், காந்தி, பாரதி போன்றோருக்கு நினைவு விழாக்கள் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. அத்தினங்களில் அப் பெரியார்களின் நினைவாக நினைவு மலர்களும் வெளியிடப்படுவதை பெருமையுடன் கூறிக் கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும், அதன் நிர்வாகத்தைத் திறம்பட இயக்குவதற்கும் பேருதவி அளித்துவரும் மன்றத்தின் பாதுகாவலர் அதிபர் அவர்களுக்கும், பூரண ஒத்துழைப்பையும், உதவியையும் நல்கி, மன்றம் வெற்றியுடன் இயங்குவதற்கு உதவி அளித்து வரும் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் எமது உள்ளங்கனிந்த நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். இம் மன்றத்தின் செயலாளராகவிருந்து திறம்படக் கடமையாற்றிய செல்வன் ஜவஹர்ஷா, பாடசாலையை விட்டு விலகினாலும் அவரின் சேவை காரணமாக அவருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். இம் மன்றம் இவ்வருடத்திலும் பார்க்க வருங்காலத்தில் சிறந்த வகையில் முன்னேற்றம் பெற்று எமக்கு நன்மை பயக்கும் என்பது எமது உறுதியான நம்பிக்கை.

செ. பேரின்பஜானகி
செயலாளர்

மனிதன் பணத்தை உண்டுபண்ணுகின்றான். பணம் மனிதனை உண்டுபண்ணியதென்று எங்கேயாவது கேள்விப்பட்டாயா? உன்னுடைய எண்ணங்களையும் சொற்களையும் பூரணமாக ஒன்று படுத்துவாயாயின், அவ்வண்ணமே சொல்லையும், செயலையும் ஒன்று படுத்துவாயாயின், பணம் சோனாமாரியாக உன் காலண்டை வந்து விழும்.

— சுவாமி விவேகானந்தர்

*

*

*

*

“எழுந்திருங்கள், விழித்துக் கொள்ளுங்கள், இனிமேல் நித்தச் செயலாசிரியர்கள்; உங்களுடைய வறுமைகளையும் துன்பங்களையும் நீக்குதற்குரிய மஹாசக்தி உங்கள் உள்ளே இருக்கிறது; இதை நம்புங்கள். அப்பொழுது அந்த மஹாசக்தி உங்களிடத்தில் வெளிப்பட்டுத் தோற்றும்.

— சுவாமி விவேகானந்தர்

A Report of the English Literary Association

<i>Patron :</i>	Mrs. S. Jeganathan
<i>President :</i>	Mas. S. Chandra Mohan
<i>Vice-President :</i>	Miss T. Boolan Nona
<i>Joint Secretaries :</i>	Miss A. Chandrodayam Mas. C. Muthusamy

For the first time in the history of Vivekananda Tamil Maha Vidyalaya an English Association was formed. It followed the inauguration of the English crash programme initiated by our C. E. O. (English) Mr. S. A. Balalie and by the English unit of the Ministry of Education. Our patron and the teachers of English thought it was advisable for students to learn to give speeches and items in English, in order that they can participate in the English Day Celebrations scheduled for next term. Pupils were asked to volunteer to join, as those interested would be a hindrance to smooth proceedings. The response was good, and the principal Mr. K. Jeganathan addressed the inaugural meeting held on 9-10-68. The patron too addressed the meeting and asked for the co-operation of all members. The teachers of English and the members take a keen interest, and meetings are regularly held after school hours. Little nursery songs, playlets, conversational poems and speeches form the agenda. Colourful costumes and stage sets improvised by the members add colour to the proceedings. Our members even put up portions from Shakespeare. We are happy to see the keen interest shown by the teachers and members, and we hope that next year we will have keener participation by all members. Our thanks go in a great measure to the principal, patron and staff for their help and guidance.

A. Chandrodayam
C. Muthusamy
Joint Secretaries

Vivekananda Scouts —

the Ninety-fifth Anuradhapura

By writing a few lines about our Scout-Troop, I have a certain amount of satisfaction in that we continue to prove ourselves very useful to others and at the same time, we enjoy ourselves very much while serving our fellowmen and in other activities.

It is with great pride that I look back on our past events.

Our Troop is just born. Yes, it is only a crawling child of four years old.

My predecessors M/s. E. Subramaniam and N. Kandasamy Iyer were the pioneers to start a Scout Troop in our Vidyalayam in 1964.

The present strength of our Troop is only eighteen. Out of this five are Second Class Scouts, one ^{has} just qualified his First Class Tests and the rest are Tenderfoots.

I took over this Troop as a Scout Master in 1967. Within this short period, I am proud to mention here, that I have brought our Troop to many useful activities.

During the early part of 1967, we organised a Three-day Camping at the Anuradhapura Nuwerawewa Tank site. We marked this Camp with a souvenir-Vivekananda Saranan (விவேகானந்த சாரணன்) and enjoyed the days with happy memories. In the same year, our Patrol Leaders and the Troop Leader had a good opportunity to participate ^{at} a Week-end Training Camp, organised by the Anuradhapura Boy Scouts Local Association at the Bastian's Pilgrim Rest grounds, Anuradhapura. The leaders who attended this Camp had a very interesting time and learnt a good deal, which helps them very much in their every day life.

In October, 1967, for the first time in their life, our Troop took part in the District Rally organised by the L. A. at the Harichandra Park, Anuradhapura and performed their best in many activities.

Our Scouts showed considerable enthusiasm to collect a General Fund for the Troop by selling sweets and short eats. By their whole-hearted effort they received a net profit of Rs. 105/47 from this small business.

During the Second Term of this year too, we went on a Three-day Camping to Nuwerawewa jungle and enjoyed the days with a number of memorable experiences.

Further, I am very glad to mention here that five (5) Senior Scouts and I, attended the Central Division J. I. M. (Jamboree, Indaba and Meet) which was held at Bandarawela from 28th October, to 1st November, 1968, in honour of the visit of the Chief Scout of the Commonwealth, Sir Charles Maclean who paid an official visit to Ceylon. This great opportunity had provided our scouts, not only an excursion to Bandarawela but also a good understanding, a good fellowship and a goodwill among their own Brother Scout at the J. I. M. grounds. And also, the experience our scouts gathered here in leadership and brotherhood will be well remembered for ever.

As usual, we made our services available at a number of public functions, especially at our school Annual Sports Meet, and Parents' Day. We also, contributed our humble "Shramadana" services at the Anuradhapura General Hospital Mass Shramadana ~~Works~~ and at the Kathiresan temple.

We offer a big "Thank You" to all who availed themselves of our services, helped us and gave us words of encouragement which kept our morale high.

I take this ~~best~~ chance to thank our Principal and my colleagues for all the interest they have taken in guiding and encouraging me and my Troop, in our work. I also, thank Captain W. T. H. Mendis, our District Commissioner and the Local Association, sincerely for the New spirit which they instilled in our Movement.

Lastly, I wish all our Scouts a happy and prosperous future.

Vy. Nagarasan
Scout Master

13th Anuradhapura Guides

The guide movement was started at Vivekananda Tamil Maha Vidyalayam in May 1966.

Thirty guides were enrolled on the 30th of September, 1966. Mrs. L. R. Perera, District Guide Commissioner consented to hoist the flag and enrol the guides. The Staff and the Scouts of Vivekananda were present on this occasion.

Our guides participated in the Golden Jubilee Celebrations held at Colombo on 22-2-67 and 23-2-67.

Fourteen guides have obtained second class and six of them have passed the First aid examination conducted by St. John's Ambulance Association. Our guides took an active interest in helping the hospital authorities by doing "Shramadana" work on 7-5-67 and 11-5-67.

On 23-3-67 they were taken to spend a day out beside the Nuwara wewa Pillayar temple.

The Anuradhapura guides celebrated the Golden Jubilee celebrations on the 30th and 31st of October, 1967. The Chief Guide Commissioner was the chief guest. There was an exhibition of articles produced by the Anuradhapura guides. We too were given a stall, and our guides took an active interest to make this occasion a success.

Twelve guides are to be enrolled at the end of this year.

We hope to have more and better guiding in the years to come.

Miss M. Nadarajah

Captain

The Report of the Teachers Guild

The teachers guild was inaugurated in the school in July 1967. The Principal was keenly interested in the welfare of ^{the} teachers guild.

Since the inception of the guild it has played an active role in the social and professional life of the members of the staff. We the members of the guild congratulate Mr. K. Jeganathan our Principal on his promotion from acting service to Grade II Principal. We wish him a bright future by the grace of Lord Kathiresan.

The guild had ^{to} bid farewell to several members who left the school on transfer or to better their prospects. Presents and our best wishes of good luck were extended to them. Wedding bells were rung to certain members of the staff and we wish them all happiness and prosperity. The guild takes interest in the religious activities too. We perform the Second Thiruvilla of the Kathiresan Temple annually. We also received the Peradeniya, Murugan dieties in the school on the way to Peradeniya from Jaffna.

Even though the existence of the Teachers' guild is short. We could look back on our achievements with pride and we hope we will go from strength to strength.

A. Namasivayam

Hony. Secretary

அநுராதபுரம் விவேகானந்த தமிழ் மகா வித்தியாலய
பெற்றூர், ஆசிரியர் சங்கம்

நவிலும் நற்செய்து

“யான் அறிந்தவரையில், இவ் வடமத்திய மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, இத் தீவடங்கிலும், அநுராதபுரம் விவேகானந்த தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தின் பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்கத்தினைப்போல், ஒரு சங்கமோ, பாடசாலையோ பொது நலங்கருதித் தனது பாடசாலையை முன்னேற்றத்துறையில் இட்டுச் சென்றதில்லை...”

இப் புகழரை, 1966-ம் ஆண்டு, எமது வித்தியாலய முன்றிலில் நடைபெற்ற பெற்றூர், ஆசிரியர் தினப் பரிசளிப்பு விழாவன்று, அப்போதைய வட மத்திய மாநில உதவி வித்தியாதிபதி திரு. பி. பி. இரத்தநாயக்கா அவர்களாற் பல்லோர் குழுமிய பேரவையிற் சாற்றப்பெற்றது. இவ்வுரை, வெறும் புனைந்துரையன்று; அவர் உள்ளுணர்வில் உதித்த உறுதியுரை. இஃது யாவரும் அறிந்த பேருண்மை.

அப் பெருமகன் உரைத்த உரையினை மேலும் வலியுறுத்தி, நினைவுகூர்தற் பொருட்டு, எமது சங்கம் ஆற்றிய — ஆற்றவிருக்கும் செயல்களை வித்தியாலயத்தின் கன்னி மலரான “விவேகானந்தநிற்” குறித்துப் பெருமகிழ்வு எய்துகின்றனம்.

எமது வித்தியாலயம், 1944-ம் ஆண்டில் சைவச் சிறுரின் சைவச்சூழல் பொருட்டு அநுராதபுரம் விவேகானந்த சபையின் அருமுயற்சியினாலும், அயராவுழைப்பினாலும் தொடக்கப் பெற்றது. அன்று, இது சிறுவித்தில் முளைத்த சிறுபயிர். இன்று பெரும் பயிராகி, ஆல விருட்சமென நிலத்தில் நெடிதூன்றி, நிழல் பரப்பி நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

குறிப்பாக, இவ் வித்தியாலயம் மகா வித்தியாலயமாகவும், அரசினர் வித்தியாலயமாகவும் உருப்பெற்ற பின்பு எமது சங்கத்தின் அரவணைப்பில் புதிய மெருகுடன் வளர்ந்து வருவது கண்கூடு.

பழைய நகரினின்று 1965-ம் ஆண்டில் இவ் வித்தியாலயம் புதிய நகருக்கு இடம் மாறிய ஞான்று, எமக்கிருந்த இடநெருக்கடி மிகவும் பாரதூரமாகவிருந்தது. இதனைக் களைதற்பொருட்டு, யாம் எடுத்த உடனடி முயற்சியின் பயனாக, ஒரு மாத காலத்துக்குள் 28,000/- ரூபா பெறுமதியான கட்டடம் ஒன்றினை அரசாங்கச் செலவிலேயே கட்டிமுடித்தோம். இதனையடுத்து, அநுராதபுரம் நகரில் மட்டுமல்லாது வடமத்திய மாகாணத்திலேயே தமிழ்ச் சிறூர்கட்கென அறிவியற் கல்விக்கு (Science Education) இடமில்லாப் பெருங்குறையைப் பன்முறை அரசாங்கத்துக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் முறையீடு செய்து, எமது வித்தியாலயத்தில் அறிவியற் கல்விக்கு ‘முதற்கல்’ இட்டோம். இதற்குத் தேவையாக விருந்த ஆய்வுகூட அறையை, அநுராதபுரம் நகரில் நடாத்திய உதவிநிதிக் காட்சி ஒன்றின் பயனாகப் பெற்ற நிதியிற் கட்டிமுடித்தோம். மேலும், ஒரு நிதியுதவிக் காட்சியை யாழ்நகரில் நடாத்தி, மேற்கூறிய அறையைக் கூடிய பாதுகாப்புடன் அமைத்ததோடு, இங்கு சுற்றுலா வரும் பாடசாலைக்கும், ஏனையோருக்கும் தகுந்த இடத்தையும் உருவாக்கிக் கொண்டோம். இன்னும், எஞ்சிய நிதியுடன் அரசினர் உதவிய சொற்ப நிதியையுஞ் சேர்த்து இங்கு குடிநீர் வசதிக்கான ஒரு கிணறும், மேலதிக மலசல கூடங்களும் அமைத்துள்ளோம்.

இவை யொருபுறமிருக்க, இவ் வித்தியாலயத்தில் நீண்ட காலமாக ஒதுக்கப் பட்ட உடற்பயிற்சிக் கல்விக்கும் (Physical Education) வசதியளிக்க எமது சங்கம் முன்வந்தது. இதற்கு இன்றியமையாது வேண்டிநின்ற விளையாட்டு மைதான அமைப்பு வேலையை எமது சங்கமே பொறுப்பேற்று, அதற்கு வேண்டிய நிதியை ஒரு நாடகக் காட்சி மூலமும், அரசினரின் உதவிமூலமும் பெற்றுக் குறை வறச் செய்து முடித்துள்ளோம்.

இவற்றுடன், பாடசாலைச் சிரூரது உயர்வும், முன்னேற்றமுங் கருதி ஆண்டு தோறும் பரிசளிப்பு விழாக்களையும் திறம்பட நடாத்தி வருகின்றோம்.

சுருங்கக் கூறின், எமது வித்தியாலயத்தின் அத்தியாவசியத் தேவைகளை யிட்டு, முழுக்க முழுக்க அரசாங்கத்தையே நம்பியிராது, நாமே முன்னின்று கவனஞ் செலுத்தி, முடித்து வைத்து வருகின்றோம்.

இவையனைத்தும், இதுவரை யாம் செய்தவையாக இருக்கின்றன. ஆனால், இன்னும் யாம் இவ் வித்தியாலயத்தின் உயர்வுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் செய்ய வேண்டியன அளப்பரியவையாக இருக்கின்றன.

இந் நிலையில், முதற்கண் இங்கிருப்பது, இடநெருக்கடி. தற்பொழுது இங் கிருக்கும் இடவசதிகள் வளர்ந்து வரும் எமது வித்தியாலயத்துக்குப் போதா. எனவே, உடனடியாக இரண்டு கட்டடங்களாவது தேவையாக இருக்கின்றன. இதற்காவன செய்ய முயல்கிறோம். இன்னும், நூலகவசதி, மின்சாரவசதி, நீர் வினியோக வசதி, மனையிற் கல்விக்கான அடுக்களையுடன் கூடிய அறைவசதி என்பனவும் எமது தேவைகளுடன் முதலிடம் வகிக்கின்றன.

எமது தேவைகளை நிறைவு செய்து தரும்படி அறம் வளர்க்கும் அன்பர்களை யும், பெற்றோர்களையுங் கேட்டு நிற்கின்றோம். எமது சங்கம் ஓர் அறநிறுவன மாக (Charitable Institution) அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப் பெற்றிருப்பதால், பொருள் உதவி நல்கும் அன்பர்களின் உதவி பேருதவியாக வந்து குவியுமென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இன்று எமது வித்தியாலயம் தனது 25 வது ஆண்டு நிறைவை எய்துகிறது. இந்தவாண்டு, ஈழத்தின் கல்வி ஆண்டாகும். அஃதாவது, இலங் கையிற் கல்விச் சேவை ஆரம்பிக்கப்பெற்ற நூறாவது ஆண்டு நிறைவு ஆண்டா கும். பொருத்தமான காலக் கட்டத்தில் இருக்கும் நாமும், சிறப்பான முன்னேற் றத்தை அடைய விழைகிறோம். இதற்குப் பெற்றோர்களும், அன்பர்களும் உறு துணையாக நின்று உதவுவர் என நம்புகிறோம்.

நிற்க, எமது சங்கம், எல்லோர் மனதிலும் பழுதற்ற இடம்பெற வாய்ப் பமைத்த அனைவருக்கும் இத்தருணத்தில் நன்றி நவில விழைகின்றனம். முதற் கண், வித்தியாலய அதிபர் அவர்கள் எடுக்கும் அருமுயற்சிக்கும், அயராவுழைப் புக்கும் யாம் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கின்றோம். அத்துடன், இங் குள்ள கல்வித்திணைக்களம் முதற்கொண்டு, ஏனைய திணைக்களங்கள் வரை எமது சங்கத்துக்குச் செவிசாய்த்து நல்லாதரவு தருவதற்கும் நன்றி நல்கின்றோம். மேலும், சங்கத்தின் வளர்ச்சியிலும், வித்தியாலயத்தின் உயர்ச்சியிலும் நானும் பொழுதும் நல்லாதரவும் ஒத்துழைப்பும் நல்கும் வித்தியாலய ஆசிரியர்கட்கும், பெற்றோர்கட்கும், மற்றும் பொருளாளும், அன்பாலும் ஆதரவு தரும் அன்பர் களுக்கும் எமது நன்றி என்றென்றும் உரித்தாகுக.

வை. நாகராசன்,

சி. இராமலிங்கம்

இணைச் செயலாளர்கள்.

3-12-1968

மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற மாவட்டப் பொருட்காட்சியில் (விஞ்ஞானம்)
தமிழ் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரியும் எமது வித்தியாலய மாணவரும்

இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியில் சிறுவர் அஞ்சல் ஓட்டம் — 26-3-68

பரிசளிப்பு விழா,
1966

ஆங்கில நாடகம்

“Sleeping Beauty”

ஐ. நா. க. க. வி. ஸ்தாபனக்
குழந்தைகள் தின விழாவில்
(அநுராதபுர வட்டாரம்)

இடம் பெற்ற
பல்வேறு நாடுகளின்
உடை அணிவகுப்புப்
போட்டியில்
பங்கு பற்றியோர்.

இடமிருந்து வலம் :

- (1) வட இந்தியா
- (2) தமிழ் நாடு (முதற் பரிசு)
- (3) பாகிஸ்தான்
- (4) மலேசியா

வித்தியாலயப் பழைய மாணாக்கர் சங்கம் விடுக்கும் செய்தி

தலைவர்	திரு. கா. ஜெகநாதன் (அதிபர்)
உப தலைவர்	திரு. த. நடராஜலிங்கம்
இணைச் செயலாளர்கள்	திரு. சி. சின்னத்துரை திரு. இ. விநாயகமூர்த்தி
பொருளாளர்	திரு. சி. அப்புத்துரை
துணைப் பொருளாளர்	திரு. க. ஜெகநாதன்
கணக்குப் பரிசோதகர்	திரு. வை. நாகராசன்
செயற்குழு	செல்வி வசுந்தரா செல்லத்துரை செல்வி ஜொகரூபி இஸ்மயில் செல்வி சித்திரசியா துவான்கிச்சில் செல்வன் பொ. இராசசிங்கம் செல்வன் அ. தட்சணமூர்த்தி செல்வன் ந. சரவணபவன் செல்வன் ச. தம்பையா

எமது வித்தியாலயம் ஒன்றுதான் வடமத்திய இலங்கையில் தமிழ் மகா வித்தியாலயமாய் விளங்குகிறது. எனவே, இங்கு வாழ் தமிழ் பேசும் மாணாக்கர் முன்னேற்றம் வித்தியாலய வளர்ச்சியைப் பொறுத்தே அமைவதாயுள்ளது. ஆகவே, வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சி, உயர்ச்சி கருதிப் பழைய மாணாக்கர் சங்கம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது.

1964-ம் ஆண்டில் பழைய மாணாக்கர் கூடிச் சங்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். வித்தியாலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது முதல் மாணாக்கையைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர் திரு. ம. கணேசமூர்த்தி முதலாவது செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். சங்கம் இயங்கத் தொடங்கியது.

1967-ம் ஆண்டு நவம்பர் 10ம் திகதி நடைபெற்ற சங்க ஆண்டு நிறைவு விழாவில், அநுராதபுரம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. K. B. இரத்தநாயக்கா அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தார். அந்த விழாவிலிருந்து சங்கம் புத்துணர்ச்சியும் புது வேகமும் கொண்டது.

1968-ம் ஆண்டு, அதிர்ஷ்டச் சீட்டிழுப்பு மூலமும், இவ்வாண்டு நிதியுதவிப் படக்காட்சி மூலம் சங்கம் நிதி சேகரித்தது. சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற வித்தியாலய விளையாட்டுப் போட்டிக்கும், பரிசளிப்பு விழாவுக்கும் நிதியுதவி உட்படப் பல உதவிகளைச் சங்கம் அளித்தது. விளையாட்டுப் போட்டிக்குப் பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்த முதவை உறுப்பினர் திரு. த. நீதிராஜா J. P., திரு. சி. சின்னத்துரை (வர்த்தகர்) ஆகியோருக்கு, திசவாவி வாடிவீட்டில் இராப் போசன விருந்தளித்து அவர்களைக் கௌரவித்தது.

எமது சங்கம் இரண்டாண்டுகளாக மகாசிவராத்திரித் தினத்தையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடி வருகிறது. அரிய சொற்பொழிவுகள், இசைக் கச்சேரிகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளுடன் சிறந்த நாடகங்களையும் தயாரித்து அளித்து வருகிறது.

இவ் விதமாக வித்தியாலய வளர்ச்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான பல பணிகளைச் சங்கம் செய்து வருகிறது. வித்தியாலய முன்னேற்றத்துக்கு, இன்னும் பல தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவைகளை நிறைவேற்றி வித்தியாலயத்தின் பூரண பொலிவைக் காணும் வரை அதிவேகமாகச் செயல்படச் சங்கம் உறுதி பூண்டுள்ளது.

இவ்வண்ணம்,
சி. சின்னத்துரை
இ. விநாயகமூர்த்தி
இணைச் செயலாளர்கள்.

ஒன்றே குலம்! ஒருவனே தேவன்!!

நாணயம்! உத்தரவாதம்!! நவீன வேலைப்பாடுகள்!!!
அமைந்த பவுண் தங்க நகைகள் தயாரித்துக் கொடுக்கப்படும்.

சி. இ. ந. சகோதரர்கள்

136, பெருந் தெரு - நவநகரம், — அனுராதபுரம்.

**Honest! Prompt! Manufacturers of
Novel & New Design Jewels**

Dealers in

Gold Smith Tools & Ever Silver Wares.

S. R. N. BROTHERS

136, Main Street, New Town, — Anuradhapura.

මා ගිය අධ්‍යාපන ගමනක්

මම අධ්‍යාපන ගමනක් සඳහා සත්තු වන්නට ගියෙමි. මා සමග තවත් ළමෝද ගුරු භවත්තුද ගියහ. එහි විවිධ වර්ගයේ සත්තු සිටියහ එහි ඇතුල්වන දෙරටුව ඉතා විශාලය. ශක්තිමත්ය. ලෝභවලින් සෑදී තිබිණි. ඇතුල් වනවාත් සමගම විවිධ වර්ගයේ ශෝභන පක්ෂීන් දැක්කෙමි. ඔවුන්ගේ මිහිරි නාදයන්ද අපට අසන්නට ලැබුණි. එයින් නරඹන්නෝ ප්‍රීතියෙන් කුල්මත්වූහ. ඉන්පසුව මා එන් සිටින මැදිරි අසලට අපි පැමිණියෙමු ඒවායේ විවිධ වර්ගයේ විදේශීය මාළු සිටියහ. ඒ මැදිරි අසල අලංකාර මල් සිටුවූ මල් බඳුන් තබා තිබුණි. ඉන්පසුව අප පැමිණියේ සතුන් සිටින කුඩු ළඟටය. එවායේ අප්‍රිකා වළස්සු, සුදු වළස්සු යනාදී විවිධ වර්ගයේ වළස්සු සිටියහ. උන්ගේ කුඩු පොලව යට සකස්කර තිබුණි. පසුව කොටියන්ගේ කුඩුද දුටුවෙමු. ඒ අසල සර්පයන්ගේ කුඩුද පිහිටා තිබුණි. එහි විවිධ වර්ගවල සර්පයෝ සිටියහ. අපි දහවල් 12.30 ට පමණ දිවා ආහාර ගනිමු.

සවස සතුන්ගේ කෙලි සෙල්ලම් බැලීමට පැමිණියෙමු. අපි ඇතුන්ගේ පිට උඩ යාමට අවසර ගනිමු. එකකුගේ පිටඋඩ එකවිට යාහැක්කේ භයදෙනකුට පමණි. එහෙයින් ගුරුතුමා අපව කණ්ඩායම්වලට බෙදුවේය. එයින් මහත් ප්‍රීතියක් ඇතිවුණි. ඇතුන් පිට උඩ මිනිසුන් යාමෙන් අනතුරුව අලි නැටුම් පටන් ගත්තේය. එය අවසානවනට අපරභාගය හතර පමණවිය. අප පාසැලට පැමිණ නිවෙස්බලා පිටත්වුවෙමු. නිවසේදී මම ආහාර ගෙන නිදන්ට ගියෙමි. නින්දේදී සත්තු වත්තේදී දුටු දෑ සැබැවින්මෙන් සිහිනෙන් පෙනෙන්නට විය. එසේ වූයේ ඒවායේ ඇති අලංකාරය නිසායයි මම සිතමි. දෙහිවල සත්තු වන්න තවත් දියුණුවේවා!

එම්. ඉලන්කෝවන්
11 වන ශ්‍රේණිය

සිංහල දැනුම

ලංකාව සිංහල, දෙමළ ජනතාවගෙන් පිරි ශාන්ත පරිසරයක පිහිටි රටකි. ලංකාවේ ජීවත්වන ජනතාව අතර සිංහල ජනයා අධිකය. එහෙයින් රටේ වැඩි දෙන කතා කරන බස සිංහලය. මේ නිසා රජයේ භාෂාව සිංහලය. එබැවින් වැඩි වශයෙන් සෑම කාර්යාලයකම කටයුතු සිංහලෙන් කෙරේ. මේ නිසා ලක් රජයේ සෑම නිලධාරියකුටම සිංහල දැනුම අවශ්‍යයෙන්ම තිබිය යුතුය. එය රජයේ රකියා බලාපොරොත්තු වන අයට විශේෂ සුදුසුකමක් වනු ඇත. සමහර ලාංකික නිලධාරීන්ට සිංහල දැනුම නොමැති වීම සවකීය තනතුරෙන් උසස් වීමට බාධාවකි. එහෙයින්ම සෑම ලාංකිකයකු විසින්ම සිංහල දනායුතුය.

සෑම උසස්, පහත් නිලධාරීන්ම ඉගෙන ගන්නේ පාසැලෙහිය. එහෙයින් දෙමළ පාසැල්වල රජයේ භාෂාවට සිංහල උගන්වනු ලැබේ. මේ නිසා සිංහල නොවන පාසැල්වල ඉගෙන ගන්නා සිසුන්ගේ සිංහල දැනුම දිනෙන් දිනම දියුණු වනු දක්නා ලැබේ. යම් දිනෙක මේ අය රැකියාවලට පා තැබූ විට මහ ජනතාවගේ කටයුතු නිසි ලෙස නිම කිරීමට ඔවුන්ට හැකිවේ.

සිංහල නොදත් සමහරු සිංහලෙන් කටයුතු කරන තැනකට පැමිණි විට නොතේරීම නිසා ලතවෙති, පාඩුවිඳිති. ඒ නිසා රැකියාවල් වල නොයෙදී සිටින අයටත් සිංහල දැනුම අවශ්‍යය.

එහෙයින් පාසැල් උගන්වන සිංහල බස ඉතා උනන්දුවෙන් ඉගෙන ගතයුතුය. මෙය අපගේ ආනාගතයේ දියුණුවට හේතුවනු නියතය.

එසේ ඉගෙන ගන්නා හෙයින් මමද මෙම විදුහලේ සභරාවට “සිංහල දැනුම” යන මැයින් ලිපියක් ලියා ඔබ වෙත ඉදිරිපත් කරන්නට සමත්වීමි.

එන්. කමලේශ්වරි
10 වන ශේණිය විද්‍යා.

මව සහ පුතා

එක් දිනයක් රාජා තම මව සමඟ ආලීන් ද යෙහි වාඩිවී සිටියේය. සිහන්නෙක් එහි පැමිණ සිහමන් ඉල්ලුවේය. එවිට පුතා මවගෙන් මෙසේ ප්‍රශ්නකෙලේය.

- පුතා අම්මා! මේ කවිද?
- මව පුතා! මේ සිහන්නෙකි.
- පුතා සිහන්නා කුමක් කරයිද?
- මව ඔහු සිහමන් ඉල්ලයි. සිහ ලැබුණු දෙයකින් ජීවත්වෙයි.
- පුතා මොහු කුමක් නිසා සිහ ජීවත්වන්නේද? ඔහු රක්ෂාවක් කරන්නේ නැද්ද?
- මව පුතා, මොහු අලසයෙකි. අලසකම නිසා ඉගෙනීමක් නොකෙලේය.
- පුතා ඉගනීමෙන් ජීවත්වන්නේ කෙසේද?
- මව ඉගනීම යම් කිසි රක්ෂාවක් ලබා ගැනීමට සුදුසුකමකි. බුඩ්ධත් තැනැත්තාව සමාජයේ කටයුතු වලට කැඳවයි. ඒ නිසා ඔහු සැපෙන් වසයි.
- පුතා මේ යාවකයා කෙසේ දිනපතා සිහමන් ලබයිද?
- මව සමහර දවසක සිහමන් ලබයි. සමහර දවසක නො ලබයි. යම් දවසක සිහමන් නො ලද්දේද, එද තැනක ඉදගෙන යදීයි. නො ලැබුණු ද බඩගින්න ඉවසාගත නො හැකිව කිසියම් තැන කට වැදී සොරකම් කරයි.

පුතා රාජ පුරුෂයෝ කුමක් නිසා සොරා අල්ලන්නෝද?
 මව යම් තැනකදී රාජ පුරුෂයන්ට සොරු හමුවූයේද එහිදී අල්ලා ගනිති.
 තළති. හිරයට ද යවති. මේ ආදී කරදරවලට හිඟන්නා භාජනවෙයි.
 පුතා අම්මේ, මාත් කුඩා කාලයේ සිටම ශාස්ත්‍ර ඉගෙන නොගත්තොත්
 හිඟා කන්ට මට සිදුවෙනවා නොවේද?
 මව පුතා, ඒ ගැන අනුමානයක් නැත. යාවකයෙක් වන්නේමය.
 පුතා ඒසේනම් මම දිනපතාම පාඨශාලාවට ගොස් ශාස්ත්‍රය ඉගෙනගනිමි
 මව පුතා, අලසකම අත්හැර විද්‍යාව ඉගෙන ගන්න. විද්‍යාව ඉගෙන
 ගන්නා කෙනෙකුට හොඳ අනාගතයක් තිබේ.

ඇස්. අබ්දුල්රහුස්
 9 ශේණිය විද්‍යා.

අනුරාධපුරය

ලංකාවේ ඉපැරණිම අගනුවර අනුරාධපුරය යි. එහි රජ කළ බලගතු රජවරු බොහෝ විහාර ද ගැබ්, ගොඩනැගිලි සහ වැව් තැනවූහ. බෞද්ධයෝ අනුරාධපුරය ඉතා වැදගත් ස්ථානයක් හැටියට අද දක්වා සලකති. ලංකාවට බුද්ධාගම ගෙන ආවේ අනුරාධපුර දෙවන පෑතිස් රජු සමයේය. අප දන්නා ලංකාවේ ඉපැරණිම වෘක්ෂය වන ජය ශ්‍රීමහා බෝධී ත් වහන්සේද ඒ රජ විසින් අනුරාධපුරයේ රෝපනය කරවන ලදී.

දැන් අනුරාධපුරය උතුරු මැද පළාතේ අගනුවරයි. උතුරු මැද පළාතේ දිසාපති තුමාගේ මෙන්ම වෙනත් රජයේ උසස් නිලධාරීන්ගේද කාර්යාල එහි පවත්වාගෙන යනුලැබේ. උතුරු මැද පළාතේ විශාලම රෝහල සහ හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලයද අනුරාධපුරයේ පිහිටුවා ඇත. මේ හැර ගුවන් තොටුපලක්, ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලයක් , පුරා විද්‍යාකටු ගෙයක්, කෘෂිකම් මධ්‍ය ස්ථානයක්, ප්‍රධාන පෙලේ තැපාල්කාර්යාලයක්, අංග සම්පූර්ණ දුම්රිය ස්ථානයක් මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයක්, මහා විදුහල් කීපයක්, ලංකාගමනා ගමන මණ්ඩලයේ ඩිපෝවක්, වන්දනා කරුවන්ගේ පහසුව සඳහා විශ්‍රාම ශාලා කීපයක්, ලංකා බැංකු ශාඛාවක්, මහජන බැංකු ශාඛාවක්, මහජන පුස්තකාලයක්, පොදු වෙළඳ පලක් සහ වෙනත් වැදගත්, මහජන ආයතනද අනුරාධපුරයේ තිබේ.

අනුරාධපුර නගරයේ පාලනය සංරක්ෂණ මණ්ඩලය මගින් සිදුවේ. අනුරාධපුරය පූජනීය නගරය සහ නව නගරය යනදෙකින් සමන්විතය. මේ නගරයේ ජනයාට ජල, විදුලි සහ නිවාස පහසුකම් සංරක්ෂණ මණ්ඩලයමගින් සලසාදී ඇත. අනුරාධපුරයේ වාසය කරන සිංහල, දෙමළ සහ මුල්ලිම් ජනයා අතර බෞද්ධ භික්ෂු, ඉස්ලාම්, රොමානු කතෝලික, ක්‍රිස්තියානි භක්තිකයෝ වෙති. මේ අයවරුන් ආගම ඇදහීමට වෙහෙර විහාර, කෝවිල්, ඉස්ලාම් දේවස්ථානද අනුරාධපුරයේ

කිබි. අනුරාධපුරයේ සෞන්දර්යය වඩාත් ඔස්නවන කාදම්බ නදිය හෙවත් මල්වතු ඔය අනුරාධපුර නගරයේ මැදින් ගලාබසී අනුරාධපුරයේ නටඹුන් නැරඹීමට සහ පුදපූජා පැවත්වීමට සාධදේශ සහ විදේශ ජනතාව දිනපතා ඇදී එති. මේ හැර අනුරාධපුරයේ පදිංචියට එන ගම්බද ජනතාවද දිනෙන් දිනම වැඩිවන බව පෙනේ. අනුරාධපුරය නුදුරු අතාගනයේදී ලංකාවේ අගනුවර වේවා!

ටී. තෙයිවානයි.

8 වන ශේණිය

“භිගන්තා තමාගේ කතාව කියන්නේය”

මගේ මව්පියයෝ බොහෝ පෝසත්ය. ඉල්ලන සියල්ලම නැතැයි නොකියා දුන්නෝය. කිසිම අඩු පාඩුවක් නැතුව මා ඇත්දැඩි කළහ. මම ද සතුටින් වාසය කෙළෙමි. සැපයේ හැදුණු වැඩුණු මම ඉගෙනීමට උනන්දු නොවී ගුරු දෙගුරුන්ට අකීකරුව කල්ගත කෙළෙමි. මව්පියන් ගෙන් බොහෝ මුදල් රැගෙන නුවමනා වියදම් කෙළෙමි. නරක මිතුරන් ආශ්‍රය කෙළෙමි. මව්පියෝ මා යහපත් දරුවකු කිරීමට වැයම් කළෝය. නිසි මගයවන්නට බැරිවූ නිසා මව්පියවෝ මා ගැන ඉතා දුක්වූහ. ටික කලකට පසු මව්පියෝ පරලොව ගියහ. මට බොහෝ මුදල් තිබුණු නිසා මව්පියන්ගේ අභාවය කතාගාටුවට කරුණක් නොවීය.

බොහෝ දෙනෙක් මා සමග යාළුවුහ. යාළුවන්ගේ කීමට අවනතවී බොහෝ මුදල් වියදම් කෙළෙමි. බොහෝ මිතුරන් ණයට මුදල් ගත් නමුත් ආපසු නුදුන්-නෝය. බොහෝ කලකින් මගේ මුළු ධනයම විනාශවිය. අන්තිමේදී ඉන්නට සිටින්නට තැනක් නොමැති බැවින් මගට බැස්සෙමි.

දිනක් පාරේ යද්දී මා මෝටර් රථයකට යටවී අතක් හා කකුලක් කැඩුණි. පාරේ සිටිය මිනිස්සු මා මෝටර් රථයකින් රෝහලට ගෙන ගියහ. රෝහලේ සිටිද්දී එක මිතුරෙකුවත් මාව බලන්නට ආවේ නැත. මුදල් තිබෙනකොට විතරයි යාළුකම. මුදල් නැති කල්හි යහළුවන් නැති බව එයින් මට වැටහුණි. රෝහලෙන් පිට වූ මම දීවී රැක ගැනීමට සිහමනට බැස්සෙමි. හිඟමනට ගියකළ බොහෝ දෙනෙක් කිසිවක් නොදී එලවා ගත්හ. ඇතැම් තැනකදී බල්ලන් උසි ගැන්නූහ. හිඟමනෙන් කුස පුරා ගන්නා පමණ ආහාර සපයා ගැනීමට මට කිසි දිනෙක නුපුළුවන්විය. මා විලිවසා ගන්නේ වැරන්ලී වලිනි. රාත්‍රිය ගතකෙළේ ගෙපිල්වලය මේ අන්දමින් දැඩි දුකට පත් මා ගුරු දෙගුරුන්ගේ අවවාදය නොපිළි ගැනීමේ විපතය මෙතෙහි කෙළෙමි. මරණය දක්වා විදීමට සිදුවන මේ දැඩි දුක කිසිම සත්ත්වයකුට විදීමට අහෝ සිදුනොවේවා!

පී. සී. සලාවුදින්

7 ශේණිය

Staff 1968

1. Mr. K. Jeganathan B. A. (Lond.) English Trained Principal.
2. Mrs. S. Jeganathan B. A. (Lond.) English Trained.
3. Mr. A. Namasivayam M. A. (Madras) Geography.
4. Mr. K. Ratnasingham B. Sc. (Poona) Agriculture.
5. Mrs. P. Cumarasamy B. A. (Madras).
6. Mrs. I. Sabaratnam B. A. (Madras).
7. Miss S. Vinasithamby B. A. (Ceylon).
8. Miss M. Nadarajah Special Trained (English).
9. Mrs. N. Perinpanayagam Special Trained (Maths.)
10. Miss K. Krishnapillai Special Trained (Science).
11. Mr. S. Kulasegaram Tamil Trained 1st Class, Pandit.
12. Mr. S. Nallathamby Tamil Trained 1st Class.
13. Mr. V. Perinpanayagam Tamil Trained, 1st Class English S. S. C-
14. Mr. S. Selvanayagam Tamil Trained 1st Class.
15. Mr. V. Nagarajah Tamil Trained 1st Class, G. C. E. (A/L),
16. Mr. M. Z. M. Nazeer Tamil Trained 1st Class.
17. Mr. A. Jalaldeen Tamil Trained 2nd Class.
18. Mrs. M. Shanmugam Tamil Trained 1st Class.
19. Miss M. Velupillai Tamil Trained 1st Class, G. C. E. (A/L)
20. Mrs. S. Luxumanan English Teacher Certificate.
21. Mr. M. D. Perera Dip-in-Sinhala.
22. Mr. T. Rasiah Music Teacher Certificate.
23. Miss C. M. Devasagayam G. C. E. (O/L).
24. Miss S. Mouthunkotuwa G. C. E. (O/L).

THANGAVEL RICE MILLS

GOVT. CONTRACTORS.

Dealers in: PADDY, RICE, GINGELLY & BRAN.
ANURADHAPURA.

உயர்ந்த ரக ரெல், அரிசி, எள்ளு, தவிடு
மலிவாகவும். நம்பிக்கையாகவும் கிடைக்குமிடம்

தங்கவேல் மில்ஸ்

அநுராதபுரம்.

WITH THE BEST COMPLIMENTS

OF

P. S. Subramaniam

KEKIRAWA.

கலைவாணியின் புதிய வெளியீடு

நவீன விவசாயம்

III — 80 சதம்	V — ரூபா 1-00
IV — 90 சதம்	VI — ரூபா 3-00
VII — அச்சில்	

[கல்வித் திணைக்களத்தினரின் விவசாயப் பாடத் திட்டத்தைத் தழுவி அனுபவம் மிக்க விவசாய ஆசிரிய குழுவால் எழுதப்பட்டது]

கலைவாணி புத்தக நிலையம்

யாழ்ப்பாணம்	—	கண்டி
தொலைபேசி: 221	—	7196

மில்க் வைற் சோப்

தரத்திற் சிறப்பு மிக்க மில்க் வைற்
உற்பத்திப் பொருட்களையே பாவியுங்கள்

- ★ மில்க் வைற் நீல சோப்
- ★ மில்க் வைற் பார் சோப்
- ★ மில்க் வைற் சலவைப் பவுடர்
- ★ மில்க் வைற் மெடிகேட்டட் வாசனை சோப்

மில்க் வைற் என்பது நம்பிக்கையுள்ள ஒரு வியாபார சின்னம்!

மில்க் வைற் சோப் தொழிற்சாலை

யாழ்ப்பாணம்

தந்தி: மில்க் வைற்

தொலைபேசி: 7233

With the Best Compliments

of

Mr. D. V. SUGATHADASA

PROPRIETOR OF

Sandagiri Hotel

No. 4, Market Site,
ANURADHAPURA.

**Mangala
Jewellery Palace**

57, Market Site,
ANURADHAPURA.

**BROTHER, STEUART
&
PFFAFF SEWING MACHINES**

Now available on easy hire
Purchase Terms.

Agents:

MANGALA JEWELLERY

M. T. Chelliah & Sons.,

187, Main Street,
KEKIRAWA.

GENERAL MERCHANTS,
FORWARDING AGENTS,
GOVERNMENT CONTRACTORS
&
MILLERS

Dealers in: **Lanka Petroleum Products**
KEKIRAWA
&
VAVUNIYA

Bankers: **BANK OF CEYLON**
PEOPLES BANK

T'gram: "MOORTHY" *T'phone:* 545.

A. Somasundaram

GENERAL MERCHANTS
KEKIRAWA

DEALERS IN:

**HARDWARE, OILMAN GOODS,
CARTRIDGES, CYCLES
&
CYCLE COMPONENTS,
BEEDI, CIGARETTES
&
CEMENT ETC.**

T'PHONE: 526

Branch: Station Road,
MANKULAM.

When you buy
OUR FURNITURE

You are assured of
QUALITY
Which we maintain above all

M. S. FERNANDO & CO.,

110, Main Street,
MORATUWA.

PHONE : 72/493.

Branch :

32. K. K. S. Road.
JAFFNA.

Space donated

by

A. K. S. & Sons.

JEWEL HOUSE

JAFFNA.

T'Phone : 519.

IN —

PADDY, FRUITS, VEGETABLES AND OTHER CROPS

BASUDIN 60 E.

BASUDIN 10 G.

(containing Geigy Diazinon)

HEXIDOLE 20 E. C.

(containing 20% gamma isomer of
B. H. C.)

HEXIDOLE 6 G.

(containing 6% gamma isomer of
B. H. C.)

HEXIDOLE 10% Dust

(containing 1.3% gamma isomer of
B. H. C.)

ENDRIN 20

(containing a highly potent hydro-
carbon)

SILLORTOX

(containing 25% D. D. T.)

MALATOX

(containing 50% Malathion)

HARCROS M. C. P. A.

(containing 4 lbs. M. C. P. A. per
Imperial gallon)

ZINEB

(containing 65% zinc
ethylene bisdithiocarbamate)

KILLS —

Stem borers, Aphids, Leaf miners,
Caterpillars, Jassids, Plant & Leaf
hoppers, Mealy bugs, Thrips. Mites
and a variety of other insects.

KILLS —

Stem borers, Thrips, Paddy bug and
Fly, Rhinoceros Beetle and other
insects.

KILLS —

A wide range of insect pests.

KILLS —

Caterpillars and other leaf-eating
insects.

KILLS —

Aphids, Scale insects, Mealy bugs,
Flies, Mosquitoes, Ticks and Lice.

KILLS —

Broadleaved weeds and sedges.

KILLS —

Fungi.

For further information contact:—

HARRISONS & CROSFIELD, LTD.,

P. O. Box 69 — Prince Street,
COLOMBO-1.

T. P. M. SULAIMAN & Co.,

183, Market Site — New Town

ANURADHAPURA.

GENERAL MERCHANTS & TRANSPORT AGENTS

Wholesale dealers

in

PADDY RICE GINGELLY KURAKKAN MUSTARD

and other Ceylon Produce.

For

Transport, Clearing & forwarding

PATHUMAL LORRY SERVICE

SPECIAL RATE.

Phone : 357.

With the Compliments of

P. SANTHOSAM

GENERAL MERCHANT

&

COMMISSION AGENT.

No. 59, Market Site, Anuradhapura.

TELEPHONE : 372

DEALERS IN CATTLE FOOD, EMPTY GUNNIES

AND

CEYLON PRODUCTS.

Telephone : 22304

Telegrams : "SOVEREIGNS"

PATTAKANNU SUBBIAH ACHARY & SONS

MANUFACTURING JEWELLERS

&

PAWN BROKERS

"SOVEREIGN HOUSE"

102, New Chetty Street,

COLOMBO.

SPACE DONATED

BY

LEYDEN INDUSTRIES LTD.

MANUFACTURERS OF SOCKS & BANIANs.

No. 7, Hospital Road,
JAFFNA.

T'phone : 279

WITH THE COMPLIMENTS

OF

ABDULHUSSAN DAVOODBHOY

No. 50, Dam Street,
COLOMBO - 12.

Telephone : 31336

Telegrams : "MORBIWALA"

MANUFACTURERS :

ALUMINIUM INDUSTRIES (CEYLON) LTD.

MANAGING AGENTS AND DISTRIBUTORS :

DOLLAR CORPORATION

14, DAM STREET, PETTAH, COLOMBO.

31910

"DOLLAR"

PRODUCTS OF

PERFECTION

DOLLAR

ALUMINIUM

DOLLAR
CORPORATION

With the best Compliments

of

P. M. HANIFFA

GENERAL STORES
NOCHCHIAGAMA.

C. P. MOHAMED & Bro.,

20, 21, Market Street,

ANURADHAPURA.

GENERAL AND HARDWARE MERCHANTS

Agents for **RALEIGH BICYCLES.**

Distributors for **LEVER BROS.**

Visit

New Tea Room

86, Bank Site,

ANURADHAPURA

For a

Delicious Drink

&

Bite

MILLERS & MERCHANTS

**Haji V. S. Segu
Abdul ader & Bro.,**

115, 116 Main Street,
ANURADHAPURA

Dealers of

PADDY, RICE, GINGELLY

&

OTHER ITEMS

Visit

Chandra Stores

ANURADHAPURA

For your

HOME NEEDS

K. K. Tharmalingam

Vinayagar Stores

152, Main Street,
KEKIRAWA.

Agents for

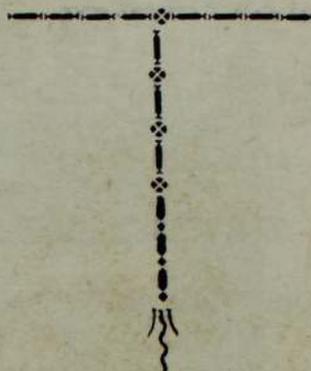
ELEPHANT BEEDI

BUHARI RICE MILLS

New Town,
ANURADHAPURA.

CITY CORPORATIONS

No.21, Mosque Road,
ANURADHAPURA.

“MIRANDAS”

J. M. J. MIRANDA & Sons Ltd.

ANURADHAPURA.

பெரிய புகழ் அளவாகிய
புகழினால்,
அகன்றி உலாவி ஹோட்டலில்
112, கெலின் வீதியில் அருகாமையில்,
அனுராத்தபுரம்.

புகழ் நகரம், அனுராத்தபுரம்
செல்கிறீர்களா?

சுத்தமான, உருசியான
விசேஷ சாப்பாடு
பலகாரங்களுக்கு

ஆனந்தபவான் ஹோட்டல்
112, மெயின் வீதி, வங்கிப்பகுதி.

உயர்ந்த ரக

நெல்லு, எள்ளு, அரிசி

பிற பொருட்கள்

மலிவாகவும்

நம்பிக்கையாகவும்

கிடைக்குமிடம்

மு. கந்தையா அவர்கள்

வியாபார ஸ்தாபனம்,

நொச்சிகாமம்.

S. M. A.

Trading Company

87, & 88, Main Street,

ANURADHAPURA.

Dealers: ★ Provisions

★ Hardware

★ Oilman

★ B. C. C. Poultry Food

★ Whole Salers

★ Rice, Paddy, Gingelly

★ C. W. E. Distributors.

Telephone: 376

Haji

P. A. Mohamed & Bro.,

No. 50, Market Site,

New Town,

ANURADHAPURA.

உயர்ந்த ரக

நெல்லு, எள்ளு, அரிசி

பிற பொருட்கள்

மலிவாகவும்

நம்பிக்கையாகவும்

கிடைக்குமிடம்

R. T. ஆறுமுகம் அவர்கள்

வியாபார ஸ்தாபனம்

நொச்சிகாமம்.

திற்பூசஸ்

புகையுங்கள்

இலங்கையின் அபிமான சிகரட்

இலங்கைப் புகையிலைக் கம்பெனி லிமிட்டெட்
ஸ்தாபனத்தினால் இலங்கையிற் தயாரிக்கப்பட்டது.

CTC/GC/8

SPACE DONATED

BY

STUDIO PRINCESS

PHOTOGRAPHERS & BLOCK-MAKERS

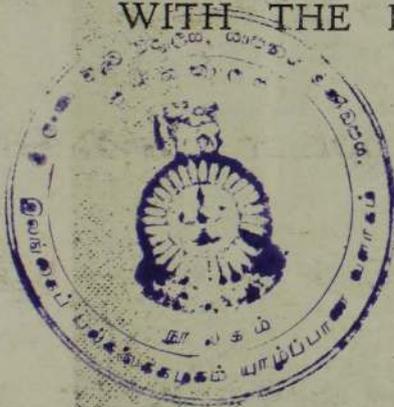
PROP: K. M. NADARASA

Nos.232, 233, Sir Pon. Ramanathan Road,
CHUNNAKAM.

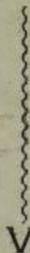
Telegram: PRINCESS

Estd. 1954

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

RAJAH CORPORATION

POINT PEDRO.

University of Jaffna
250023

Library

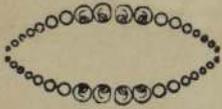
போன் : 307

அழகிய

பவுண், தங்க

நகைகள்

க. வல்விபாரம்

கச்சேரி ரோட்

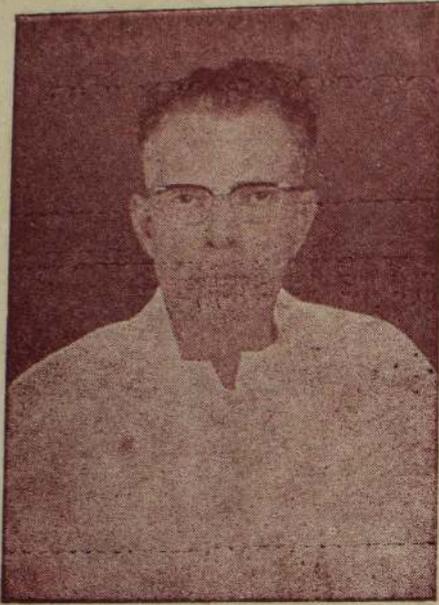
அன் கோ. அன் கோ. அன் கோ.
விபாரிகள்

அநுராதபரம்

ஓடர் நகைகள்
குறித்த காலத்தில்
உத்தரவாதத்துடன்
செய்து
கொடுக்கப்பெறும்.

கிளை: பஜார் ஸ்ரீட், வவுலியா. T'phone: 526

වෙළුපොත්: 6

ඇම්. පොන්නුතුරෙයි සහ සහෝදරයා
සාමාන්‍ය වෙළෙන්දෝ

නොච්චියගම

1. ලීවර් බුදර්ස්ගේ ඒජන්තවරු
2. සාදාදේශීය නිෂ්පාද බෙදා හරින්නෝ
3. ලොරිමගින් බෙදාහරින්නෝ

සරස්වතී හාල් මෝල්

අධිකරු: ඇම්. පොන්නුතුරෙයි

SARASWATHY RICE MILLS NOCHIAGAMA

M. PONNUDURAI & Bro.
General Merchants

- ★ Agents for Lever Bros.
- ★ Dealers in local products.
- ★ Lorry Transport.
- ★ High quality Paddy, Rice, gingilly and bran available readily at standard price.

T'phone: 6.

Proprietor: Mr. M. Ponnudurai.

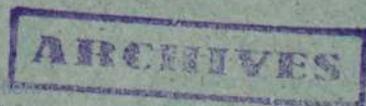
Printed at Sri Sanmuganatha Press, K. K. S. Road, Jaffna.

University of Jaffna
250023

Library

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

250